Zákon č. 234/2014 Sb.

Zákon o státní službě

Částka **99/2014**
Platnost od **06.11.2014**
Účinnost od **01.01.2015**

Zařazeno v právních oblastech
Pracovní právo
Pracovně - právní vztahy
Správní právo
Státní správa
Ústavní právo
více

přidejte vlastní popisek

Aktuální znění 01.01.2021 (verze 24)

Obsah

ČÁST PRVNÍ - VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ (§ 1 - § 19)
ČÁST DRUHÁ - SLUŽEBNÍ POMĚR (§ 20 - § 76)
ČÁST TŘETÍ - POVINNOSTI A PRÁVA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ, PŘÍKAZY K VÝKONU SLUŽBY A OCENĚNÍ ZA PŘÍKLADNÝ VÝKON SLUŽBY (§ 77 - § 86)
ČÁST ČTVRTÁ - KÁRNÁ ODPOVĚDNOST (§ 87 - § 97)
ČÁST PÁTÁ - PODMÍNKY VÝKONU SLUŽBY (§ 98 - § 121)
ČÁST ŠESTÁ - NÁHRADA ŠKODY, SLUŽEBNÍ ÚRAZ A NEMOC Z POVOLÁNÍ (§ 122 - § 125)
ČÁST SEDMÁ - SOCIÁLNÍ ZAJIŠTĚNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ (§ 126 - § 128)
ČÁST OSMÁ - INFORMOVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A PROJEDNÁNÍ VĚCÍ SLUŽBY, ODBOROVÉ ORGANIZACE, RADA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A ZÁSTUPCE STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ PRO BEZPEČNOST A OCHRANU ZDRAVÍ (§ 129 - § 143)
ČÁST DEVÁTÁ - ODMĚŇOVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ (§ 144 - § 152)
ČÁST DESÁTÁ - SPOLEČNÁ USTANOVENÍ (§ 153 - § 183)
ČÁST JEDENÁCTÁ - PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ (§ 184 - § 205)
ČÁST DVANÁCTÁ - ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ (§ 206)
ČÁST TŘINÁCTÁ - ÚČINNOST (§ 207)
Přechodná ustanovení
Přílohy

234
ZÁKON
ze dne 1. října 2014
o státní službě
Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

PŘEDMĚT ÚPRAVY A ROZSAH PŮSOBNOSTI

§ 1

(1) Tento zákon upravuje

a) právní poměry státních zaměstnanců vykonávajících ve správních úřadech státní správu,

b) organizační věci státní služby (dále jen „služba“),

c) služební vztahy státních zaměstnanců,

d) odměňování státních zaměstnanců a

e) řízení ve věcech služebního poměru.

(2) Tento zákon dále upravuje organizační věci týkající se zaměstnanců ve správních úřadech, kteří pracují v základním pracovněprávním vztahu.

§ 2

(1) Tento zákon se nevztahuje na

a) člena vlády, jeho poradce a na zaměstnance, který vykonává další činnosti pro člena vlády, včetně zaměstnance zařazeného v kabinetu člena vlády,

b) vedoucího Úřadu vlády České republiky (dále jen „Úřad vlády“) a zaměstnance, který vykonává činnosti pro vedoucího Úřadu vlády,

c) náměstka člena vlády a zaměstnance, který vykonává činnosti pro náměstka člena vlády,

d) člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,

e) předsedu a člena Rady Českého telekomunikačního úřadu,

f) předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,

g) člena Rady Energetického regulačního úřadu,

h) předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu osobních údajů,

i) předsedu a člena Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí,

j) předsedu a místopředsedu Českého statistického úřadu,

k) zaměstnance, který vykonává pouze pomocné, servisní nebo manuální práce ve správních úřadech, a na zaměstnance, který pouze řídí, organizuje a kontroluje výkon pomocných, servisních nebo manuálních prací,

l) ředitele a inspektora Ústavu pro odborné zjišťování příčin leteckých nehod,

m) předsedu, místopředsedy a další členy Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství a členy Přezkumné komise Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství,

n) člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu,

n) předsedu a místopředsedu Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře,

o) člena Etické komise Státního ústavu pro kontrolu léčiv,

p) lékaře orgánu sociálního zabezpečení.

r) předsedu a místopředsedy Národní sportovní agentury.

(2) Tento zákon se dále nevztahuje na zaměstnance zařazeného v bezpečnostním sboru, Generálním štábu Armády České republiky, Vojenské policii, Vojenském zpravodajství, Národním úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost a v Národním bezpečnostním úřadu.

HLAVA II

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 3

Správní úřad

Správním úřadem pro účely tohoto zákona je ministerstvo a jiný správní úřad, jestliže je zřízen zákonem a je zákonem výslovně označen jako správní úřad nebo orgán státní správy.

§ 4

Služební úřad, služební působiště a nadřízený služební úřad

(1) Správní úřad je pro účely tohoto zákona služebním úřadem.

(2) Služebním úřadem jsou dále státní orgán nebo právnická osoba, o kterých tak stanoví jiný zákon.

(3) Služebním působištěm státního zaměstnance je obec, ve které státní zaměstnanec pravidelně vykonává službu.

(4) Nadřízeným služebním úřadem je služební úřad, který je podle jiného zákona nadřízeným správním úřadem.

§ 5

Služba a obory služby

(1) Služba zahrnuje

a) přípravu návrhů právních předpisů a zajišťování právní činnosti,

b) přípravu mezinárodních smluv a předpisů Evropské unie nebo jiné mezinárodní organizace,

c) přípravu návrhů koncepcí, strategií a programů,

d) řízení a usměrňování činnosti jiných správních úřadů, organizačních složek státu, které nejsou správními úřady, nebo orgánů veřejné moci, které nejsou správními úřady,

e) vytváření a správu informačních systémů veřejné správy podle jiného zákona, s výjimkou provozních informačních systémů,

f) státní statistickou službu,

g) správu kapitoly státního rozpočtu vůči organizačním složkám státu a právnickým osobám, s výjimkou služebního úřadu, ve kterém je služba vykonávána,

h) ochranu utajovaných informací,

i) zabezpečování obrany státu,

j) zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti,

k) obhajobu zahraničních zájmů České republiky a zájmů České republiky vyplývajících z jejího členství v Evropské unii nebo v jiné mezinárodní organizaci,

l) přípravu nebo realizaci dotační politiky,

m) přípravu nebo realizaci politiky výzkumu a vývoje,

n) přípravu a provádění správních úkonů včetně kontroly,

o) ochranu obyvatelstva, krizové řízení a integrovaný záchranný systém,

p) zadávání veřejných zakázek,

q) audit,

r) zajišťování organizačních věcí služby a správy služebních vztahů a odměňování státních zaměstnanců,

s) řízení činností uvedených v písmenech a) až r),

t) přípravu a vypracování odborných věcných podkladů k činnostem uvedeným v písmenech a) až d), g), k) až n) a p), s výjimkou podkladů spočívajících ve fyzikálních měřeních, chemických rozborech nebo porovnávání a určování technických parametrů,

u) přípravu k výkonu zahraniční služby.

(2) Vláda stanoví nařízením obory služby.

(3) Pro služební místo mohou být služebním předpisem stanoveny nejvýše 3 obory služby, a jde-li o služební místo představeného, nejvýše 4 obory služby.

(4) Pro služební místo mohou být stanoveny pouze obory služby, které odpovídají převažujícím a obvykle vykonávaným správním činnostem na tomto služebním místě; pro služební místo musí být vždy stanoven obor služby, v němž je vykonávána nejnáročnější správní činnost.

§ 6

Státní zaměstnanec

Státním zaměstnancem je fyzická osoba, která byla přijata do služebního poměru a zařazena na služební místo nebo jmenována na služební místo představeného k výkonu některé z činností uvedených v § 5.

§ 7

Služební označení státního zaměstnance

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší služební označení.

(2) Pro služební místo státního zaměstnance se stanoveným

a) středním vzděláním s výučním listem je služební označení referent,

b) středním vzděláním s maturitní zkouškou je služební označení odborný referent,

c) vyšším odborným vzděláním je služební označení vrchní referent,

d) vysokoškolským vzděláním získaným studiem v bakalářském studijním programu je služební označení rada,

e) vysokoškolským vzděláním získaným studiem v magisterském studijním programu je služební označení odborný rada nebo vrchní rada.

(3) V ministerstvu se místo služebního označení odborný rada použije služební označení ministerský rada a v Úřadu vlády vládní rada; místo služebního označení vrchní rada se použije služební označení vrchní ministerský rada a v Úřadu vlády vrchní vládní rada.

(4) Za vysokoškolské vzdělání se pro účely tohoto zákona nepovažuje vzdělání získané studiem na Vysoké škole politické Ústředního výboru Komunistické strany Československa, Vojenské politické akademii Klementa Gottwalda, vysokých politických a bezpečnostních školách a učilištích v bývalém Svazu sovětských socialistických republik a na fakultách všech těchto vysokých škol, nejde-li o vzdělání získané studiem na Státním institutu mezinárodních vztahů v Moskvě (MGIMO).

§ 8
zrušeno

§ 9

Představený

(1) Představeným je státní zaměstnanec, který je oprávněn vést podřízené státní zaměstnance, ukládat jim služební úkoly, organizovat, řídit a kontrolovat výkon jejich služby a dávat jim k tomu příkazy. Za představeného se za podmínek stanovených tímto zákonem považuje i fyzická osoba, která je oprávněna na základě zákona dávat státnímu zaměstnanci příkazy k výkonu služby; představeným může být i příslušník bezpečnostního sboru nebo voják z povolání.

(2) Služební místa představených v ministerstvu nebo v Úřadu vlády a jejich služební označení jsou

a) náměstek pro řízení sekce,

b) ředitel odboru,

c) vedoucí oddělení.

(3) Služební místa představených v jiných správních úřadech a jejich služební označení jsou

a) vedoucí služebního úřadu,

b) ředitel sekce,

c) ředitel odboru,

d) vedoucí oddělení.

(4) Představeným je též vedoucí zastupitelského úřadu.

(5) Vedoucím služebního úřadu je ten, kdo podle jiného zákona stojí v čele tohoto správního úřadu a tento úřad řídí, bez ohledu na to, zda je státním zaměstnancem.

(6) Stanovené vzdělání představeného je odvozeno od nejnáročnější činnosti, jejíž výkon řídí nebo sám vykonává.

(7) Představený ze svých přímo podřízených představených určí jednoho, který je jeho zástupcem. Nemá-li představený přímo podřízené představené, nebo jde-li o vedoucího služebního úřadu náměstka pro řízení sekce nebo o ředitele odboru v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, určí zástupce ze svých podřízených státních zaměstnanců. Takto určený státní zaměstnanec zastupuje představeného v plném rozsahu jeho činnosti; přitom se považuje za představeného.

(8) Příslušný člen vlády může stanovit, že náměstek pro řízení sekce je oprávněn účastnit se místo člena vlády jednání schůze vlády a zastupovat jej na schůzi výboru nebo komise Poslanecké sněmovny včetně vyšetřovací komise, není-li výslovně požadována osobní účast člena vlády, nebo na schůzi výboru nebo komise Senátu.

HLAVA III

ORGANIZAČNÍ VĚCI SLUŽBY A SPRÁVA SLUŽEBNÍCH VZTAHŮ

§ 10

Služební orgán

(1) Služebním orgánem je

a) vláda nebo ministr vnitra na základě pověření vlády vůči náměstkovi ministra vnitra pro státní službu (dále jen „náměstek pro státní službu"),

b) vláda nebo pověřený člen vlády vůči vedoucímu služebního úřadu, který je ústředním správním úřadem,

c) náměstek pro státní službu vůči vedoucímu služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, státnímu tajemníkovi a personálnímu řediteli sekce pro státní službu,

d) vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník vůči vedoucímu podřízeného služebního úřadu,

e) personální ředitel sekce pro státní službu vůči státním zaměstnancům zařazeným v sekci pro státní službu,

f) vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník vůči ostatním státním zaměstnancům.

(2) Služební orgán jedná a rozhoduje ve věcech služebního poměru.

Služební předpis

§ 11

(1) Služební předpis stanoví organizační věci služby.

(2) Služební předpis se vydává písemně.

(3) Služební předpis je pro státního zaměstnance závazný; služební předpis je závazný i pro zaměstnance v pracovním poměru vykonávajícího činnosti podle § 5 a pro osobu ve služebním poměru podle jiného zákona zařazenou k výkonu služby ve služebním úřadu. Služební úřad je povinen zajistit, aby tyto osoby byly se služebními předpisy řádně seznámeny a měly k nim zajištěn přístup.

(4) Služební předpisy vydává náměstek pro státní službu, vedoucí služebního úřadu, státní tajemník nebo personální ředitel sekce pro státní službu.

(5) Náměstek pro státní službu může vydat služební předpis, který je závazný pro všechny státní zaměstnance, zaměstnance v pracovním poměru vykonávající činnosti podle § 5 a osoby ve služebním poměru podle jiného zákona zařazené k výkonu služby ve služebním úřadu. Ustanovení věty první se nepoužije v případě státního zaměstnance, který vykonává službu v Radě pro rozhlasové a televizní vysílání,

Českém telekomunikačním úřadu, Energetickém regulačním úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Úřadu pro ochranu osobních údajů, Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, Českém statistickém úřadu, Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře nebo Státním úřadu pro jadernou bezpečnost. Ustanovení věty první se dále nepoužije v případě zaměstnance v pracovním poměru vykonávajícího činnosti podle § 5 v úřadu uvedeném ve větě druhé a v případě osoby ve služebním poměru podle jiného zákona zařazené k výkonu služby v úřadu uvedeném ve větě druhé.

(6) Vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník může vydat služební předpis, který je závazný i pro státního zaměstnance, který vykonává službu v podřízeném služebním úřadu, zaměstnance v pracovním poměru vykonávajícího činnosti podle § 5 v podřízeném služebním úřadu a osobu ve služebním poměru podle jiného zákona zařazenou k výkonu služby v podřízeném služebním úřadu, je-li pro podřízené služební úřady nezbytná jednotná úprava organizačních věcí služby.

(7) Služební orgán je povinen vést přehled platných služebních předpisů a aktualizovat jej.

§ 12

(1) Služební předpis nesmí být v rozporu s právním předpisem nebo služebním předpisem vydaným služebním orgánem v nadřízeném služebním úřadu nebo náměstkem pro státní službu.

(2) Je-li služební předpis v rozporu s právním předpisem a má-li příslušný služební úřad nadřízený služební úřad, vyzve služební orgán v nadřízeném služebním úřadu příslušný služební orgán ke zjednání nápravy a současně pozastaví účinnost takového služebního předpisu. Účinnost služebního předpisu je pozastavena dnem doručení rozhodnutí služebního orgánu v nadřízeném služebním úřadu o pozastavení účinnosti služebního předpisu příslušnému služebnímu orgánu. Služební orgán v nadřízeném služebním úřadu v rozhodnutí současně stanoví přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy.

(3) Zjedná-li příslušný služební orgán nápravu ve stanovené lhůtě, služební orgán v nadřízeném služebním úřadu své rozhodnutí o pozastavení účinnosti služebního předpisu zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení příslušného služebního orgánu o zjednání nápravy, jehož přílohou je i opatření příslušného služebního orgánu, kterým byla zjednána náprava.

(4) Nezjedná-li příslušný služební orgán nápravu do 30 dnů od doručení výzvy, služební orgán v nadřízeném služebním úřadu takový služební předpis zruší a o rozhodnutí o zrušení služebního předpisu informuje příslušný služební orgán.

(5) Je-li služební předpis v rozporu s právním předpisem a služební orgán v nadřízeném služebním úřadu nepostupuje podle odstavců 2 až 4 nebo příslušný služební úřad nemá nadřízený služební úřad, vyzve náměstek pro státní službu příslušný služební orgán ke zjednání nápravy a současně pozastaví účinnost takového služebního předpisu. Účinnost služebního předpisu je pozastavena dnem doručení rozhodnutí náměstka pro státní službu o pozastavení účinnosti služebního předpisu příslušnému služebnímu orgánu. Náměstek pro státní službu v rozhodnutí současně stanoví přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy.

(6) Zjedná-li příslušný služební orgán nápravu ve stanovené lhůtě, náměstek pro státní službu své rozhodnutí o pozastavení účinnosti služebního předpisu zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení příslušného služebního orgánu o zjednání nápravy, jehož přílohou je i opatření příslušného služebního orgánu, kterým byla zjednána náprava.

(7) Nezjedná-li příslušný služební orgán nápravu ve stanovené lhůtě, podá náměstek pro státní službu do 30 dnů od jejího uplynutí návrh na zrušení služebního předpisu soudu. Jestliže soud tento návrh odmítne, zamítne nebo řízení zastaví, pozbývá rozhodnutí náměstka pro státní službu o pozastavení účinnosti služebního předpisu platnosti dnem, kdy rozhodnutí soudu nabude právní moci.

§ 13

Ministerstvo vnitra

(1) Ministerstvo vnitra

a) připravuje návrh systemizace služebních míst (dále jen „systemizace“) na základě návrhů služebních orgánů a vyhodnocuje její dodržování,

b) koordinuje zpracování návrhů organizačních struktur služebních úřadů, není-li stanoveno jinak,

c) koordinuje systém hodnocení státních zaměstnanců,

d) koordinuje vzdělávání státních zaměstnanců a připravuje vzdělávací programy a rámcová pravidla pro vzdělávání státních zaměstnanců,

e) hodnotí vytváření podmínek pro sladění rodinného a osobního života s výkonem služby služebními úřady a předkládá o tom jednou ročně zprávu vládě,

f) plní další úkoly stanovené zákonem.

(2) Působnost Ministerstva vnitra stanovenou tímto zákonem, s výjimkou působnosti svěřené přímo ministrovi vnitra, náměstkovi pro státní službu, státnímu tajemníkovi nebo personálnímu řediteli sekce pro státní službu a vydávání vyhlášek, vykonává sekce pro státní službu.

(3) Sekce pro státní službu je organizační jednotkou Ministerstva vnitra.

(4) V čele sekce pro státní službu je náměstek pro státní službu.

(5) V sekci pro státní službu se zřizuje služební místo personálního ředitele sekce pro státní službu. Personální ředitel sekce pro státní službu má postavení ředitele odboru. Náměstek pro státní službu může pověřit personálního ředitele sekce pro státní službu výkonem svých pravomocí, s výjimkou rozhodování ve věci přijetí do služebního poměru, jmenování na služební místo představeného, odvolání ze služebního místa představeného nebo skončení služebního poměru.

(6) Není-li služební místo náměstka pro státní službu obsazeno, vykonává jeho pravomoci personální ředitel sekce pro státní službu. Není-li služební místo náměstka pro státní službu ani služební místo personálního ředitele sekce pro státní službu obsazeno, pověří vláda některého ze státních tajemníků výkonem pravomocí náměstka pro státní službu do doby jmenování nového náměstka pro státní službu.

(7) Náměstek pro státní službu a státní zaměstnanec jím písemně pověřený jsou oprávněni vykonávat ve služebních úřadech kontrolu ve služebních vztazích státních zaměstnanců. Pověření ke kontrole může mít i formu průkazu, jehož vzor stanoví Ministerstvo vnitra vyhláškou. Při výkonu kontroly se postupuje podle kontrolního řádu.

(8) Stanoví-li tento zákon úkoly služebnímu orgánu, plní je v Ministerstvu vnitra státní tajemník.

§ 14

Vedoucí služebního úřadu

(1) Vedoucí služebního úřadu řídí činnosti související se zajišťováním organizačních věcí služby, správy služebních vztahů a odměňování státních zaměstnanců a vedoucího podřízeného služebního úřadu.

(2) Vedoucí služebního úřadu dále plní úkoly související s pracovněprávními vztahy zaměstnanců ve správním úřadu.

(3) Vedoucí služebního úřadu může pověřit výkonem svých pravomocí, s výjimkou rozhodování ve věci přijetí do služebního poměru, jmenování na služební místo představeného, odvolání ze služebního místa představeného nebo skončení služebního poměru, svého zástupce.

(4) V době nepřítomnosti vedoucího služebního úřadu vykonává jeho zástupce všechny pravomoci vedoucího služebního úřadu, s výjimkou rozhodování ve věci přijetí do služebního poměru, jmenování na služební místo představeného, odvolání ze služebního místa představeného nebo skončení služebního poměru.

(5) Rozhodování o věcech, o nichž se podle tohoto zákona nevede řízení ve věcech služby, může vedoucí služebního úřadu přenést služebním předpisem na představené.

§ 15

Státní tajemník

(1) Služební místo státního tajemníka se zřizuje v ministerstvu a v Úřadu vlády. Státní tajemník má postavení náměstka pro řízení sekce.

(2) Státní tajemník řídí činnosti související se zajišťováním organizačních věcí služby, správy služebních vztahů a odměňování státních zaměstnanců a vedoucího služebního úřadu podřízeného ministerstvu.

(3) Státní tajemník dále plní úkoly související s pracovněprávními vztahy zaměstnanců ve správním úřadu.

(4) Ve věci týkající se jmenování na služební místo představeného, s výjimkou jmenování na služební místo vedoucího oddělení, postupuje státní tajemník po projednání s příslušným členem vlády nebo s vedoucím Úřadu vlády.

(5) Státní tajemník může pověřit výkonem svých pravomocí, s výjimkou rozhodování ve věci přijetí do služebního poměru, jmenování na služební místo představeného, odvolání ze služebního místa představeného nebo skončení služebního poměru, svého zástupce.

(6) V době nepřítomnosti státního tajemníka vykonává jeho zástupce všechny pravomoci státního tajemníka, s výjimkou rozhodování ve věci přijetí do služebního poměru, jmenování na služební místo představeného, odvolání ze služebního místa představeného nebo skončení služebního poměru.

(7) Rozhodování o věcech, o nichž se podle tohoto zákona nevede řízení ve věcech služby, může státní tajemník přenést služebním předpisem na představené.

§ 16

Zvláštní ustanovení o plnění některých úkolů služebního úřadu

Nadřízený služební úřad plní v organizačních věcech služby, služebních vztahů státních zaměstnanců a pracovněprávních vztahů zaměstnanců ve správním úřadu úkoly za služební úřad, v němž služby vykonává nebo v pracovním poměru pracuje celkem méně než 25 osob, a za obvodní báňský úřad, okresní správu sociálního zabezpečení, oblastní inspektorát práce, Odvolací finanční ředitelství nebo finanční úřad.

HLAVA IV

SYSTEMIZACE A ORGANIZAČNÍ STRUKTURA SLUŽEBNÍHO ÚŘADU

§ 17

Systemizace

(1) Systemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad

a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami,

b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami,

c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců a zaměstnanců na služebních místech,

d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky,

e) počet služebních míst, u kterých se stanoví zákaz se po skončení služebního poměru přímo nebo nepřímo podílet na podnikání nebo jiné činnosti podnikatelů nebo být jejich společníkem nebo členem v oboru, který je shodný s příslušným oborem služby, nebo být v pracovním nebo obdobném poměru k podnikateli v takovém oboru (dále jen „zákaz konkurence“).

(2) Návrh systemizace vypracuje Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády, a pokud jde o část systemizace týkající se státních zaměstnanců zařazených v útvaru

/

podřízeném členovi vlády, s tímto členem vlády. V případě Ministerstva vnitra návrh systemizace vypracovává státní tajemník v součinnosti s ministrem vnitra, a pokud jde o část systemizace týkající se sekce pro státní službu, též v součinnosti s náměstkem pro státní službu; návrh systemizace předkládá státní tajemník.

(3) Systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu.

(4) Není-li systemizace schválena do 31. prosince, použije se pro následující kalendářní rok dosavadní systemizace.

(5) Služební místa a finanční prostředky na platy státních zaměstnanců podle schválené systemizace nelze použít pro jiný účel.

§ 18

Změna systemizace

(1) Změnou systemizace se rozumí změna údajů podle § 17 odst. 1 provedená poté, co systemizace nabyla účinnosti.

(2) Změna systemizace, která spočívá ve změně počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců a zaměstnanců na služebních místech nebo změně platové třídy, v níž je zařazeno služební místo, o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti služebního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena.

(3) Ustanovení § 17 odst. 2 a 3 se na vypracování návrhu změny systemizace a jeho předložení tomu, kdo změnu systemizace schvaluje, použije obdobně.

(4) Změnu systemizace schvaluje vláda.

(5) Změnu systemizace schvaluje Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí, spočívá-li změna systemizace ve

a) změně platové třídy, v níž je zařazeno služební místo,

b) zřízení služebního místa na dobu určitou,

c) změně počtu služebních míst v souvislosti s postupem podle § 171,

d) změně počtu služebních míst na základě rozhodnutí vlády,

e) změně počtu služebních míst, která nemá dopad na počet služebních míst přepočtených na celou stanovenou služební dobu, nebo

f) změně objemu prostředků na platy státních zaměstnanců a zaměstnanců na služebních místech.

(6) Neschválí-li Ministerstvo vnitra změnu systemizace postupem podle odstavce 5 a ústřední správní úřad, jehož prostřednictvím byl návrh změny systemizace předložen, na návrhu změny systemizace trvá, ministr vnitra předloží návrh změny systemizace k rozhodnutí vládě do 15 dnů od obdržení stanoviska služebního orgánu.

§ 19

Organizační struktura služebního úřadu

(1) Služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží Ministerstvu vnitra k vyjádření. Nevyjádří-li se Ministerstvu vnitra k návrhu do 30 dnů od jeho předložení, považuje se návrh za schválený. Pokud služební orgán nezohlední vyjádření Ministerstva vnitra, může Ministerstvo vnitra návrh předložit k rozhodnutí vládě, jinak se po uplynutí 15 dnů od vyjádření považuje návrh za schválený.

(2) Nedojde-li v důsledku schválení organizační struktury nebo její změny ke skončení služebního poměru nebo odvolání ze služebního místa představeného, schvaluje organizační strukturu nebo její změnu státní tajemník nebo služební orgán v nadřízeném služebním úřadu, a není-li nadřízený služební úřad, vedoucí služebního úřadu.

(3) Nesnese-li věc odkladu a je-li to potřebné k plnění rozhodnutí soudu anebo rozhodnutí orgánu mezinárodní organizace, může služební orgán do doby schválení organizační struktury služebního úřadu nebo její změny prozatímně postupovat tak, jako by navržená organizační struktura nebo její změna byla schválena; to neplatí, pokud by tím došlo ke skončení služebního poměru. Nebude-li navržená organizační struktura nebo její změna schválena, změny prozatímně provedené v jejím důsledku se od počátku ruší a služební vztahy se navracejí v předešlý stav.

(4) Jde-li o organizační strukturu Úřadu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, Českého telekomunikačního úřadu, Energetického regulačního úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Úřadu pro ochranu osobních údajů, Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, Českého statistického úřadu, Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře nebo Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, schvaluje ji ten, kdo je v jejich čele. Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí.

ČÁST DRUHÁ

SLUŽEBNÍ POMĚR

HLAVA I

SLUŽEBNÍ POMĚR NA DOBU NEURČITOU A NA DOBU URČITOU

§ 20

Služba se vykonává ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou.

§ 21

(1) Státní zaměstnanci vykonávají službu zpravidla ve služebním poměru na dobu neurčitou.

(2) Do služebního poměru na dobu určitou se vždy přijme osoba, která dosud úspěšně nevykonala úřednickou zkoušku. Na dobu určitou lze přijmout osobu rovněž v případech tehdy, je-li třeba nahradit dočasně nepřítomného zaměstnance.

(3) Další případy, ve kterých lze s ohledem na zvláštní povahu služby přijmout osobu do služebního poměru na dobu určitou, stanoví vláda nařízením.

HLAVA II

PŘEDPOKLADY A ODBORNÉ POŽADAVKY PRO PŘIJETÍ DO SLUŽEBNÍHO POMĚRU, VZNIK SLUŽEBNÍHO POMĚRU, ZAŘAZENÍ NA SLUŽEBNÍ MÍSTO, JMENOVÁNÍ NA SLUŽEBNÍ MÍSTO PŘEDSTAVENÉHO, SLUŽEBNÍ SLIB A PŘEKÁŽKY PŘIJETÍ DO SLUŽEBNÍHO POMĚRU NEBO VÝKONU SLUŽBY

§ 22

Základní předpoklad pro přijetí do služebního poměru

Do služebního poměru lze přijmout pouze osobu, u které lze předpokládat, že bude ve službě dodržovat demokratické zásady ústavního pořádku České republiky a řádně vykonávat službu.

§ 23

Přijetí do služebního poměru, zařazení na služební místo a jmenování na služební místo představeného

(1) Do služebního poměru se osoba přijímá rozhodnutím služebního orgánu. Spolu s rozhodnutím o přijetí do služebního poměru rozhodne služební orgán o zařazení státního zaměstnance na služební místo nebo o jmenování státního zaměstnance na služební místo představeného.

(2) Na přijetí do služebního poměru, zařazení na služební místo a na jmenování na služební místo představeného není nárok.

Výběrové řízení na obsazení volného služebního místa

§ 24

(1) Na obsazení volného služebního místa se koná výběrové řízení.

(2) Výběrového řízení se může zúčastnit státní zaměstnanec nebo jiná osoba za podmínek stanovených tímto zákonem.

(3) Státní zaměstnanec podá služebnímu orgánu žádost o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného, které má být na základě výběrového řízení obsazeno.

(4) Jiná osoba podá služebnímu orgánu žádost o přijetí do služebního poměru, jejíž součástí je též žádost o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného, které má být na základě výběrového řízení obsazeno.

(5) Výběrové řízení podle odstavce 1 se nekoná, postupuje-li se podle § 47, § 49 odst. 2 až 5, § 51 odst. 5 nebo 6, § 61, 67 nebo 70. Výběrové řízení se dále nekoná, jedná-li se o zařazení státního zaměstnance na služební místo uvolněné v souvislosti s vysláním k výkonu služby v zahraničí; to neplatí, jde-li o služební místo představeného. Výběrové řízení se též nekoná, obsazuje-li se volné služební místo postupem podle jiného zákona.

(6) Výběrové řízení vyhlašuje služební orgán na úřední desce, dále se zveřejní v informačním systému o státní službě. Právní účinky má zveřejnění na úřední desce.

(7) Oznámení o vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat údaje o

a) předpokladech a požadavcích podle § 25,

b) služebním místě, které má být na základě výběrového řízení obsazeno,

c) oboru služby, jehož se výběrové řízení týká,

d) tom, zda se jedná o obsazení služebního místa, na němž je služba vykonávána ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, v případě služebního poměru na dobu určitou též dobu jeho trvání,

e) zákazu konkurence, je-li pro služební místo stanoven,

f) zařazení do platové třídy,

g) datu, do kterého musí být podána služebnímu orgánu žádost o přijetí do služebního poměru nebo v případě státního zaměstnance žádost o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného.

(8) Žádosti podle odstavců 3 a 4 se podávají písemně v českém jazyce; vzory žádostí zveřejní Ministerstvo vnitra na svých internetových stránkách.

§ 25

(1) Žadatel o přijetí do služebního poměru musí

a) být státním občanem České republiky, občanem jiného členského státu Evropské unie nebo občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

b) dosáhnout věku 18 let,

c) být plně svéprávný,

d) být bezúhonný,

e) dosáhnout vzdělání stanoveného tímto zákonem a

f) mít potřebnou zdravotní způsobilost.

/

(2) Žadatel, který není státním občanem České republiky, musí zkouškou u osoby, která jako plnoprávný člen Asociace jazykových zkušebních institucí v Evropě uskutečňuje touto asociací certifikovanou zkoušku z českého jazyka jako cizího jazyka, prokázat znalost českého jazyka; to neplatí, doloží-li, že absolvoval alespoň po dobu 3 školních roků základní, střední nebo vysokou školu, na kterých byl vyučovacím jazykem český jazyk. Žadatel, který není státním občanem České republiky, má nárok na náhradu nákladů, které uhradil za jednu účast na zkoušce z českého jazyka, služebním úřadem, na který se hlásí. Obsah a rozsah zkoušky stanoví Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyhláškou.

(3) Za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti, pokud odsouzení nebylo zahlazeno nebo pokud se na pachatele nehledí, jako by nebyl odsouzen; jestliže trestní stíhání pro takový trestný čin bylo podmíněně zastaveno nebo bylo-li rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, je předpoklad bezúhonnosti splněn až po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci těchto rozhodnutí.

(4) Služební orgán stanoví podle systemizace služebním předpisem služební místa, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky.

(5) Služební orgán může služebním předpisem stanovit pro služební místo požadavek

a) úrovně znalosti cizího jazyka, odborného zaměření vzdělání nebo jiný odborný požadavek potřebný pro výkon služby,

b) způsobilosti mít přístup k utajovaným informacím podle právního předpisu upravujícího ochranu utajovaných informací.

§ 26

(1) Splnění předpokladů podle § 25 odst. 1 písm. a) a e) je žadatel povinen doložit příslušnými listinami. Splnění předpokladu bezúhonnosti se osvědčuje výpisem z Rejstříku trestů, který nesmí být starší než 3 měsíce. Služební orgán si za účelem ověření, zda žadatel splňuje předpoklad bezúhonnosti, může vyžádat od Rejstříku trestů výpis z evidence Rejstříku trestů týkající se žadatele; žádost se podává v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Rejstřík trestů poskytne na žádost služebního orgánu výpis z evidence Rejstříku trestů týkající se žadatele. Žadatel, který není státním občanem České republiky, osvědčuje splnění předpokladu bezúhonnosti též obdobným dokladem, který nesmí být starší než 3 měsíce, osvědčujícím bezúhonnost, vydaným státem, jehož je žadatel státním občanem, jakož i státy, v nichž žadatel pobýval v posledních 3 letech nepřetržitě po dobu delší než 6 měsíců (dále jen „domovský stát"), a doloženým úředním překladem do českého jazyka; pokud takový doklad domovský stát nevydává, doloží se bezúhonnost písemným čestným prohlášením. Splnění předpokladu podle § 25 odst. 1 písm. c) se dokládá písemným čestným prohlášením.

(2) Splnění předpokladů podle § 25 odst. 1 písm. a) a e) lze při podání žádosti doložit též čestným prohlášením; listiny podle odstavce 1 v takovém případě žadatel předloží následně, nejpozději před konáním pohovoru podle § 27 odst. 3.

(3) Splnění předpokladu podle § 25 odst. 1 písm. f) se dokládá písemným čestným prohlášením. Služební orgán ověří u žadatele vybraného podle § 28 odst. 2 nebo 3 splnění tohoto předpokladu postupem podle § 28 odst. 5.

§ 27

(1) Výběrového řízení se může zúčastnit jen osoba, která splňuje předpoklady a požadavky podle § 25, s výjimkou požadavku podle § 25 odst. 5 písm. b).

(2) Služební orgán vyřadí žádost podle § 24 odst. 3 a 4, pokud

a) nemá náležitosti stanovené zákonem,

b) žádost je nesrozumitelná nebo ze žádosti není patrné, kdo jí podal nebo čeho se domáhá, nebo

c) žadatel nesplňuje předpoklady a požadavky podle § 25, s výjimkou § 25 odst. 5 písm. b); žadatel se o této skutečnosti vyrozumí.

(3) S žadatelem, jehož žádost nebyla vyřazena podle odstavce 2, provede výběrová komise pohovor. Pohovor je zaměřen na obor služby, jehož se výběrové řízení týká, a na plnění jiného odborného požadavku. Součástí pohovoru může být i ověření znalosti cizího jazyka, je-li požadována.

(4) Pohovor lze doplnit písemnou zkouškou. Je-li žadatelů, jejichž žádost nebyla vyřazena podle odstavce 2, nejméně 10 a pohovor je doplněn písemnou zkouškou konanou před provedením pohovoru, výběrová komise provede pohovor nejméně s 5 žadateli, kteří vykonali písemnou zkoušku nejlépe.

(5) Pokud se žadatel z účasti na pohovoru náležitě omluví, provede výběrová komise se žadatelem na jeho požádání pohovor v náhradním termínu. Žadateli, který se nemůže dostavit k pohovoru pro překážku na jeho vůli nezávislou, pro kterou není možné provést pohovor v takovém náhradním termínu, aby bylo možné výběrové řízení dokončit ve lhůtě uvedené v § 164 odst. 1, může výběrová komise se souhlasem služebního orgánu stanovit náhradní termín pohovoru po odpadnutí této překážky. Služební orgán souhlas udělí, pokud provedení pohovoru v náhradním termínu nebrání řádnému plnění úkolů služebního úřadu.

(6) Pokud se žadatel bez náležité omluvy nebo opakovaně nedostaví k pohovoru, v průběhu výběrového řízení ani na výzvu neposkytuje součinnost potřebnou k zajištění jeho účasti ve výběrovém řízení anebo je z jeho jednání jinak zřejmé, že již nemá zájem o účast ve výběrovém řízení, má se za to, že z výběrového řízení odstoupil.

§ 28

(1) Výběrová komise má 3 členy. V ministerstvu nebo v Úřadu vlády její členy jmenuje a odvolává státní tajemník, z toho 2 členy na návrh příslušného ředitele odboru. V jiném služebním úřadu jmenuje a odvolává členy výběrové komise vedoucí služebního úřadu.

(2) Výběrová komise vybere z žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, 3 nejvhodnější žadatele a sestaví pořadí dalších žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam žadatelů, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. V případě postupu podle § 27 odst. 4 věty druhé se žadatelé, se kterými nebyl proveden pohovor, považují za žadatele, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Služební orgán vybere v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným jednoho žadatele z 3 nejvhodnějších žadatelů; dohoda je písemná.

(3) Pokud ve výběrovém řízení neuspěli alespoň 3 žadatelé, služební orgán vybere v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným z těch, kteří uspěli. Pokud všichni 3 nejvhodnější žadatelé z výběrového řízení odstoupili, služební orgán vybere v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným dalšího v pořadí z těch žadatelů, kteří uspěli. Dohoda mezi služebním orgánem a bezprostředně nadřízeným představeným podle tohoto odstavce je písemná.

(4) V případě, že žádný žadatel ve výběrovém řízení neuspěl nebo služební orgán žádného žadatele postupem podle odstavce 2 nebo 3 nevybral, výběrové řízení se zruší a vyhlásí se nové výběrové řízení. Ustanovení § 24 odst. 5 není dotčeno.

(5) Služební orgán zajistí po uzavření dohody podle odstavce 2 nebo 3 vstupní lékařskou prohlídku vybraného žadatele podle zákona o specifických zdravotních službách. Pokud vybraný žadatel nemá potřebnou zdravotní způsobilost, považuje se dohoda podle odstavce 2 nebo 3 od počátku za neplatnou.

§ 29

(1) Má-li být na základě výsledku výběrového řízení na volné služební místo zařazena nebo na volné služební místo představeného jmenována osoba, která dosud úspěšně nevykonala úřednickou zkoušku, přijme se tato osoba do služebního poměru na dobu určitou, a to s trváním 12 měsíců, nebyla-li v oznámení o vyhlášení výběrového řízení na obsazení volného služebního místa uvedena doba kratší.

(2) Má-li být na základě výsledku výběrového řízení na volné služební místo zařazena nebo na volné služební místo představeného jmenována osoba, která není státním zaměstnancem, nebo osoba, která dosud úspěšně nevykonala úřednickou zkoušku, stanoví se jí zkušební doba v délce 6 měsíců. O dobu celodenních překážek ve službě, pro které státní zaměstnanec nekoná službu v průběhu zkušební doby, a o dobu celodenní dovolené se zkušební doba prodlužuje.

§ 30

Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, rozhodnutí o zařazení na služební místo a rozhodnutí o jmenování na služební místo představeného

(1) Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul,

b) datum a místo narození,

c) obor služby,

d) služební místo,

e) den vzniku služebního poměru a den nástupu do služby,

f) údaj o tom, zda služba bude vykonávána ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, v případě služebního poměru na dobu určitou též dobu jeho trvání,

g) služební úřad, v němž státní zaměstnanec bude vykonávat službu, a služební působiště,

h) služební označení,

i) zkušební dobu,

j) platové zařazení,

k) délku kratší služební doby, byla-li povolena.

(2) Rozhodnutí o zařazení na služební místo a rozhodnutí o jmenování na služební místo představeného kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul,

b) datum a místo narození,

c) obor služby,

d) služební místo,

e) den nástupu do služby na služebním místě,

f) údaj o tom, zda služba bude na služebním místě vykonávána na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, v případě doby určité též její trvání,

g) údaj o tom, zda a jak se mění doba trvání služebního poměru, jde-li o jmenování státního zaměstnance vykonávajícího dosud službu ve služebním poměru na dobu určitou,

h) služební úřad, v němž státní zaměstnanec bude vykonávat službu, a služební působiště,

i) služební označení,

j) platové zařazení,

k) délku kratší služební doby, byla-li povolena.

(3) V případě vydání rozhodnutí o změně doby trvání služebního poměru podle § 42 se odstavce 1 a 2 použijí přiměřeně.

§ 31

Vznik služebního poměru

(1) Služební poměr vzniká dnem, který je uveden v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru.

(2) Nenastoupí-li státní zaměstnanec do služby v den, který je uveden v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, aniž by mu v tom bránila závažná překážka, nebo neuvědomí-li služební orgán o vzniku této překážky do 7 dnů, služební orgán rozhodnutí o přijetí do služebního

poměru zruší s účinky ode dne vzniku služebního poměru.

§ 32

Služební slib

(1) Státní zaměstnanec skládá služební slib v den nástupu do služby.

(2) Služební slib zní: „Slibuji na svou čest a svědomí, že při výkonu státní služby se budu řídit právními a služebními předpisy a v souladu s nimi příkazy představených. Své povinnosti budu vykonávat řádně, nestranně, svědomitě, odborně a v zájmu České republiky, nebudu zneužívat postavení státního zaměstnance a budu se chovat a jednat tak, aby nebyla ohrožena důvěra ve státní službu."

(3) Služební slib se skládá před služebním orgánem.

(4) Služební slib je složen, jestliže po přečtení slibu prohlásí státní zaměstnanec „Tak slibuji!" a podepíše se na úředním záznamu o složení služebního slibu. V úředním záznamu o složení služebního slibu musí být uvedeno datum a místo složení služebního slibu. Úřední záznam o složení služebního slibu se založí do osobního spisu státního zaměstnance.

(5) Bylo-li složení služebního slibu odmítnuto nebo byl-li složen služební slib s výhradou, služební poměr se považuje od počátku za neexistující.

§ 33

Překážky přijetí do služebního poměru nebo výkonu služby

(1) Do služebního poměru nelze přijmout

a) justičního čekatele nebo právního čekatele,

b) poslance nebo senátora,

c) poslance Evropského parlamentu,

d) prezidenta republiky,

e) člena vlády nebo náměstka člena vlády,

f) vedoucího Úřadu vlády,

g) soudce Ústavního soudu,

h) asistenta soudce Ústavního soudu,

i) asistenta soudce nebo státního zástupce,

j) prezidenta nebo viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu,

k) předsedu a člena Národní rozpočtové rady,

l) guvernéra, viceguvernéra nebo člena bankovní rady České národní banky,

m) Veřejného ochránce práv nebo zástupce Veřejného ochránce práv,

n) asistenta Veřejného ochránce práv,

o) člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,

p) předsedu a člena Rady Českého telekomunikačního úřadu,

q) předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,

r) člena Rady Energetického regulačního úřadu,

s) předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu osobních údajů,

t) předsedu a člena Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí,

u) předsedu a místopředsedu Českého statistického úřadu,

v) člena zastupitelstva územního samosprávného celku, který je pro výkon funkce dlouhodobě uvolněn (dále jen „uvolněný člen zastupitelstva"),

w) osobu vykonávající vojenské cvičení, službu v operačním nasazení nebo mimořádnou službu,

x) předsedu a místopředsedu Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře.

y) předsedu a místopředsedy Národní sportovní agentury.

(2) Do služebního poměru nelze dále přijmout

a) soudce,

b) státního zástupce,

c) člena nebo kontrolora Nejvyššího kontrolního úřadu,

d) vyššího soudního úředníka nebo vyššího úředníka státního zastupitelství,

e) vojáka z povolání,

f) příslušníka bezpečnostního sboru,

g) jinou osobu vykonávající činnost podle § 2.

(3) Je-li na základě výsledku výběrového řízení vybrána k přijetí do služebního poměru osoba podle odstavce 1 nebo 2, učiní neprodleně právní jednání směřující k odstranění překážky podle odstavce 1 nebo 2.

(4) Nastanou-li po přijetí do služebního poměru překážky uvedené

a) v odstavci 1, má to za následek pozastavení výkonu služby,

b) v odstavci 2, má to za následek skončení služebního poměru.

(5) Ten, u koho nastala překážka podle odstavce 1 nebo 2, je povinen tuto skutečnost bez zbytečného odkladu písemně oznámit služebnímu orgánu; jde-li o státního zaměstnance, založí se oznámení do jeho osobního spisu.

§ 34

Pozbytí předpokladů pro přijetí do služebního poměru

(1) Předpoklady uvedené v § 25 odst. 1 musí státní zaměstnanec splňovat po celou dobu výkonu služby; služebnímu úřadu je povinen bez zbytečného odkladu oznámit, že tyto předpoklady přestal splňovat.

(2) Soud, který v posledním stupni rozhodl o odsouzení státního zaměstnance pro trestný čin nebo o omezení jeho svéprávnosti, o tom po právní moci svého rozhodnutí bez zbytečného odkladu vyrozumí služební úřad, ve kterém státní zaměstnanec vykonává službu.

Úřednická zkouška

§ 35

(1) Státní zaměstnanec je povinen úspěšně vykonat úřednickou zkoušku.

(2) Služební úřad umožní státnímu zaměstnanci na jeho žádost vykonat úřednickou zkoušku nejpozději

a) před uplynutím doby trvání služebního poměru na dobu určitou, nebo

b) do 12 měsíců ode dne, kdy státní zaměstnanec začal vykonávat službu v jiném nebo dalším oboru služby.

(3) Služební úřad umožní osobě, která splňuje předpoklady pro přijetí do služebního poměru, vykonat úřednickou zkoušku; tato osoba si hradí náklady na vykonání úřednické zkoušky sama.

(4) Státní zaměstnanec, který úspěšně vykonal úřednickou zkoušku jako osoba podle odstavce 3, má nárok na úhradu nákladů na vykonání úřednické zkoušky pro obor služby, k jehož výkonu byl na služební místo zařazen nebo jmenován, ve výši paušální částky stanovené služebním předpisem náměstka pro státní službu. Úhradu nákladů poskytuje služební úřad, ve kterém státní zaměstnanec vykonává službu, po uplynutí zkušební doby v nejbližším výplatním termínu určeném ve služebním úřadu pro výplatu platu.

(5) Přihlášení na úřednickou zkoušku a další organizační věci spojené s úřednickou zkouškou se uskutečňují prostřednictvím portálu pro přihlašování na úřednickou zkoušku.

§ 36

(1) Úřednická zkouška je tvořena částí obecnou a částí zvláštní.

(2) Obecná část úřednické zkoušky se koná písemně. Účelem obecné části úřednické zkoušky je ověřit, zda státní zaměstnanec má potřebné znalosti organizace a činnosti veřejné správy, práv, povinností a pravidel etiky státního zaměstnance, právních předpisů obecně dopadajících na činnost státní správy a práva Evropské unie. Provedení obecné části úřednické zkoušky zabezpečuje Ministerstvo vnitra.

(3) Zvláštní část úřednické zkoušky se koná po úspěšném vykonání obecné části úřednické zkoušky, a to ústně před zkušební komisí. Účelem zvláštní části úřednické zkoušky je ověřit, zda státní zaměstnanec má potřebné vědomosti a schopnosti a je dostatečně odborně připraven pro další výkon služby v oboru služby, k jehož výkonu byl na služební místo zařazen nebo jmenován. Provedení zvláštní části úřednické zkoušky zabezpečuje ústřední správní úřad ve spolupráci se služebním úřadem.

(4) Za rovnocennou obecné části úřednické zkoušky se považuje obecná část zkoušky zvláštní odborné způsobilosti úředníka územního samosprávného celku. Vláda může nařízením stanovit, že zvláštní část zkoušky zvláštní odborné způsobilosti úředníka územního samosprávného celku k výkonu konkrétní správní činnosti se považuje za rovnocennou zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušný obor služby. Vláda může dále nařízením stanovit, že za rovnocennou zvláštní části úřednické zkoušky se považuje zkouška podle jiného zákona, je-li její obsah a rozsah se zvláštní částí úřednické zkoušky srovnatelný.

(5) Vláda může při změně oborů služby nařízením stanovit, že úspěšně vykonaná zvláštní část úřednické zkoušky pro dosavadní obor služby se považuje za úspěšně vykonanou zvláštní část úřednické zkoušky pro nový obor služby.

§ 37

(1) Zkušební komise se zřizuje podle oboru služby u ústředního správního úřadu, do jehož působnosti daný obor služby patří; ústřední správní úřady se mohou dohodnout, že pro konkrétní obor služby zajistí konání zkoušky zkušební komise zřízená u jednoho z nich. U této komise se též konají úřednické zkoušky státních zaměstnanců vykonávajících službu v podřízených služebních úřadech.

(2) Členy zkušební komise jmenuje a odvolává služební orgán v ústředním správním úřadu. Zkušební komise má 3 členy, z nichž nejméně 2 jsou státními zaměstnanci.

(3) Členem zkušební komise nesmí být ten, u něhož lze s ohledem na jeho poměr ke zkoušenému pochybovat o jeho nepodjatosti.

§ 38

(1) Služební orgán ve spolupráci s Ministerstvem vnitra a ústředním správním úřadem nejméně 21 dnů přede dnem konání úřednické zkoušky písemně vyrozumí státního zaměstnance o termínu a místě konání úřednické zkoušky; při stanovení termínu zkoušky se přihlíží k žádosti

státního zaměstnance.

(2) Brání-li státnímu zaměstnanci ve vykonání úřednické zkoušky v určeném termínu překážka ve službě, stanoví se mu náhradní termín konání úřednické zkoušky.

§ 39

(1) Zkušební komise je usnášeníschopná za přítomnosti všech svých členů a usnesení přijímá většinou hlasů. Členové zkušební komise se při své činnosti v komisi neřídí příkazy představených ani jiných osob. Člen zkušební komise se nesmí zdržet hlasování. Usnesení zkušební komise zní: „vyhověl“ nebo „nevyhověl“.

(2) O úspěšném vykonání úřednické zkoušky vystaví zkušební komise osvědčení, a to ve 2 stejnopisech. Jeden stejnopis osvědčení se předá státnímu zaměstnanci do vlastních rukou, druhý se založí do osobního spisu státního zaměstnance.

(3) O neúspěšném vykonání úřednické zkoušky vystaví zkušební komise písemnou zprávu, a to ve 2 stejnopisech. Jeden stejnopis zprávy se předá státnímu zaměstnanci do vlastních rukou, druhý se založí do osobního spisu státního zaměstnance.

(4) Ústřední správní úřad vede evidenci osvědčení vystavených u něj zřízenými zkušebními komisemi.

§ 40

(1) Jestliže státní zaměstnanec úřednickou zkoušku nevykonal úspěšně, umožní mu služební orgán její opakování na základě jeho písemné žádosti. Úřednickou zkoušku lze opakovat jen jednou.

(2) Opakovaná úřednická zkouška může být konána nejdříve po uplynutí 1 měsíce po neúspěšném vykonání úřednické zkoušky; ustanovení § 38 odst. 1 se použije obdobně.

(3) Členem zkušební komise při opakované úřednické zkoušce nesmí být ten, kdo byl jejím členem při úřednické zkoušce, kterou státní zaměstnanec nevykonal úspěšně.

(4) Doba trvání služebního poměru se při opakování úřednické zkoušky neprodlužuje.

§ 41

Ministerstvo vnitra stanoví vyhláškou obsah, rozsah a další náležitosti úřednické zkoušky včetně způsobu jejího provedení a hodnocení.

§ 42

Postup po úspěšném vykonání úřednické zkoušky

(1) Státní zaměstnanec zařazený na služební místo nebo jmenovaný na služební místo vedoucího služebního úřadu, náměstka pro řízení sekce, ředitele sekce, ředitele odboru nebo vedoucího oddělení, který byl přijat do služebního poměru na dobu určitou podle § 29 odst. 1, má po úspěšném vykonání úřednické zkoušky nárok na změnu doby trvání služebního poměru na dobu neurčitou a na zařazení na dosavadní služební místo nebo jmenování na dosavadní služební místo představeného na dobu neurčitou, nebo na změnu doby trvání služebního poměru na dobu určitou a na zařazení na dosavadní služební místo nebo jmenování na dosavadní služební místo představeného na dobu určitou uvedenou v oznámení o vyhlášení výběrového řízení. Zkušební doba podle § 29 odst. 2 tím není dotčena.

(2) Státní zaměstnanec jmenovaný na služební místo náměstka pro státní službu, státního tajemníka nebo personálního ředitele sekce pro státní službu, který byl přijat do služebního poměru na dobu určitou podle § 29 odst. 1, má po úspěšném vykonání úřednické zkoušky nárok na změnu doby trvání služebního poměru na dobu neurčitou, nebo na dobu určitou uvedenou v oznámení o vyhlášení výběrového řízení a na jmenování na dosavadní služební místo představeného na dobu určitou uvedenou v § 52 odst. 1 nebo v § 53 odst. 1, nebo na dobu určitou uvedenou v oznámení o vyhlášení výběrového řízení. Zkušební doba podle § 29 odst. 2 tím není dotčena.

HLAVA III

ZAŘAZENÍ STÁTNÍHO ZAMĚSTNANCE VE SLUŽBĚ S OHLEDEM NA JEHO PŘÍBUZENSKÉ A OBDOBNÉ VZTAHY

§ 43

(1) Státní zaměstnanci, kteří jsou sobě navzájem osobami blízkými, nesmějí být zařazeni ve službě tak, aby jeden byl přímo podřízen druhému nebo podléhal jeho finanční nebo účetní kontrole.

(2) Žadatel o přijetí do služebního poměru je povinen oznámit služebnímu orgánu skutečnost podle odstavce 1. Státní zaměstnanec je povinen oznámit služebnímu orgánu bez zbytečného průtahu skutečnost podle odstavce 1, k níž došlo po vzniku služebního poměru.

(3) Nastane-li skutečnost podle odstavce 1 po vzniku služebního poměru, služební orgán změní podřízenost státního zaměstnance oproti té, která vyplývá z organizačního uspořádání správního úřadu v činnostech vykonávaných ve službě.

HLAVA IV

ZMĚNY SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 44

Druhy změn služebního poměru

Změnou služebního poměru je

a) vyslání na služební cestu,

b) přeložení,

c) zproštění výkonu služby,

d) zařazení na jiné služební místo,

e) změna doby trvání služebního poměru,

f) jmenování na služební místo představeného,

g) odvolání ze služebního místa představeného,

h) převedení na jiné služební místo,

i) zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů,

j) zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené,

k) zařazení mimo výkon služby pro výkon funkce v odborové organizaci,

l) zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby,

m) zastupování,

n) vyslání k výkonu služby v zahraničí a zařazení po jeho ukončení,

o) vyslání do orgánu nebo instituce Evropské unie, mezinárodní organizace, mírové nebo záchranné operace anebo za účelem humanitární pomoci v zahraničí (dále jen „mezinárodní organizace“),

p) zkrácení služební doby,

q) přerušení výkonu služby za účelem dalšího vzdělání nebo odborné stáže.

Služební cesta

§ 45

(1) Státní zaměstnanec může být na dobu nezbytně nutnou vyslán na služební cestu, a to i bez svého souhlasu. Při vyslání na služební cestu se určí místo nástupu, místo cíle a místo ukončení služební cesty, doba trvání a způsob dopravy a ubytování; mohou se též určit další podmínky služební cesty.

(2) Při vyslání na služební cestu musí být přihlédnuto ke zdravotnímu a osobnímu stavu státního zaměstnance a k jeho rodinným poměrům.

(3) Těhotná státní zaměstnankyně a státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec pečující o dítě do 8 let smějí být vysláni na služební cestu jen se svým souhlasem; to platí obdobně i pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance, kteří pečují o dítě, které dosud nedosáhlo věku 15 let, jakož i pro státního zaměstnance, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle jiného právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost).

§ 46

(1) Státní zaměstnanec je povinen nastoupit služební cestu i ve dnech pracovního klidu, jestliže to je k plnění úkolů služby nezbytné.

(2) Státní zaměstnanec na služební cestě koná službu podle příkazů představeného, který ho na tuto cestu vyslal.

(3) Za člena rodiny státního zaměstnance se pro účely náhrady výdajů v souvislosti se služební cestou považuje jeho manžel, partner podle zákona o registrovaném partnerství (dále jen „partner“), vlastní dítě, osvojenec, dítě svěřené státnímu zaměstnanci do pěstounské péče nebo do výchovy, vlastní rodiče, osvojitel, opatrovník a pěstoun. Jiná osoba je postavena na roveň člena rodiny pouze za předpokladu, že žije se státním zaměstnancem v domácnosti.

(4) Pro účely tohoto zákona se domácností rozumí společenství osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.

§ 47

Přeložení

(1) Státní zaměstnanec může být na dobu nezbytně nutnou, která musí být předem určena, nejdéle však na dobu 60 dnů v kalendářním roce, přeložen k výkonu služby v oboru služby, který vykonává, do jiného služebního úřadu nebo do jiného organizačního útvaru služebního úřadu, a to i bez svého souhlasu. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu jeho přeložení prodloužit, nejdéle však o dobu 60 dnů.

(2) Pro přeložení musí trvat potřeba zajištění výkonu služby v jiném služebním úřadu nebo v jiném organizačním útvaru služebního úřadu, a to po celou dobu přeložení. Přeložení nelze použít k jinému účelu než k zajištění výkonu služby. Při přeložení státního zaměstnance musí být přihlédnuto k jeho osobním, zdravotním a rodinným poměrům.

(3) Těhotná státní zaměstnankyně a státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec pečující o dítě do 8 let smějí být přeloženi jen se svým souhlasem; to platí obdobně i pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance, kteří pečují o dítě, které dosud nedosáhlo věku 15 let, jakož i pro státního zaměstnance, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle jiného právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost).

(4) Při přeložení státního zaměstnance do jiné obce, než ve které je jeho služební působiště nebo bydliště, zajistí státnímu zaměstnanci služební úřad, do kterého byl přeložen, ubytování na své náklady a poskytuje mu náhrady výdajů jako při služební cestě.

(5) Dojde-li v důsledku přeložení ke snížení platu státního zaměstnance, přísluší mu doplatek do výše platu před přeložením.

§ 48

Zproštění výkonu služby

(1) Státní zaměstnanec se na základě usnesení o zahájení trestního stíhání pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti zprostí výkonu služby až do skončení trestního stíhání. Státní zaměstnanec se dále zprostí výkonu služby, byl-li vzat do

vazby, a to po dobu jejího trvání. Na návrh kárné komise může být státní zaměstnanec dále zproštěn výkonu služby, bylo-li proti němu zahájeno kárné řízení pro důvodné podezření ze spáchání zvlášť závažného kárného provinění, pokud by jeho ponechání ve výkonu služby ohrožovalo řádný výkon služby nebo opatřování podkladů pro rozhodnutí v kárném řízení, a to až do skončení kárného řízení, nepomine-li důvod, pro který byl státní zaměstnanec výkonu služby zproštěn, dříve.

(2) Orgán činný v trestním řízení neprodleně vyrozumí služební orgán o vydání usnesení o zahájení trestního stíhání podle odstavce 1 nebo o vzetí státního zaměstnance do vazby.

(3) Ode dne zproštění výkonu služby na základě usnesení o zahájení trestního stíhání nebo z důvodu vazby, přísluší státnímu zaměstnanci plat ve výši 50 % jeho měsíčního platu, nejméně však ve výši minimální mzdy podle jiného zákona; tato část platu se zvýší o 10 % jeho měsíčního platu na každou státním zaměstnancem vyživovanou osobu, nejvýše však do výše 80 % jeho měsíčního platu. Vyživovanou osobou se rozumí osoba, které státní zaměstnanec výživu poskytuje nebo je povinen poskytovat. Ode dne zproštění výkonu služby na návrh kárné komise přísluší státnímu zaměstnanci plat ve výši 80 % jeho měsíčního platu.

(4) Pokud státní zaměstnanec nebyl pro trestný čin uvedený v odstavci 1 pravomocně odsouzen, jeho trestní stíhání nebylo podmíněně zastaveno ani nebylo rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, popřípadě nebylo-li státnímu zaměstnanci v kárném řízení uděleno kárné opatření podle § 89 odst. 2 písm. c) nebo d), zkrácení jeho platu se mu po skončení trestního stíhání nebo po skončení kárného řízení doplatí.

§ 49

Zařazení na jiné služební místo

(1) Státní zaměstnanec se zařadí na jiné služební místo na základě výsledku výběrového řízení na obsazení volného služebního místa.

(2) Státní zaměstnanec se zařadí se svým souhlasem na jiné služební místo v témže služebním úřadě ve stejném oboru služby, zařazené ve stejné nebo nižší platové třídě, jako je dosavadní služební místo, splňuje-li předpoklady a požadavky stanovené pro jiné služební místo a dohodne-li se na zařazení písemně služební orgán s novým bezprostředně nadřízeným představeným, nebo se stávajícím bezprostředně nadřízeným představeným, jde-li o služební místo, které je v podřízenosti stejného bezprostředně nadřízeného představeného; pokud podle 2 po sobě jdoucích služebních hodnocení dosahoval ve službě vynikajících výsledků, lze státního zaměstnance zařadit i na služební místo zařazené v platové třídě o 1 platovou třídu vyšší, než je dosavadní služební místo.

(3) Státní zaměstnanec se za podmínek podle odstavce 2 zařadí též na jiné služební místo ve služebním úřadě podřízeném témuž ústřednímu správnímu úřadu nebo v nadřízeném ústředním správním úřadu, dohodnou-li se na zařazení písemně nový služební orgán s novým bezprostředně nadřízeným představeným. O zařazení státního zaměstnance na jiné služební místo rozhodne nový služební orgán.

(4) Státní zaměstnanec, který vykonává službu na služebním místě zařazeném v 9. nebo 10. platové třídě, pro které splňuje stanovené vzdělání, se zařadí se svým souhlasem na jiné služební místo v témže služebním úřadě zařazené v platové třídě o 1 platovou třídu vyšší, než je dosavadní služební místo, splňuje-li předpoklady a požadavky stanovené pro jiné služební místo s výjimkou vzdělání a dohodne-li se na zařazení písemně služební orgán s novým bezprostředně nadřízeným představeným, nebo se stávajícím bezprostředně nadřízeným představeným, jde-li o služební místo, které je v podřízenosti stejného bezprostředně nadřízeného představeného. Podmínkou postupu podle věty první dále je, že státní zaměstnanec vykonává službu ve stejném oboru služby nejméně po dobu 4 let a podle závěrů 2 po sobě jdoucích služebních hodnocení dosahoval ve službě vynikajících výsledků.

(5) Státní zaměstnanec se za podmínek podle odstavce 4 zařadí též na jiné služební místo ve služebním úřadě podřízeném témuž ústřednímu správnímu úřadu nebo v nadřízeném ústředním správním úřadě ve stejném oboru služby, dohodnou li se na zařazení písemně nový služební orgán s novým bezprostředně nadřízeným představeným. O zařazení státního zaměstnance na jiné služební místo rozhodne nový služební orgán.

(6) Doba trvání služebního poměru na dobu neurčitou není zařazením na jiné služební místo dotčena.

(7) Doba trvání služebního poměru na dobu určitou se zařazením na jiné služební místo nezkracuje.

§ 50

Změna doby trvání služebního poměru

(1) Státnímu zaměstnanci se doba trvání služebního poměru na dobu určitou změní z důvodů uvedených v § 42.

(2) Státnímu zaměstnanci se doba trvání služebního poměru na dobu určitou změní také jeho zařazením na jiné služební místo nebo jmenováním na služební místo představeného, na kterém má být služba vykonávána na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, která uplyne později než jeho dosavadní služební poměr na dobu určitou.

§ 51

Základní ustanovení o výběrovém řízení na obsazení volného služebního místa představeného

(1) Na obsazení volného služebního místa představeného se koná výběrové řízení, není-li stanoveno jinak. Na obsazení volného služebního místa náměstka pro státní službu, státního tajemníka, vedoucího služebního úřadu, náměstka pro řízení sekce, ředitele sekce a personálního ředitele sekce pro státní službu se koná výběrové řízení vždy.

(2) Výběrové řízení na služební místo představeného vyhlašuje ten, kdo jej na dané služební místo jmenuje. Na výběrové řízení se přiměřeně použije § 24 až 28.

(3) Předpoklad praxe se dokládá příslušnými listinami. Požaduje-li se pro účast ve výběrovém řízení na služební místo představeného praxe v uplynulém období, prodlužuje se toto období o dobu mateřské nebo rodičovské dovolené.

(4) Osoba, která byla jmenována na služební místo představeného, se po dobu 3 let od ukončení výkonu služby na služebním místě představeného považuje za osobu splňující předpoklady pro účast ve výběrovém řízení uvedené v § 52 až 58 na služební místo představeného na stejný nebo nižší stupeň řízení; to neplatí, jde-li o osobu, která byla ze služebního místa představeného odvolána z důvodů uvedených v § 60 odst. 1 písm. b) nebo které bylo uloženo kárné opatření uvedené v § 89 odst. 2 písm. c), a dále jde-li o osobu, jejíž předchozí služební poměr skončil z důvodů uvedených v § 72 odst. 1 písm. b) nebo v § 74 odst. 1 písm. a) až c) a e).

(5) Představený se jmenuje se svým souhlasem na jiné služební místo představeného na stejný nebo nižší stupeň řízení v témže služebním úřadě ve stejném oboru služby, zařazené ve stejné nebo nižší platové třídě, jako je dosavadní služební místo představeného, splňuje-li předpoklady a požadavky stanovené pro jiné služební místo představeného a dohodne-li se na jmenování písemně služební orgán s novým bezprostředně nadřízeným představeným, nebo se stávajícím bezprostředně nadřízeným představeným, jde-li o služební místo, které je v podřízenosti stejného bezprostředně nadřízeného představeného; pokud podle závěrů 2 po sobě jdoucích služebních hodnocení dosahoval ve službě vynikajících výsledků, lze představeného jmenovat i na služební místo představeného zařazené v platové třídě o 1 platovou třídu vyšší, než je dosavadní služební místo představeného.

(6) Představený se za podmínek podle odstavce 5 jmenuje též na jiné služební místo ve služebním úřadě podřízeném témuž ústřednímu správnímu úřadu nebo v nadřízeném ústředním správním úřadě ve stejném oboru služby, dohodnou-li se na jmenování písemně nový služební orgán s novým bezprostředně nadřízeným představeným. O jmenování představeného na jiné služební místo rozhodne nový služební orgán.

§ 52

Jmenování na služební místo náměstka pro státní službu

(1) Náměstka pro státní službu jmenuje vláda na návrh předsedy vlády na dobu 6 let na základě výsledku výběrového řízení. Nikdo nemůže být náměstkem pro státní službu jmenován více než jednou.

(2) Výběrová komise má 5 členů, které jmenuje a odvolává vláda. Výběrové řízení organizuje Úřad vlády.

(3) V prvním kole se může výběrového řízení zúčastnit

a) státní zaměstnanec vykonávající službu na služebním místě vedoucího služebního úřadu, náměstka pro řízení sekce, ředitele sekce, státního tajemníka, personálního ředitele sekce pro státní službu nebo ředitele odboru,

b) vedoucí zaměstnanec zařazený v organizační složce státu, který řídí jiné vedoucí zaměstnance, nebo

c) úředník územního samosprávného celku zařazený na pracovním místě ředitele krajského úřadu nebo tajemníka obecního úřadu obce s rozšířenou působností,

pokud je státním občanem České republiky, dosáhl věku 40 let a v uplynulých 8 letech vykonával nejméně po dobu 4 let ve vedoucí funkci v organizační složce státu, v územním samosprávném celku, instituci Evropské unie, mezinárodní organizaci nebo jako uvolněný člen zastupitelstva kraje anebo obce s rozšířenou působností činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že služební místo nebylo v prvním kole výběrového řízení obsazeno, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se může výběrového řízení dále zúčastnit osoba, která je státním občanem České republiky, dosáhla věku 40 let a v uplynulých 8 letech vykonávala nejméně po dobu 4 let ve vedoucí funkci nebo jako člen statutárního orgánu právnické osoby činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

§ 53

Jmenování na služební místo státního tajemníka

(1) Státního tajemníka jmenuje vláda na návrh příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády na dobu 5 let na základě výsledku výběrového řízení.

(2) Výběrové řízení organizuje sekce pro státní službu. Výběrová komise má 4 členy, které jmenuje a odvolává náměstek pro státní službu, z toho 3 členy na návrh příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy výběrové komise, kterým je člen jmenovaný náměstkem pro státní službu bez návrhu příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády.

(3) V prvním kole se může výběrového řízení zúčastnit

a) státní zaměstnanec vykonávající službu na služebním místě náměstka pro státní službu, vedoucího služebního úřadu, státního tajemníka, náměstka pro řízení sekce, ředitele sekce, personálního ředitele sekce pro státní službu nebo ředitele odboru,

b) vedoucí zaměstnanec zařazený v organizační složce státu, který řídí jiné vedoucí zaměstnance, nebo

c) úředník územního samosprávného celku zařazený na pracovním místě ředitele krajského úřadu nebo tajemníka obecního úřadu obce s rozšířenou působností,

pokud v uplynulých 8 letech vykonával nejméně po dobu 4 let ve vedoucí funkci v organizační složce státu, v územním samosprávném celku, instituci Evropské unie, mezinárodní organizaci nebo jako uvolněný člen zastupitelstva kraje anebo obce s rozšířenou působností činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že služební místo nebylo v prvním kole výběrového řízení obsazeno, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se může výběrového řízení dále zúčastnit osoba, která v uplynulých 8 letech vykonávala nejméně po dobu 4 let ve vedoucí funkci nebo jako člen statutárního orgánu právnické osoby činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

§ 54

Jmenování na služební místo vedoucího služebního úřadu

(1) Vedoucího služebního úřadu jmenuje ten, o kom to stanoví zákon, na dobu v něm stanovenou, jinak na dobu neurčitou, a to na základě výsledku výběrového řízení. Nestanoví-li zákon jinak, vedoucího služebního úřadu na služební místo jmenuje služební orgán ve služebním úřadu, který je bezprostředně nadřízen služebnímu úřadu, v němž má být služební místo obsazeno; není-li takový nadřízený služební úřad, jmenuje vedoucího služebního úřadu náměstek pro státní službu.

(2) Výběrová komise na jmenování vedoucího služebního úřadu v ústředním správním úřadu má 4 členy, které jmenuje a odvolává vláda, z toho 1 člena na návrh náměstka pro státní službu; při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy výběrové komise, kterého jmenuje vláda z těch členů výběrové komise, které jmenovala na návrh náměstka pro státní službu. Výběrová komise na jmenování vedoucího služebního úřadu v jiném správním úřadu s celostátní působností má 4 členy, které jmenuje a odvolává ten, kdo vedoucího služebního úřadu jmenuje, z toho 2 členy na návrh příslušného ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu a 1 člena na návrh náměstka pro státní službu; při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy výběrové komise, kterého jmenuje ten, kdo výběrovou komisi jmenoval, z těch členů výběrové komise, které jmenoval na návrh náměstka pro státní službu. V jiném správním úřadu má výběrová komise 3 členy, které jmenuje a odvolává ten, kdo vedoucího služebního úřadu jmenuje, z toho 1 člena na návrh náměstka pro státní službu.

(3) V prvním kole se může výběrového řízení zúčastnit státní zaměstnanec vykonávající službu na služebním místě představeného, s výjimkou vedoucího oddělení, nebo vedoucí zaměstnanec zařazený v organizační složce státu, který řídí jiné vedoucí zaměstnance, pokud v uplynulých 8 letech vykonával nejméně po dobu 4 let v organizační složce státu, instituci Evropské unie, mezinárodní organizaci, regionální radě nebo jako uvolněný člen zastupitelstva kraje anebo obce s rozšířenou působností činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že služební místo nebylo v prvním kole výběrového řízení obsazeno, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se může výběrového řízení dále zúčastnit osoba, která v uplynulých 8 letech vykonávala činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 4 let, z toho nejméně po dobu 2 let ve vedoucí funkci nebo jako člen statutárního orgánu právnické osoby.

§ 55

Jmenování na služební místo náměstka pro řízení sekce nebo ředitele sekce

(1) Náměstka pro řízení sekce jmenuje státní tajemník na základě výsledku výběrového řízení. Ředitele sekce jmenuje vedoucí služebního úřadu na základě výsledku výběrového řízení.

(2) Výběrová komise v ministerstvu nebo v Úřadu vlády má 4 členy, které jmenuje a odvolává státní tajemník, z toho 2 členy na návrh příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády; při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy výběrové komise, kterého jmenuje státní tajemník z těch členů výběrové komise, které jmenoval na návrh příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády. V jiném správním úřadu má výběrová komise 3 členy, které jmenuje a odvolává vedoucí služebního úřadu.

(3) V prvním kole se může výběrového řízení zúčastnit

a) státní zaměstnanec vykonávající službu na služebním místě představeného, s výjimkou vedoucího oddělení, ve stejném oboru služby,

b) vedoucí zaměstnanec zařazený v organizační složce státu, který působí v oboru, jehož obsah odpovídá oboru služby, a který řídí vedoucí zaměstnance,

c) úředník územního samosprávného celku zařazený na pracovním místě ředitele krajského úřadu nebo tajemníka obecního úřadu obce s rozšířenou působností,

d) zaměstnanec regionální rady zařazený na pracovním místě ředitele úřadu regionální rady,

e) akademický pracovník, který působí v oboru, jehož obsah odpovídá oboru služby, a který řídí vedoucí zaměstnance,

f) vedoucí zaměstnanec mezinárodní organizace, který působí v oboru, jehož obsah odpovídá oboru služby, a který řídí vedoucí zaměstnance, nebo

g) vedoucí úředník Evropské unie, který působí v oboru, jehož obsah odpovídá oboru služby, a který řídí jiné vedoucí úředníky Evropské unie,

pokud v uplynulých 8 letech vykonával nejméně po dobu 4 let v organizační složce státu, v územním samosprávném celku, regionální radě, instituci Evropské unie, mezinárodní organizaci, na vysoké škole nebo jako uvolněný člen zastupitelstva kraje anebo obce s rozšířenou působností činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že služební místo nebylo v prvním kole výběrového řízení obsazeno, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se může výběrového řízení dále zúčastnit osoba, která v uplynulých 8 letech vykonávala činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 3 let, z toho nejméně po dobu 2 let ve vedoucí funkci nebo jako člen statutárního orgánu právnické osoby.

§ 56

Jmenování na služební místo personálního ředitele sekce pro státní službu

Na výběr a jmenování personálního ředitele sekce pro státní službu se použijí ustanovení o výběru a jmenování náměstka pro státní službu obdobně.

§ 57

Jmenování na služební místo ředitele odboru

(1) Ředitele odboru v ministerstvu nebo v Úřadu vlády jmenuje státní tajemník na základě výsledku výběrového řízení. V jiném správním úřadu jmenuje ředitele odboru na základě výsledku výběrového řízení vedoucí služebního úřadu.

(2) Výběrová komise má 3 členy. V ministerstvu nebo v Úřadu vlády její členy jmenuje a odvolává státní tajemník, z toho 2 členy na návrh příslušného náměstka pro řízení sekce. V jiném správním úřadu jmenuje a odvolává členy výběrové komise vedoucí služebního úřadu.

(3) V prvním kole se může výběrového řízení zúčastnit

a) státní zaměstnanec vykonávající službu na služebním místě představeného v oboru služby, jehož se obsazované služební místo týká,

b) vedoucí zaměstnanec zařazený v organizační složce státu, který působí v oboru, jehož obsah odpovídá oboru služby, a který řídí vedoucí zaměstnance,

c) úředník územního samosprávného celku zařazený na pracovním místě alespoň vedoucího odboru krajského úřadu nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností, vykonává-li správní činnost obdobnou oboru služby, jehož se obsazované služební místo týká,

d) vedoucí zaměstnanec regionální rady zařazený v úřadu regionální rady, který řídí jiné vedoucí zaměstnance, vykonává-li správní činnost obdobnou oboru služby, jehož se obsazované služební místo týká,

e) akademický pracovník, který řídí jiné zaměstnance,

f) vedoucí zaměstnanec mezinárodní organizace, který řídí vedoucí zaměstnance, nebo

g) vedoucí úředník Evropské unie, který řídí jiné vedoucí úředníky Evropské unie,

pokud v uplynulých 6 letech vykonával nejméně po dobu 3 let v organizační složce státu, v krajském úřadu, obecním úřadu obce s rozšířenou působností, regionální radě, instituci Evropské unie, mezinárodní organizaci, na vysoké škole nebo jako uvolněný člen zastupitelstva kraje nebo obce s rozšířenou působností činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení ve výběrovém řízení neuspěl, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se může výběrového řízení dále zúčastnit osoba, která v uplynulých 8 letech vykonávala činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 2 let, z toho nejméně po dobu 1 roku ve vedoucí funkci nebo jako člen statutárního orgánu právnické osoby.

Jmenování na služební místo vedoucího oddělení
zrušeno

§ 58

Jmenování na služební místo vedoucího oddělení

(1) Vedoucího oddělení v ministerstvu nebo v Úřadu vlády jmenuje státní tajemník na základě výsledku výběrového řízení. V jiném správním úřadu jmenuje vedoucího oddělení na základě výsledku výběrového řízení vedoucí služebního úřadu.

(2) V prvním kole se může výběrového řízení zúčastnit osoba, která v uplynulých 4 letech vykonávala činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 1 roku.

(3) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení ve výběrovém řízení neuspěl, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(4) Ve druhém kole se může výběrového řízení dále zúčastnit osoba, která splňuje předpoklady a požadavky podle § 25, s výjimkou požadavku podle § 25 odst. 5 písm. b).

§ 59
zrušeno

§ 60

Odvolání ze služebního místa představeného

(1) Ten, kdo představeného na dané služební místo jmenoval, jej z tohoto služebního místa odvolá, jen pokud

a) došlo ke zrušení služebního místa představeného,

b) služební hodnocení obsahuje závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovujících nebo dostačujících výsledků,

c) přestal splňovat předpoklad zdravotní způsobilosti,

d) přestal splňovat požadavek podle § 25 odst. 5 písm. b), nebo

e) byl zproštěn výkonu služby z důvodu vazby.

(2) Představený se ze služebního místa odvolá, jestliže o to písemně požádá. Rozhodnutí o odvolání se vydá tak, aby k odvolání došlo nejpozději do uplynutí doby 60 dnů ode dne podání žádosti.

(3) Náměstek pro státní službu, státní tajemník a personální ředitel sekce pro státní službu, pokud vykonává pravomoci náměstka pro státní službu z důvodu, že služební místo náměstka pro státní službu není obsazeno, se ze služebního místa odvolá i v případě, pokud zvlášť závažným způsobem porušil služební kázeň nebo se dopustil zaviněného jednání, jímž narušil důstojnost své funkce nebo ohrozil důvěru v jeho nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování. Náměstek pro státní službu, státní tajemník a personální ředitel sekce pro státní službu, pokud vykonává pravomoci náměstka pro státní službu z důvodu, že služební místo náměstka pro státní službu není obsazeno, se ze služebního místa dále odvolá v případě, že nevykonává službu po dobu delší než 6 měsíců. Návrh na odvolání náměstka pro státní službu a personálního ředitele sekce pro státní službu předkládá vládě ministr vnitra, návrh na odvolání státního tajemníka předkládá vládě příslušný ministr nebo vedoucí Úřadu vlády po projednání s náměstkem pro státní službu.

(4) Výkon služby na služebním místě představeného končí též dnem nabytí právní moci rozhodnutí o kárném opatření podle § 89 odst. 2 písm. c) nebo d).

§ 61

Převedení na jiné služební místo

(1) Státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě

a) ze zdravotních důvodů,

b) v důsledku odvolání ze služebního místa představeného,

c) v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace,

d) v důsledku uplynutí doby, na kterou byl státní zaměstnanec zařazen na služební místo nebo jmenován na služební místo představeného na dobu určitou, aniž by současně skončil jeho služební poměr,

e) z důvodu, že přestal splňovat požadavek podle § 25 odst. 5 písm. b),

f) z důvodu, že přestal splňovat požadavek státního občanství České republiky,

g) z důvodu, že odmítl uzavřít dohodu o zákazu konkurence nebo dohodu o odpovědnosti k ochraně hodnot svěřených státnímu zaměstnanci k vyúčtování,

h) z důvodu, že nevykonal úspěšně úřednickou zkoušku nejpozději do 12 měsíců ode dne, kdy začal vykonávat službu v jiném nebo dalším oboru služby nebo

i) z důvodu, že přestal splňovat požadavek stanovený pro služební místo jiným právním předpisem.

(2) Podle odstavce 1 písm. a) se převede státní zaměstnanec na služební místo, na kterém je služba pro něj vhodná,

a) jestliže ze závěru lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb vyplývá, že pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost vykonávat dosavadní službu,

b) koná-li těhotná státní zaměstnankyně, státní zaměstnankyně, která kojí, nebo státní zaměstnankyně-matka do konce devátého měsíce po porodu službu, kterou nesmějí být tyto státní zaměstnankyně zaměstnány nebo která podle lékařského posudku ohrožuje její těhotenství nebo mateřské poslání,

c) jestliže to je nutné podle lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb nebo rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví v zájmu ochrany zdraví jiných fyzických osob před infekčními nemocemi,

d) jestliže byl státní zaměstnanec vykonávající službu v noci na základě lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb uznán nezpůsobilým ke službě v noci, nebo

e) požádá-li o to těhotná státní zaměstnankyně, státní zaměstnankyně, která kojí, nebo státní zaměstnankyně-matka do konce devátého měsíce po porodu, která vykonává službu v noci.

(3) Dlouhodobé pozbytí zdravotní způsobilosti vykonávat dosavadní službu se řídí zákonem o specifických zdravotních službách.

(4) Při převedení státního zaměstnance podle odstavce 2 se vedle zdravotních hledisek sleduje, aby služba byla pro něj vhodná též vzhledem k jeho kvalifikaci a schopnostem.

(5) Dojde-li v důsledku převedení podle odstavce 2 písm. a) ke snížení platu státního zaměstnance, přísluší mu po dobu převedení k platu doplatek do výše platu před převedením. Doplatek přísluší nejdéle po dobu 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích.

§ 62

Zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů

(1) Nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až h) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 zařazen na volné služební místo, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.

(2) Ode dne zařazení mimo výkon služby podle odstavce 1 činí plat státního zaměstnance 80 % měsíčního platu.

§ 63

Zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené

(1) Státní zaměstnankyně, která čerpá mateřskou dovolenou, se zařadí mimo výkon služby. Mimo výkon služby se zařadí též státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec, čerpají-li rodičovskou dovolenou.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státní zaměstnankyni a státnímu zaměstnanci plat.

§ 64

Zařazení mimo výkon služby pro výkon funkce v odborové organizaci

(1) Státní zaměstnanec, který byl zvolen do funkce v orgánu odborové organizace, jejíž výkon vyžaduje jeho uvolnění v rozsahu stanovené služební doby, se zařadí mimo výkon služby po dobu výkonu této funkce.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.

§ 65

Zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby

(1) Nastanou-li po vzniku služebního poměru překážky, které mají za následek pozastavení výkonu služby, zařadí se státní zaměstnanec mimo výkon služby.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.

§ 66

Zastupování

(1) Státní zaměstnanec je povinen na základě příkazu zastupovat představeného nebo státního zaměstnance na služebním místě zařazeném ve vyšší platové třídě, než je zařazeno služební místo, na které byl zařazen nebo jmenován. Je-li doba zastupování delší než 4 týdny, přísluší státnímu zaměstnanci plat, který by mu příslušel, pokud by byl zařazen nebo jmenován na služebním místě státního zaměstnance nebo představeného, kterého zastupuje; tento plat přísluší od prvého dne zastupování.

(2) V době zastupování státní zaměstnanec nevykonává v plném rozsahu dosavadní služební úkoly.

(3) Doba zastupování nesmí překročit 180 dnů v kalendářním roce; to neplatí v případě, že státní zaměstnanec s delší dobou zastupování souhlasí.

§ 67

Vyslání k výkonu služby v zahraničí a zařazení po jeho ukončení

(1) Státní zaměstnanec může být s jeho písemným souhlasem vyslán na předem určenou dobu k výkonu služby v zahraničí. Státní zaměstnanec vykonávající službu v Ministerstvu zahraničních věcí nebo Ministerstvu obrany, s výjimkou státního zaměstnance podle § 45 odst. 3, může být vyslán k výkonu služby v zahraničí i bez svého souhlasu, nepřevyšuje-li doba jeho vyslání 6 měsíců a je-li to nezbytné k výkonu služby v zahraničí, a to nejvýše jednou za období 5 let počínající prvním dnem doby vyslání k výkonu služby v zahraničí bez souhlasu státního zaměstnance.

(2) Služební orgán může se státním zaměstnancem v souvislosti s vysláním k výkonu služby v zahraničí uzavřít dohodu o výkonu služby v zahraničí, která obsahuje

a) dobu vyslání k výkonu služby v zahraničí,

b) závazek státního zaměstnance

1. vykonávat službu v zahraničí na služebním působišti po dobu podle písmene a),

2. uhradit náklady spojené s vysláním k výkonu služby v zahraničí, nevykoná-li službu v zahraničí na služebním působišti po dobu podle písmene a),

c) druhy nákladů, které bude státní zaměstnanec povinen služebnímu úřadu uhradit, a jejich nejvyšší částku,

d) důvody, pro které lze státnímu zaměstnanci povinnost k úhradě nákladů prominout.

(3) Služební orgán může výkon služby v zahraničí ukončit i před uplynutím určené doby. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu výkonu služby v zahraničí prodloužit.

(4) Státního zaměstnance lze po ukončení výkonu služby v zahraničí zařadit po dobu nejvýše 2 let k výkonu služby v zahraničí na volné služební místo, s výjimkou služebního místa představeného, bez ohledu na obor služby v zahraničí stanovený pro volné služební místo; po tuto dobu není povinen vykonat zvláštní část úřednické zkoušky pro tento obor služby v zahraničí.

§ 67a

Vyslání do mezinárodní organizace

(1) Státní zaměstnanec může být s jeho písemným souhlasem vyslán na předem určenou dobu do mezinárodní organizace; doba vyslání se považuje za výkon služby.

(2) Služební orgán může se státním zaměstnancem v souvislosti s jeho vysláním do mezinárodní organizace uzavřít dohodu o výkonu služby; pro obsah této dohody se použije § 67 odst. 2 obdobně.

(3) Služební orgán může vyslání do mezinárodní organizace ukončit i před uplynutím určené doby. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu vyslání do mezinárodní organizace prodloužit.

(4) Po dobu vyslání státního zaměstnance do mezinárodní organizace přísluší státnímu zaměstnanci plat a náhrady výdajů tehdy, nejsou-li hrazeny mezinárodní organizací.

§ 67b
zrušeno

§ 68

Zkrácení služební doby

Státnímu zaměstnanci může být na jeho žádost povoleno zkrácení stanovené služební doby.

§ 69

Přerušení výkonu služby za účelem dalšího vzdělání nebo odborné stáže

(1) Státnímu zaměstnanci, který vykonává službu bez přerušení po dobu alespoň 5 let, lze na žádost přerušit výkon služby za účelem jeho dalšího vzdělání nebo odborné stáže až na dobu 12 měsíců.

(2) Po dobu přerušení výkonu služby podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.

Společná ustanovení o změnách služebního poměru

§ 70

(1) Státní zaměstnanec se po odpadnutí důvodu změny služebního poměru podle § 47, 48, 63, 64, 67a nebo 69 zařadí k výkonu služby na jeho původní služební místo; obdobně to platí po skončení zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby z důvodu výkonu vojenského cvičení nebo mimořádné služby nebo výkonu funkce poslance, senátora, poslance Evropského parlamentu, člena vlády, náměstka člena vlády nebo uvolněného člena zastupitelstva.

(2) Na služební místo státního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 lze zařadit nebo jmenovat jiného státního zaměstnance jen na dobu určitou, která nesmí být delší než doba, po kterou trvá změna služebního poměru podle odstavce 1.

(3) Nelze-li postupovat podle odstavce 1 v důsledku zrušení služebního místa z důvodu změny systemizace nebo proto, že uplynula doba určitá, na kterou byl státní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 zařazen nebo jmenován na služební místo, anebo odpadne-li jiný důvod změny služebního poměru, pro který státní zaměstnanec nemohl vykonávat službu, zařadí se k výkonu služby na volné služební místo, na kterém je služba pro něj vhodná. K výkonu služby na služební místo zařazené v nižší platové třídě však lze státního zaměstnance zařadit jen s jeho souhlasem.

HLAVA V

SKONČENÍ SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 71

Základní ustanovení

Služební poměr skončí v případech stanovených tímto zákonem, neskončil-li smrtí státního zaměstnance nebo jeho prohlášením za mrtvého, popřípadě uplynutím doby, jde-li o služební poměr na dobu určitou.

§ 72

Skončení služebního poměru rozhodnutím služebního orgánu

(1) Služební orgán rozhodne o skončení služebního poměru,

a) nesplňuje-li státní zaměstnanec požadavek občanství členského státu Evropské unie nebo občanství státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

b) jestliže 2 po sobě jdoucí služební hodnocení státního zaměstnance obsahují závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovující výsledky,

c) nesplňuje-li státní zaměstnanec bez zavinění služebního úřadu jiný předpoklad potřebný k výkonu služby, nebo

d) uplynula-li marně doba, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů.

(2) Při skončení služebního poměru na dobu neurčitou z důvodu podle odstavce 1 písm. d) má státní zaměstnanec nárok na výplatu odbytného. Při nepřetržité době trvání služebního poměru

a) nepřesahující 3 roky přísluší odbytné ve výši trojnásobku měsíčního platu,

b) nepřesahující 6 let, ale přesahující 3 roky, přísluší odbytné ve výši šestinásobku měsíčního platu,

c) nepřesahující 9 let, ale přesahující 6 let, přísluší odbytné ve výši devítinásobku měsíčního platu,

d) přesahující 9 let přísluší odbytné ve výši dvanáctinásobku měsíčního platu státního zaměstnance.

(3) Není-li odbytné podle odstavce 2 vyplaceno státnímu zaměstnanci v den skončení služebního poměru, vyplatí se v nejbližším výplatním termínu určeném ve služebním úřadu pro výplatu platu.

(4) Služební poměr skončí uplynutím 10 dnů následujících po dni doručení rozhodnutí, jde-li o případy podle odstavce 1 písm. a) a d), nebo uplynutím 60 dnů následujících po dni doručení rozhodnutí, jde-li o případy podle odstavce 1 písm. b) a c).

§ 73

Skončení služebního poměru na základě žádosti státního zaměstnance

Služební poměr může skončit na základě písemné žádosti státního zaměstnance. Služební poměr skončí uplynutím doby uvedené v rozhodnutí. Rozhodnutí o skončení služebního poměru se vydá tak, aby služební poměr skončil do 60 dnů ode dne podání žádosti.

§ 74

Skončení služebního poměru ze zákona

(1) Služební poměr skončí

a) v případě, kdy byl státní zaměstnanec pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti anebo byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, dnem nabytí právní moci rozsudku,

b) v případě, kdy v řízení o trestném činu podle písmene a), kterého se státní zaměstnanec dopustil, za který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje 5 let, bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno nebo bylo rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, dnem nabytí právní moci rozhodnutí,

c) v případě, že byl státnímu zaměstnanci pravomocně uložen trest zákazu činnosti vykonávat službu, dnem nabytí právní moci rozhodnutí,

d) v případě, kdy byl státní zaměstnanec na základě pravomocného soudního rozhodnutí omezen na svéprávnosti, dnem nabytí právní moci rozsudku,

e) bylo-li státnímu zaměstnanci pravomocně uloženo kárné opatření propuštění ze služebního poměru, dnem nabytí právní moci rozhodnutí,

f) zrušením služebního poměru služebním orgánem nebo státním zaměstnancem ve zkušební době z jakéhokoliv důvodu nebo bez uvedení důvodu, a to dnem doručení písemného oznámení o zrušení služebního poměru, není-li v něm uveden den pozdější; služební orgán nesmí ve zkušební době zrušit služební poměr v době prvních 14 dnů trvání dočasné neschopnosti k výkonu služby,

g) posledním dnem kalendářního měsíce, v němž státní zaměstnanec uvedený v § 29 odst. 1 nevykonal úspěšně ani opakovanou úřednickou zkoušku, nebo

h) dnem 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zaměstnanec dovršil věk 70 let.

(2) Služební poměr skončí rovněž dnem vzniku překážky výkonu služby podle § 33 odst. 4 písm. b).

§ 75

Nezákonné skončení služebního poměru

(1) Je-li pravomocné rozhodnutí o skončení služebního poměru zrušeno pro nezákonnost, služební poměr státnímu zaměstnanci neskončil a má nárok na plat ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o skončení služebního poměru, a to až do doby jeho zařazení k výkonu služby; tím není dotčeno skončení služebního poměru, pokud uplynula lhůta zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby, tato lhůta začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí o skončení služebního poměru.

(2) Oznámí-li státní zaměstnanec písemně služebnímu úřadu, že nehodlá ve službě pokračovat, postupuje se při skončení služebního poměru podle § 73. V takovém případě má zaměstnanec nárok na plat do dne nabytí právní moci rozhodnutí podle § 73.

HLAVA VI

Služební posudek a potvrzení o službě

§ 76

(1) Služební orgán vydá státnímu zaměstnanci služební posudek a potvrzení o službě; jinému je nelze vydat.

(2) Služební posudek vychází ze služebního hodnocení státního zaměstnance a smí obsahovat jen skutečnosti týkající se výkonu služby.

(3) Potvrzení o službě obsahuje

a) obor služby, který státní zaměstnanec vykonával,

b) dobu trvání služebního poměru,

c) závazky státního zaměstnance vůči služebnímu úřadu,

d) v jakém pořadí a v čí prospěch jsou z platu státního zaměstnance prováděny srážky,

e) údaj o důvodu skončení služebního poměru,

f) údaje o výši průměrného výdělku a o dalších skutečnostech rozhodných pro posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci.

(4) Jiné informace o státním zaměstnanci, než uvedené v odstavci 3, mohou být podávány pouze s jeho souhlasem, nestanoví-li zákon jinak.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI A PRÁVA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ, PŘÍKAZY K VÝKONU SLUŽBY A OCENĚNÍ ZA PŘÍKLADNÝ VÝKON SLUŽBY

Povinnosti státních zaměstnanců

§ 77

(1) Státní zaměstnanec je povinen

a) zachovávat při výkonu služby věrnost České republice,

b) vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jeho nestrannost,

c) při výkonu služby dodržovat právní předpisy vztahující se k jejímu výkonu, služební předpisy a příkazy k výkonu služby,

d) plnit služební úkoly osobně, řádně a včas,

e) prohlubovat si vzdělání podle pokynů služebního orgánu,

f) dodržovat služební kázeň,

g) poskytovat informace o činnosti služebního úřadu podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jestliže to patří k jeho služebním úkolům,

h) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděl při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byl této povinnosti zproštěn; povinnost zachovávat mlčenlivost, která státnímu zaměstnanci vyplývá z jiného zákona, není dotčena,

i) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance,

j) v souvislosti s výkonem služby nepřijímat dary nebo jiné výhody v hodnotě přesahující částku 300 Kč, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných služebním orgánem,

k) oznámit služebnímu orgánu, že je proti němu zahájeno trestní stíhání a v jaké věci,

l) zastupovat představeného nebo státního zaměstnance na služebním místě zařazeném ve vyšší platové třídě,

m) vykonávat službu ve výběrové komisi, zkušební komisi, při smírčím řízení, v kárné komisi a v dalších orgánech zřizovaných služebním orgánem podle služebního předpisu,

n) zachovávat pravidla slušnosti vůči představeným, ostatním státním zaměstnancům a zaměstnancům ve správním úřadu a při úředním jednání,

o) plně využívat služební dobu k výkonu služby,

p) řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu služebním úřadem a střežit a ochraňovat majetek, který mu byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím,

q) při výkonu služby z jiného místa vykonávat službu pouze na místě sjednaném v dohodě o výkonu služby z jiného místa a dodržovat podmínky sjednané v této dohodě,

r) při úředním ústním nebo písemném jednání s fyzickými osobami nebo právnickými osobami sdělit své jméno, popřípadě jména, a příjmení, služební označení a název organizačního útvaru služebního úřadu, v němž je zařazen,

s) vykonávat službu při odvracení živelní pohromy nebo jiného hrozícího nebezpečí anebo se podílet na zmírnění jejich bezprostředních následků,

t) dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 písm. a) a h) až k) je povinen státní zaměstnanec dodržovat, i když nevykonává službu.

(3) Víra, náboženství ani politické nebo jiné smýšlení státního zaměstnance nesmějí být na újmu řádného a nestranného výkonu jeho služby.

(4) Povinnosti zachovávat mlčenlivost o služebních věcech může státního zaměstnance zprostit služební orgán; vedoucího služebního úřadu může této povinnosti zprostit vedoucí nadřízeného služebního úřadu. Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, může vedoucího služebního úřadu zprostit povinnosti zachovávat mlčenlivost náměstek pro státní službu.

(5) Povinnosti zachovávat mlčenlivost o služebních věcech může náměstka pro státní službu zprostit vláda nebo ministr vnitra na základě pověření vlády.

(6) Jiné zákony, které stanoví povinnost zachovávat mlčenlivost, nejsou odstavci 4 a 5 dotčeny.

§ 78

Představený je dále povinen

a) řídit a kontrolovat výkon služby podřízenými státními zaměstnanci, průběžně hodnotit výkon služby státních zaměstnanců a podílet se na jejich služebním hodnocení,

b) zachovávat pravidla slušnosti vůči podřízeným státním zaměstnancům a zaměstnancům,

c) plnit vůči podřízeným zaměstnancům povinnosti vedoucího zaměstnance podle zákoníku práce,

d) poskytovat podřízeným státním zaměstnancům informace potřebné pro řádný výkon jejich služby.

§ 79

Práva státních zaměstnanců

(1) Státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu v mezích oprávnění stanovených jinými právními předpisy, tímto zákonem a služebními předpisy, mají právo, aby jim služební úřad, v němž vykonávají službu, poskytoval podporu při výkonu služby. Bude-li vůči státnímu zaměstnanci podána stížnost, že porušil povinnosti, které státním zaměstnancům vyplývají ze zákona, musí služební orgán záležitost, která je předmětem stížnosti, řádně přezkoumat a včas vyřídit a státního zaměstnance o výsledku jejího vyřízení vyrozumět.

(2) Státní zaměstnanec má zejména právo

a) na vytvoření podmínek pro řádný výkon služby,

b) na to, aby mu byla ve služebním úřadu k dispozici odborná literatura vztahující se k jím vykonávanému oboru služby,

c) na veřejné užívání služebního označení státního zaměstnance včetně služebního označení představeného nebo služebního orgánu,

d) na prohlubování vzdělání,

e) na plat a platový postup; platová třída státního zaměstnance odpovídá služebnímu místu v oboru služby, na které je státní zaměstnanec zařazen nebo jmenován; změnu služebního místa spojenou se snížením platové třídy lze bez souhlasu státního zaměstnance provést jen v případech stanovených tímto zákonem nebo na základě zákona, kterým se mění působnost služebního úřadu,

f) odmítnout vyřizovat služební úkoly, které nepatří do oboru služby, v němž vykonává službu; to neplatí, spadá-li služební úkol do působnosti organizačního útvaru, v němž je zařazeno jeho služební místo,

g) odmítnout splnit služební úkol, který má podle jiného právního předpisu, služebního předpisu nebo příkazu splnit osobně představený; to neplatí v případě zastupování,

h) podat ve věcech výkonu služby a služebních vztahů stížnost,

i) domáhat se zákonným způsobem svých práv vyplývajících ze služebního poměru.

Omezení některých práv státních zaměstnanců

§ 80

Představený nesmí po dobu trvání služebního poměru vykonávat žádnou funkci v politické straně nebo v politickém hnutí.

§ 81

(1) Státní zaměstnanec nesmí být členem řídících nebo kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost, s výjimkou případů, kdy byl do těchto orgánů vyslán služebním orgánem; vyslaný státní zaměstnanec jedná v těchto orgánech jako zástupce státu a je povinen prosazovat jeho zájmy. Celkový úhrn odměn vyplacených státnímu zaměstnanci za všechna členství v řídících nebo kontrolních orgánech právnických osob provozujících podnikatelskou činnost za kalendářní rok včetně podílu na zisku či jiného plnění (dále jen „plnění“) činí nejvýše 25 % z ročního úhrnu nejvyššího platového tarifu a nejvýše přípustného osobního příplatku v příslušné platové třídě a v případě představeného též příplatku za vedení, který mu lze jako nejvýše přípustný přiznat podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, a to podle služebního místa, na kterém státní zaměstnanec v příslušném kalendářním roce naposledy vykonával službu. Státní zaměstnanec je povinen služební orgán bezodkladně informovat o každém plnění, které mu bylo vyplaceno.

(2) Státní zaměstnanec může vykonávat jinou výdělečnou činnost než službu podle tohoto zákona pouze s předchozím písemným souhlasem služebního orgánu; toto omezení neplatí v případech podle § 64 a 65 a při výkonu vazby. Toto omezení se rovněž nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou, na činnost znalce nebo tlumočníka vykonávanou podle jiného zákona pro soud nebo jiný správní úřad než ten, ve kterém vykonává službu, na činnost v poradních orgánech vlády a jejich orgánech, činnost v poradních nebo jiných orgánech ústředního správního úřadu nebo ve zvláštních orgánech, které podle jiného zákona vykonávají státní správu, a na správu vlastního majetku.

§ 82

(1) Představenému nepřísluší vykonávat právo na stávku.

(2) Požadavky týkající se služebních vztahů státních zaměstnanců uplatňované představenými musí být bez zbytečného odkladu a průtahů projednány ve smírčím řízení. Ve smírčím řízení jednají představení nebo jejich zástupci a za služební úřad služební orgán nebo jím pověřený státní zaměstnanec nebo zástupce.

§ 83

Zákaz konkurence

(1) Služební orgán může stanovit podle systemizace služebním předpisem služební místa představených, pro která lze stanovit nebo sjednat zákaz konkurence. Služební orgán může stanovit podle systemizace služebním předpisem služební místa státních zaměstnanců, na kterých se rozhoduje o zadávání veřejných zakázek nebo při výkonu práv a povinností zprostředkovatele při realizaci dotační politiky, pro která lze stanovit nebo sjednat zákaz konkurence.

(2) Zákaz konkurence lze státnímu zaměstnanci stanovit při jmenování na služební místo představeného podle odstavce 1. Zákaz konkurence lze stanovit jen na určitou dobu počínající dnem skončení služebního poměru, nejdéle však na dobu 1 roku ode dne odvolání ze služebního místa představeného nebo ode dne uplynutí doby jmenování na služební místo představeného na dobu určitou.

(3) Zákaz konkurence lze státnímu zaměstnanci stanovit při zařazení na služební místo podle odstavce 1. V tomto případě lze zákaz konkurence stanovit jen na určitou dobu počínající dnem skončení služebního poměru, nejdéle však na dobu 6 měsíců ode dne skončení zařazení na takové služební místo.

(4) Zákaz konkurence po jmenování nebo zařazení na služební místo podle odstavce 1 lze sjednat dohodou.

(5) Po dobu trvání zákazu konkurence přísluší bývalému státnímu zaměstnanci peněžité vyrovnání ve výši průměrného výdělku, kterého dosahoval na služebním místě podle odstavce 1. Peněžité vyrovnání je splatné pozadu za měsíční období.

(6) Osoba, která zákaz konkurence poruší, je povinna vrátit služebnímu úřadu dvojnásobek poměrné části peněžitého vyrovnání, která se určí počtem dnů od počátku porušení zákazu konkurence do konce jeho trvání.

(7) Zákaz konkurence se nevztahuje na podnikatelskou činnost vykonávanou jako svobodné povolání podle jiného zákona.

Příkaz k výkonu služby

§ 84

(1) Služební úkoly ukládá a jejich plnění řídí a kontroluje příslušný člen vlády, náměstek člena vlády, vedoucí Úřadu vlády a představený.

(2) Člen vlády a náměstek člena vlády může státním zaměstnancům zařazeným v příslušném útvaru Úřadu vlády ukládat služební úkoly a jejich plnění řídit a kontrolovat, pokud jej vláda pověřila zabezpečováním úkolů, které jinak spadají do působnosti Úřadu vlády. Je-li takovým útvarem sekce, považuje se náměstek pro řízení sekce za náměstka tohoto člena vlády.

(3) Příkazy k výkonu služby je oprávněn dávat státnímu zaměstnanci ten, kdo je uveden v odstavci 1 anebo 2, nebo ten, o němž tak stanoví jiný zákon; představený je oprávněn státním zaměstnancům dávat tyto příkazy v rozsahu stanoveném služebním předpisem a náměstek člena vlády v rozsahu stanoveném příslušným členem vlády.

(4) Ten, kdo je uveden v odstavci 3, není oprávněn přikázat podřízenému státnímu zaměstnanci, aby plnil služební úkol, který má podle jiného právního předpisu, služebního předpisu nebo příkazu splnit osobně sám; to neplatí v případě zastupování.

§ 85

(1) Má-li státní zaměstnanec za to, že příkaz je v rozporu s právním předpisem nebo služebním předpisem, je povinen na to upozornit bezprostředně nadřízeného představeného, vyššího představeného, vedoucího služebního úřadu, příslušného člena vlády nebo vedoucího Úřadu vlády dříve, než tento příkaz začne plnit. Nedojde-li k nápravě, je státní zaměstnanec povinen na tento rozpor písemně upozornit.

(2) Trvá-li bezprostředně nadřízený představený, vyšší představený, vedoucí služebního úřadu, příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády přes písemné upozornění na splnění příkazu, je povinen vydat příkaz státnímu zaměstnanci písemně. Písemné upozornění a písemný příkaz se založí do osobního spisu státního zaměstnance; o tomto postupu se neprodleně písemně vyrozumí náměstek pro státní službu.

(3) Státní zaměstnanec nesmí splnit příkaz, spáchal-li by jeho splněním trestný čin nebo správní delikt.

(4) Odstavce 1 až 3 se použijí přiměřeně i v případě, má-li státní zaměstnanec za to, že služební předpis je v rozporu s právním předpisem.

(5) Odstavce 1 až 4 platí obdobně i pro zaměstnance v pracovním poměru vykonávajícího činnosti podle § 5 a pro osobu ve služebním poměru podle jiného zákona zařazenou k výkonu služby ve služebním úřadu.

§ 86

Ocenění za příkladný výkon služby

(1) Služební orgán může státnímu zaměstnanci přiznat ocenění za příkladný výkon služby.

(2) Oceněním za příkladnou službu je písemná pochvala nebo věcný dar.

(3) Záznam o přiznání ocenění za příkladnou službu se založí do osobního spisu státního zaměstnance. Hodnota věcného daru nesmí překročit v kalendářním roce částku 5000 Kč.

(4) Služební orgán může státnímu zaměstnanci poskytnout peněžitou odměnu, kterou ocení významný skutek s projevem osobní odvahy a statečnosti nebo poskytnutí pomoci při předcházení, likvidaci nebo odstraňování událostí, při nichž může být ohrožen majetek, zdraví nebo život. Odměnu lze dále poskytnout i při životním nebo pracovním jubileu a při prvním skončení služebního poměru po přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně nebo po nabytí nároku na starobní důchod.

ČÁST ČTVRTÁ

KÁRNÁ ODPOVĚDNOST

§ 87

Služební kázeň

Služební kázní se rozumí řádné plnění povinností státního zaměstnance vyplývajících mu z právních předpisů, které se vztahují ke službě v jím vykonávaném oboru služby, ze služebních předpisů a z příkazů.

§ 88

Kárné provinění

(1) Zaviněné porušení služební kázně je kárným proviněním.

(2) Státní zaměstnanec odpovídá za kárné provinění. Za kárné provinění neodpovídá náměstek pro státní službu a státní tajemník.

(3) Drobné nedostatky ve službě může představený nebo služební orgán vyřídit tak, že je státnímu zaměstnanci ústně nebo písemně vytkne. Písemná výtka se založí do osobního spisu státního zaměstnance na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se z osobního spisu státního zaměstnance vyřadí.

§ 89

Kárné opatření

(1) Za kárné provinění lze uložit státnímu zaměstnanci kárné opatření.

(2) Kárným opatřením je

a) písemná důtka,

b) snížení platu až o 15 % na dobu až 3 kalendářních měsíců,

c) odvolání ze služebního místa představeného, nebo

d) propuštění ze služebního poměru.

(3) Při určení druhu kárného opatření se přihlédne k závažnosti kárného provinění, zejména ke způsobu jeho spáchání, k významu a rozsahu jeho následků, k okolnostem, za nichž bylo spácháno, k míře zavinění, pohnutkám, dosavadnímu přístupu státního zaměstnance k dodržování služební kázně a k tomu, zda mu již za kárné provinění bylo v minulosti uloženo kárné opatření. Kárné opatření odvolání ze služebního místa představeného nebo propuštění ze služebního poměru lze uložit jen za zvlášť závažné kárné provinění, zejména pokud státní zaměstnanec porušoval služební kázeň dlouhodobě, svým jednáním způsobil zvlášť závažný následek nebo jednal ze zavrženíhodných pohnutek.

(4) Za více kárných provinění státního zaměstnance projednaných ve společném řízení se uloží kárné opatření podle nejzávažnějšího kárného provinění.

(5) Kárné opatření nelze uložit, byl-li státní zaměstnanec za týž skutek pravomocně potrestán soudem nebo jiným správním orgánem.

(6) Od uložení kárného opatření lze v rozhodnutí o kárném provinění upustit, jestliže k nápravě státního zaměstnance postačí samotné projednání kárného provinění.

(7) Rozhodnutí o uložení kárného opatření, které je v právní moci, se založí do osobního spisu státního zaměstnance.

§ 90

Zánik kárné odpovědnosti

Kárná odpovědnost státního zaměstnance za kárné provinění zaniká, jestliže do 1 roku od jeho spáchání nebylo zahájeno kárné řízení.

Výkon kárné pravomoci

§ 91

(1) Kárnou pravomoc vykonávají kárné komise prvního stupně a kárné komise druhého stupně.

(2) Členy kárné komise složené ze státních zaměstnanců jmenuje a odvolává příslušný služební orgán; komise má 3 členy. Nejméně 1 člen kárné komise musí mít vysokoškolské vzdělání v oboru právo v magisterském studijním programu. Kárné komisi předsedá nejvýše služebně postavený státní zaměstnanec. Je-li v kárné komisi více stejně služebně postavených státních zaměstnanců, určí se z nich předseda komise losem.

(3) Členem kárné komise nemůže být státní zaměstnanec, kterému bylo pravomocně uloženo kárné opatření, pokud nebylo zahlazeno, nebo který byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, který nezakládá ztrátu bezúhonnosti podle tohoto zákona, pokud odsouzení nebylo zahlazeno nebo se na státního zaměstnance nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(4) Služební orgán člena kárné komise odvolá, vznikla-li překážka členství v kárné komisi podle odstavce 3. Služební orgán může odvolat člena kárné komise, pokud o to člen kárné komise požádá z vážných pracovních, osobních, rodinných nebo zdravotních důvodů.

(5) Kárná komise je usnášeníschopná za přítomnosti všech svých členů a usnesení přijímá většinou hlasů. Člen kárné komise se nesmí zdržet hlasování. Člen kárné komise se při svém rozhodování v kárném řízení neřídí příkazy představených a činnost v kárné komisi mu nesmí být na újmu.

(6) Jednotlivými úkony v kárném řízení, s výjimkou vydání rozhodnutí, mohou být pověřeni státní zaměstnanci zařazení ve služebním úřadu, kteří nejsou členy komise.

§ 92

(1) Kárná komise prvního stupně se zřizuje ve služebním úřadu, jestliže v něm službu vykonává alespoň 25 státních zaměstnanců. Nelze-li ve služebním úřadu zřídit kárnou komisi prvního stupně, je příslušná kárná komise prvního stupně zřízená u nadřízeného služebního úřadu. Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, je příslušná kárná komise prvního stupně zřízená v Ministerstvu vnitra.

(2) Kárnou pravomoc vůči vedoucímu služebního úřadu vykonává kárná komise prvního stupně zřízená u nadřízeného služebního úřadu. Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, vykonává kárnou pravomoc kárná komise prvního stupně zřízená v Ministerstvu vnitra.

§ 93

Kárná komise druhého stupně se zřizuje v Ministerstvu vnitra.

Kárné řízení

§ 94

(1) Kárné řízení zahajuje z moci úřední kárná komise na základě podnětu služebního orgánu, a to i služebního orgánu v nadřízeném služebním úřadu, nebo náměstka pro státní službu anebo představeného, a to i vyššího představeného. Jde-li o kárné provinění vedoucího služebního úřadu, zahajuje se řízení na základě podnětu služebního orgánu v nadřízeném služebním úřadu, a nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, na základě podnětu náměstka pro státní službu.

(2) Podnět k zahájení kárného řízení z moci úřední, jde-li o kárné provinění státního tajemníka nebo náměstka pro řízení sekce, může podat i příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády.

§ 95

Podnět k zahájení kárného řízení kromě údajů potřebných k identifikaci státního zaměstnance obsahuje

a) označení služebního úřadu, v němž státní zaměstnanec vykonává službu,

b) popis skutku, kterým měla být porušena služební kázeň, a

c) označení důkazů.

§ 96

(1) Jestliže se státní zaměstnanec dopustil více kárných provinění, projednávají se ve společném řízení.

(2) Na státního zaměstnance se do doby, než je o jeho vině pravomocně rozhodnuto, hledí, jako by byl nevinen.

(3) Kárná komise se nejprve usnáší o tom, zda státní zaměstnanec spáchal kárné provinění, a posléze o tom, jaké kárné opatření se mu uloží.

(4) Kárná komise zastaví řízení o kárném provinění, jestliže zjistí, že

a) skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není kárným proviněním,

b) skutek nespáchal státní zaměstnanec,

c) spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo státnímu zaměstnanci prokázáno,

d) odpovědnost za kárné provinění zanikla,

e) státní zaměstnanec byl za týž skutek již pravomocně potrestán rozhodnutím soudu nebo správního orgánu,

f) státní zaměstnanec zemřel nebo přestal být státním zaměstnancem,

g) věc byla po zahájení řízení postoupena jinému správnímu orgánu nebo orgánu činnému v trestním řízení.

(5) V případech podle odstavce 4 písm. a) až c) se usnesení účastníkovi řízení oznamuje, jinak se pouze poznamená do spisu.

§ 97

Zahlazení kárného opatření

(1) Na státního zaměstnance se hledí, jako by nebyl za kárné provinění postižen, po uplynutí

a) 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, byla-li jím uložena písemná důtka,

b) 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, bylo-li jím uloženo snížení platu, nebo

c) 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí v ostatních případech.

(2) Rozhodnutí o uložení kárného opatření po zahlazení kárného opatření přestávají být součástí osobního spisu státního zaměstnance; to neplatí v případě propuštění ze služebního poměru.

ČÁST PÁTÁ

PODMÍNKY VÝKONU SLUŽBY

HLAVA I

ROVNÉ ZACHÁZENÍ A ZÁKAZ DISKRIMINACE

§ 98

Na rovné zacházení a zákaz diskriminace ve služebním poměru se § 16 a 17 zákoníku práce použijí obdobně.

HLAVA II

SLUŽEBNÍ DOBA A DOBA ODPOČINKU

§ 99

Služební doba

(1) Služební doba státních zaměstnanců a přestávka ve službě se řídí § 78, § 79 odst. 1 a 2, § 80 až 84, 88 a 89 zákoníku práce. Pracovní doba podle zákoníku práce se pro účely tohoto zákona považuje za služební dobu.

(2) Stanovená týdenní pracovní doba podle § 79 odst. 1 zákoníku práce se pro účely tohoto zákona považuje za stanovenou služební dobu.

(3) Služební dobu rozvrhuje, kratší služební dobu povoluje a začátek a konec služební doby určuje služební orgán; řídí se § 90 odst. 1, § 90 odst. 2 písm. a) a e), § 91 odst. 1 a 2, § 91 odst. 3 písm. c) až f), § 91 odst. 4 a 5, § 92 odst. 1 až 3 a § 96 zákoníku práce.

(4) Služební orgán stanoví služebním předpisem podrobnější pravidla pro rozvržení služební doby včetně začátku a konce služební doby a pružného rozvržení služební doby, a to i s ohledem na vytvoření předpokladů sladění rodinného a osobního života s výkonem služby.

§ 100

Pružné rozvržení služební doby

(1) Pružné rozvržení služební doby může povolit služební orgán.

(2) Bylo-li pružné rozvržení služební doby povoleno, řídí se § 85, 97 a 98 zákoníku práce.

§ 101

Služební pohotovost

(1) Služební pohotovost nařizuje státnímu zaměstnanci písemně služební orgán.

(2) Služba konaná v době služební pohotovosti nad stanovenou služební dobu je službou přesčas.

§ 102

Služba přesčas a služba v noční době

(1) Služba přesčas a služba v noční době státních zaměstnanců se řídí § 93 a 94 zákoníku práce.

(2) Službu přesčas státnímu zaměstnanci nařizuje písemně služební orgán.

§ 103

Dovolená a dodatková dovolená

(1) Dovolená státních zaměstnanců činí 5 týdnů v kalendářním roce; jinak se řídí § 211 písm. a) a b) a § 212 až 223 zákoníku práce.

(2) Čerpání dovolené a dodatkové dovolené nařizuje písemně služební orgán.

(3) Za dobu čerpání dovolené a dodatkové dovolené přísluší státnímu zaměstnanci náhrada platu ve výši průměrného výdělku.

HLAVA III

SLUŽEBNÍ VOLNO

Překážky ve službě na straně státního zaměstnance a služební volno

§ 104

(1) Překážky ve službě na straně státního zaměstnance pro důležité osobní překážky, překážky ve službě na straně státního zaměstnance z důvodu obecného zájmu a společná ustanovení o překážkách ve službě na straně státního zaměstnance se řídí § 191, § 199 odst. 1 a 2, § 200 až 204 a 206 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci.

(2) Státnímu zaměstnanci přísluší za dobu překážky ve službě plat, pokud jde o překážku, která se řídí

a) § 199 odst. 2 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci, a je podle těchto pracovněprávních předpisů placená,

b) § 203 odst. 2 a § 203a zákoníku práce a je podle tohoto pracovněprávního předpisu placená, nebo

c) § 204 zákoníku práce a je podle tohoto pracovněprávního předpisu placená.

(3) Vláda může nařízením stanovit další překážky ve službě, za které přísluší státnímu zaměstnanci plat.

§ 105

(1) Státnímu zaměstnanci lze na jeho žádost povolit čerpání neplaceného služebního volna. Služební volno povoluje služební orgán.

(2) Povolení podle odstavce 1 má písemnou formu a musí v něm být uvedena doba, na kterou bylo čerpání služebního volna povoleno.

§ 106

Překážky ve službě na straně služebního úřadu

(1) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro přechodnou závadu způsobenou dodávkou energie, chybnými podklady nebo jinými provozními příčinami, mu přísluší plat.

(2) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu v důsledku nepříznivých povětrnostních vlivů, mu přísluší plat.

(3) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro jiné překážky na straně služebního úřadu, než jsou uvedeny v odstavci 1, mu přísluší plat.

HLAVA IV

VZDĚLÁVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ

§ 107

Prohlubování vzdělání

(1) Prohlubováním vzdělání je vstupní vzdělávání, průběžné vzdělávání, vzdělávání představených a jazykové vzdělávání. Prohlubování vzdělání státního zaměstnance se zaměřuje na jeho další odborný růst v jím vykonávaném oboru služby včetně zdokonalování nebo získávání jazykových znalostí.

(2) Prohlubování vzdělání státního zaměstnance se považuje za výkon služby, za který přísluší státnímu zaměstnanci plat.

(3) Rozsah prohlubování vzdělání státního zaměstnance určuje služební orgán, přitom vychází zejména z výsledku služebního hodnocení státního zaměstnance a z návrhů jeho představeného.

(4) Náklady vynaložené na prohlubování vzdělání nese služební úřad.

§ 108

Služební volno k individuálním studijním účelům

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší v kalendářním roce služební volno k individuálním studijním účelům v rozsahu 6 dnů výkonu služby.

(2) Čerpání služebního volna k individuálním studijním účelům nařizuje písemně služební orgán a stanovuje individuální vzdělávací cíl tohoto služebního volna.

(3) Za dobu čerpání služebního volna k individuálním studijním účelům se státnímu zaměstnanci plat nekrátí.

Zvýšení vzdělání

§ 109

(1) Ke zvýšení vzdělání státního zaměstnance na náklady služebního úřadu včetně služebního volna k tomuto vzdělání je třeba povolení služebního orgánu. Zvýšením vzdělání se rozumí též jeho rozšíření.

(2) Při zvyšování vzdělání státního zaměstnance studiem na vyšší odborné škole nebo vysoké škole anebo vysláním na studijní pobyt přísluší státnímu zaměstnanci služební volno s náhradou platu ve výši průměrného výdělku.

(3) Rozsah úlev ve službě při zvýšení vzdělání státního zaměstnance se řídí § 232 odst. 1 zákoníku práce; větší rozsah úlev nelze povolit.

(4) K účasti na přijímací zkoušce ke studiu přísluší státnímu zaměstnanci služební volno v nezbytně nutném rozsahu.

(5) Náhrada platu nepřísluší za služební volno k účasti na

a) přijímací zkoušce,

b) opravné zkoušce, nebo

c) promoci nebo podobném závěrečném ceremoniálu.

§ 110

(1) Státní zaměstnanec, kterému bylo povoleno zvýšení vzdělání na náklady služebního úřadu studiem na vyšší odborné škole nebo vysoké škole, je povinen setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia.

(2) Státní zaměstnanec, kterému bylo povoleno zvýšení vzdělání na náklady služebního úřadu vysláním na studijní pobyt, je povinen po skončení studijního pobytu setrvat ve služebním poměru po dobu

a) 1 roku, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 20000 Kč,

b) 2 let, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 30000 Kč,

c) 4 let, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 50000 Kč,

d) 5 let, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 100000 Kč.

(3) Nesplní-li státní zaměstnanec povinnost setrvat ve služebním poměru po dobu uvedenou v odstavcích 1 a 2, je povinen uhradit služebnímu úřadu náklady spojené se studiem nebo vysláním na studijní pobyt. Povinnost uhradit náklady mu vznikne i tehdy, jestliže jeho služební poměr skončí v průběhu studia nebo vyslání na studijní pobyt.

(4) Náklady spojené se studiem nebo vysláním na studijní pobyt zahrnují náhradu platu poskytnutou státnímu zaměstnanci za dobu služebního volna při studiu nebo vyslání na studijní pobyt, jakož i další náklady uhrazené služebním úřadem v souvislosti se studiem nebo vysláním na studijní pobyt. Celková výše nákladů, které je povinen státní zaměstnanec uhradit, nesmí překročit částku

a) 100000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vyšší odborné škole,

b) 150000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vysoké škole v bakalářském studijním programu nebo v programu celoživotního vzdělávání,

c) 200000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vysoké škole v magisterském nebo doktorském studijním programu,

d) 500000 Kč, jde-li o studijní pobyt.

(5) Splní-li státní zaměstnanec povinnost setrvat ve služebním poměru jenom zčásti, úhrada nákladů spojených se studiem nebo vysláním na studijní pobyt se poměrně sníží.

(6) Do doby setrvání státního zaměstnance ve služebním poměru se nezapočítává

a) zproštění výkonu služby,

b) zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské dovolené nebo rodičovské dovolené.

§ 111

(1) Služební úřad kontroluje průběh a výsledky zvyšování vzdělání státního zaměstnance; může zastavit poskytování úlev ve službě, jestliže státní zaměstnanec

a) se stal dlouhodobě nezpůsobilým k výkonu služby, pro kterou si zvyšuje vzdělání; služební orgán mu však může poskytnout neplacené služební volno, nebo

b) bez zavinění služebního úřadu neplní bez vážného důvodu povinnosti, které má při zvyšování vzdělání.

(2) Povinnost státního zaměstnance k úhradě nákladů vynaložených služebním úřadem na zvýšení vzdělání nevzniká, jestliže

a) služební orgán v průběhu zvyšování vzdělání zastavil poskytování volna ke zvýšení vzdělání, protože státní zaměstnanec se bez svého zavinění stal dlouhodobě nezpůsobilým k výkonu služby, pro kterou si zvyšoval vzdělání,

b) služební poměr skončil z některého z důvodů uvedených v § 72 odst. 1 písm. d) nebo na žádost státního zaměstnance zařazeného mimo výkon služby podle § 62, nebo

c) služební úřad nevyužíval v posledních 12 měsících po dobu nejméně 6 měsíců kvalifikaci státního zaměstnance, které na základě zvýšení vzdělání dosáhl.

HLAVA V

NÁHRADY VÝDAJŮ V SOUVISLOSTI S VÝKONEM SLUŽBY

§ 112

Náhrada výdajů, které státním zaměstnancům vzniknou v souvislosti s výkonem služby a při výkonu služby v zahraničí, se řídí § 151 až 154, § 173 až 176 a § 178 až 189 zákoníku práce; nelze však použít možnost ujednání v kolektivní dohodě ani v jiné smlouvě. Pravidelným pracovištěm pro účely cestovních náhrad je adresa sídla služebního úřadu nebo jeho organizačního útvaru nebo adresa jiného místa, ze které státní zaměstnanec nejčastěji začíná cesty za účelem výkonu služby v zahraničí, a byl-li sjednán výkon služby v zahraničí z jiného místa, též sjednaná adresa místa jejího výkonu. Kde je v části sedmé zákoníku práce svěřena pravomoc zaměstnavateli, vykonává tuto pravomoc služební orgán prostřednictvím služebního předpisu.

HLAVA VI

BEZPEČNOST A OCHRANA ZDRAVÍ PŘI VÝKONU SLUŽBY

§ 113

Bezpečnost a ochrana zdraví při výkonu služby státních zaměstnanců se řídí

a) § 101 až 108 a 323 zákoníku práce,

b) § 2 až 11 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,

c) zákonem o ochraně veřejného zdraví,

d) zákonem o specifických zdravotních službách.

HLAVA VII

PODMÍNKY PRO VÝKON SLUŽBY A ZABEZPEČENÍ STÁTNÍHO ZAMĚSTNANCE

§ 114

Podmínky pro výkon služby

(1) Služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu, vytváří podmínky pro řádný a bezpečný výkon služby; za tím účelem zajišťuje informace potřebné k řádnému výkonu služby a pracovnělékařské služby.

(2) Ustanovení § 225 zákoníku práce se použije obdobně.

(3) Služební úřad vytváří podmínky pro stravování státních zaměstnanců a bývalých státních zaměstnanců-důchodců, které se řídí § 69 rozpočtových pravidel.

(4) Ve služebním úřadu konají na vhodných služebních místech službu státní zaměstnanci, kteří jsou osobami se zdravotním postižením; zákon o zaměstnanosti se použije obdobně.

(5) Služební úřad zajistí bezpečnou úschovu svršků a osobních předmětů, které státní zaměstnanec obvykle do služby nosí.

§ 115

Zabezpečení státního zaměstnance

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší od služebního úřadu při skončení služebního poměru z důvodu dlouhodobého neplnění předpokladu zdravotní způsobilosti, k němuž došlo v souvislosti s výkonem služby, odchodné ve výši dvanáctinásobku měsíčního platu.

(2) O odchodném rozhodne služební orgán.

(3) Není-li odchodné vyplaceno státnímu zaměstnanci v den skončení služebního poměru, vyplatí se v nejbližším výplatním termínu určeném ve služebním úřadu pro výplatu platu.

HLAVA VIII

PODMÍNKY PRO SLADĚNÍ RODINNÉHO A OSOBNÍHO ŽIVOTA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ S VÝKONEM SLUŽBY A VÝKON SLUŽBY Z JINÉHO MÍSTA

§ 116

Podmínky pro sladění rodinného a osobního života státních zaměstnanců s výkonem služby

(1) Služební úřad vytváří podmínky pro sladění rodinného a osobního života státních zaměstnanců s výkonem služby, zejména rozvržením služební doby včetně stanovení začátku a konce služební doby a pružného rozvržení služební doby, povolováním kratší služební doby, sjednáváním možnosti vykonávat službu z jiného místa a zřizováním školských zařízení za účelem předškolního vzdělávání nebo poskytováním péče o dítě v dětské skupině podle jiného zákona.

(2) Nebrání-li tomu řádné plnění úkolů služebního úřadu, služební orgán povolí státnímu zaměstnanci pečujícímu o dítě, které dosud nedokončilo první stupeň základní školy, pružné rozvržení služební doby nebo kratší služební dobu; to platí obdobně i pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance, kteří pečují o dítě, které dosud nedosáhlo věku 15 let, jakož i pro státního zaměstnance, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle jiného právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost).

§ 117

Výkon služby z jiného místa

(1) Nebrání-li tomu řádné plnění úkolů služebního úřadu, služební orgán může se státním zaměstnancem uzavřít dohodu o výkonu služby z jiného místa, ve které se sjednají podmínky výkonu služby. Za místo výkonu služby se považuje místo sjednané v dohodě o výkonu služby z jiného místa.

(2) Při výkonu služby z jiného místa se na státního zaměstnance nevztahuje úprava rozvržení služební doby.

(3) Při výkonu služby z jiného místa státnímu zaměstnanci při důležitých osobních překážkách ve službě, které se řídí § 199 odst. 2 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci, nepřísluší náhrada platu, s výjimkou překážek uvedených v bodech 5, 7 a 10 přílohy k tomuto nařízení vlády, nebo jde-li o poskytování platu při dočasné neschopnosti k výkonu služby; pro účely poskytování platu při dočasné neschopnosti k výkonu služby platí pro tohoto státního zaměstnance stanovené rozvržení služební doby do směn, které služební orgán pro tento účel stanoví služebním předpisem.

(4) Při výkonu služby z jiného místa státnímu zaměstnanci nepřísluší

a) plat nebo náhradní volno za službu přesčas,

b) náhradní volno nebo náhrada platu anebo příplatek za službu ve svátek.

§ 118

Podmínky výkonu služby státních zaměstnankyň

Podmínky výkonu služby státní zaměstnankyně se řídí § 238 odst. 2 zákoníku práce.

Podmínky výkonu služby těhotných státních zaměstnankyň a státních zaměstnankyň-matek

§ 119

Převedení těhotné státní zaměstnankyně, státní zaměstnankyně, která kojí, nebo státní zaměstnankyně-matky do konce devátého měsíce po porodu, která vykonává službu, kterou nesmějí tyto zaměstnankyně vykonávat, na jiné služební místo a zařazení této zaměstnankyně z noční služby na denní službu se řídí § 239 zákoníku práce.

§ 120

Zařazení státní zaměstnankyně pečující o dítě k výkonu služby ve směnách a omezení výkonu služby přesčas státní zaměstnankyně se řídí § 241 zákoníku práce; to platí též pro státního zaměstnance pečujícího o dítě.

§ 121

Mateřská a rodičovská dovolená a přestávky ke kojení

(1) Mateřská dovolená státní zaměstnankyně a rodičovská dovolená státní zaměstnankyně nebo státního zaměstnance se řídí § 195 až 198 zákoníku práce.

(2) Přestávky ke kojení se řídí § 242 odst. 1 a 2 zákoníku práce.

(3) Přestávky ke kojení se započítávají do doby výkonu služby. Po dobu přestávek ke kojení se plat nekrátí.

ČÁST ŠESTÁ

NÁHRADA ŠKODY, SLUŽEBNÍ ÚRAZ A NEMOC Z POVOLÁNÍ

§ 122

Předcházení škodám

(1) Vytváření podmínek státním zaměstnancům k předcházení škodám, kontrola, zda státní zaměstnanci plní své služební úkoly tak, aby nedocházelo ke škodám, a kontrola věcí, které státní zaměstnanci vnášejí nebo odnášejí ze služebního působiště, se řídí zákoníkem práce. Pracovním řádem se pro tyto účely rozumí služební předpis.

(2) Povinnosti státního zaměstnance při předcházení škodám se řídí zákoníkem práce.

§ 123

Odpovědnost státního zaměstnance za škodu

(1) Odpovědnost státního zaměstnance za škodu, kterou způsobil služebnímu úřadu, se řídí zákoníkem práce.

(2) Služební orgán stanoví služebním předpisem okruh činností, pro jejichž výkon je nezbytné uzavření dohody o odpovědnosti k ochraně hodnot svěřených státnímu zaměstnanci k vyúčtování.

§ 124

Odpovědnost služebního úřadu za škodu a zabezpečení státního zaměstnance při služebním úrazu nebo nemoci z povolání

(1) Odpovědnost služebního úřadu za škodu vzniklou státnímu zaměstnanci se řídí zákoníkem práce. Vnitřním předpisem se pro tyto účely rozumí služební předpis. Zabezpečení státního zaměstnance při služebním úrazu nebo nemoci z povolání se řídí zákoníkem práce.

(2) Služebním úrazem se pro účely tohoto zákona rozumí pracovní úraz.

(3) Služební úřad odpovídá za škodu způsobenou státnímu zaměstnanci na jeho majetku, pokud mu tato škoda byla způsobena pro plnění jeho služebních úkolů.

§ 125

Zvláštní odpovědnost služebního úřadu za škodu

Služební úřad nahradí škodu osobě, která poskytla státnímu zaměstnanci na jeho žádost nebo s jeho vědomím pomoc při plnění jeho služebních úkolů; této odpovědnosti se zprostí jen tehdy, způsobí-li si poškozený tuto škodu úmyslně.

ČÁST SEDMÁ

SOCIÁLNÍ ZAJIŠTĚNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ

Základní ustanovení

§ 126

Zdravotní pojištění, nemocenské pojištění a důchodové pojištění státních zaměstnanců upravují jiné zákony.

§ 127

Sociální zajištění státního zaměstnance zahrnuje plat při dočasné neschopnosti k výkonu služby.

§ 128

Plat při dočasné neschopnosti k výkonu služby

(1) Státnímu zaměstnanci, který byl uznán dočasně neschopným k výkonu služby, přísluší v době prvních 14 dnů dočasné neschopnosti k výkonu služby za dny, které jsou dny výkonu služby, plat ve snížené výši, a to ve výši 60 %.

(2) Plat stanovený podle odstavce 1 se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy nemocenské podle právních předpisů o nemocenském pojištění náleží ve výši 50 %; plat stanovený podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci, který si úmyslně přivodil dočasnou neschopnost k výkonu služby.

(3) Dočasnou neschopností k výkonu služby se pro účely tohoto zákona rozumí uznaná dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa.

ČÁST OSMÁ

INFORMOVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A PROJEDNÁNÍ VĚCÍ SLUŽBY, ODBOROVÉ ORGANIZACE, RADA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A ZÁSTUPCE STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ PRO BEZPEČNOST A OCHRANU ZDRAVÍ

HLAVA I

INFORMOVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A PROJEDNÁNÍ VĚCÍ SLUŽBY

§ 129

Základní ustanovení

(1) Státní zaměstnanci mají právo na informace a projednání v záležitostech výkonu služby a podmínek jejího výkonu.

(2) Projednáním se rozumí jednání mezi služebním úřadem a státními zaměstnanci, v němž mají možnost zaujmout své stanovisko k projednávané věci za účelem dosažení shody.

(3) Služební úřad je povinen informovat státní zaměstnance a jednat s nimi přímo, nepůsobí-li u něj odborová organizace, rada státních zaměstnanců nebo zástupce státních zaměstnanců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Jestliže u služebního úřadu působí více odborových organizací, rad státních zaměstnanců nebo zástupců státních zaměstnanců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, je služební úřad povinen plnit povinnosti podle tohoto zákona vůči všem, nedohodnou-li se mezi sebou a služebním úřadem o jiném způsobu součinnosti.

§ 130

Informování státních zaměstnanců

(1) Služební úřad je povinen informovat státní zaměstnance o

a) pravděpodobném vývoji zaměstnanosti ve služebním úřadu,

b) početním stavu a struktuře státních zaměstnanců ve služebním úřadu,

c) základních podmínkách výkonu služby a jejich změně.

(2) Informování státních zaměstnanců za služební úřad zajišťuje služební orgán a představení.

§ 131

Projednání se státními zaměstnanci

(1) Služební úřad je povinen se státními zaměstnanci projednat otázky bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby v rozsahu stanoveném § 101 až 108 zákoníku práce a § 2 až 11 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(2) Účast státních zaměstnanců na řešení otázek bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, jde-li o činnost zástupců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby nebo o přímé jednání nebo poskytování informací státním zaměstnancům, se řídí § 108 zákoníku práce.

(3) Projednání se státními zaměstnanci za služební úřad zajišťuje služební orgán a představení.

HLAVA II

ODBOROVÉ ORGANIZACE

§ 132

(1) Služební úřad je povinen informovat příslušnou odborovou organizaci o záležitostech uvedených v § 130 a projednat s ní záležitosti uvedené v § 131.

(2) Odborová organizace je dále oprávněna zejména

a) projednat a zaujmout stanovisko k podkladům potřebným k sestavení organizační struktury služebního úřadu,

b) dostat zprávu o osobách nově přijatých do služebního poměru,

c) projednat a zaujmout stanovisko k návrhům rozhodnutí týkajících se změn a skončení služebního poměru,

d) projednat a zaujmout stanovisko k návrhům služebních předpisů, které mají být vydány služebním orgánem a týkající se služebního úřadu, v němž odborová organizace působí,

e) projednat a zaujmout stanovisko k návrhům na zlepšení podmínek výkonu služby a tyto návrhy předkládat,

f) být přítomna při konání úřednické zkoušky,

g) být zúčastněna v poradních orgánech služebního orgánu,

h) vykonávat kontrolu nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby v rozsahu a za podmínek vyplývajících z § 322 zákoníku práce.

(3) Služební orgán je povinen s odborovou organizací projednat návrhy

a) ve věcech systemizace služebních úřadů,

b) na zlepšení podmínek výkonu služby,

c) služebních předpisů, které se týkají více služebních úřadů.

(4) Odborová organizace má právo vyjadřovat se ke všem návrhům právních předpisů týkajících se státních zaměstnanců.

(5) Služební orgány jsou povinny zajistit, aby odborové organizace mohly vykonávat oprávnění podle tohoto zákona.

(6) Za odborovou organizaci jedná orgán určený jejími stanovami.

§ 133

(1) Odborová organizace působí ve služebním úřadu a má právo jednat, jen jestliže je k tomu oprávněna podle stanov a alespoň 3 její členové vykonávají ve služebním úřadu službu ve služebním poměru.

(2) Oprávnění odborové organizace ve služebním úřadu vznikají dnem následujícím po dni, kdy služebnímu orgánu oznámila, že splňuje podmínky podle odstavce 1; přestane-li odborová organizace tyto podmínky splňovat, je povinna to služebnímu orgánu bez zbytečného odkladu oznámit.

(3) Působí-li ve služebním úřadu více odborových organizací, je služební úřad povinen v případech týkajících se všech nebo většího počtu státních zaměstnanců, kdy tento zákon vyžaduje informování nebo projednání s odborovou organizací, plnit tyto povinnosti vůči všem odborovým organizacím, nedohodne-li se s nimi na jiném způsobu informování nebo projednání.

(4) Působí-li ve služebním úřadu více odborových organizací, jedná za státní zaměstnance ve vztahu k jednotlivým státním zaměstnancům odborová organizace, jejímž je státní zaměstnanec členem. Za státního zaměstnance, který není odborově organizován, jedná ve služebních vztazích odborová organizace s největším počtem členů, kteří vykonávají ve služebním úřadu službu, neurčí-li tento státní zaměstnanec jinak.

HLAVA III

RADA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A ZÁSTUPCE STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ PRO BEZPEČNOST A OCHRANU ZDRAVÍ

§ 134

(1) Státní zaměstnanci ve služebním úřadu si mohou zvolit radu státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby.

(2) Služební úřad informuje radu státních zaměstnanců o záležitostech podle § 130.

(3) Rada státních zaměstnanců má právo na informace podle § 130 a dále je oprávněna se služebním úřadem projednat opatření v souvislosti s organizačními změnami.

(4) Služební úřad projedná se zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby záležitosti v rozsahu stanoveném v § 131.

(5) Služební orgán je povinen zajistit, aby rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby mohli vykonávat oprávnění, která jim jsou tímto zákonem stanovena.

(6) Oprávnění podle § 130 a 131 a podle odstavce 3 nelze dále rozšiřovat.

§ 135

(1) Radu státních zaměstnanců lze zvolit ze státních zaměstnanců ve služebním úřadu, v němž vykonává službu více než 25 státních zaměstnanců. Rada státních zaměstnanců má nejméně 3, nejvýše však 15 členů; počet jejích členů musí být lichý.

(2) Zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby lze zvolit ze státních zaměstnanců ve služebním úřadu, v němž vykonává službu více než 10 státních zaměstnanců; jejich celkový počet závisí na celkovém počtu státních zaměstnanců a na riziku vykonávané služby. Jednoho zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby lze však ustavit nejvýše pro 10 státních zaměstnanců.

(3) Počet členů rady státních zaměstnanců a počet zástupců státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby určí služební orgán po projednání s volební komisí.

§ 136

(1) Pro volby rady státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby je rozhodný počet státních zaměstnanců vykonávajících službu ve služebním úřadu v den podání písemného návrhu na vyhlášení voleb.

(2) Funkční období rady státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby trvá 3 roky.

(3) Rada státních zaměstnanců zvolí ze svých členů na svém prvním zasedání předsedu a informuje o tom služební orgán a státní zaměstnance.

§ 137

(1) Působí-li při přechodu výkonu práv a povinností ze služebního poměru mezi služebními úřady i u přejímajícího služebního úřadu rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, přejímající služební úřad plní tímto zákonem stanovené povinnosti vůči oběma radám státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, nedohodnou-li se mezi sebou a služebním orgánem jinak.

(2) Rady státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby plní povinnosti podle § 134 až do dne, kdy jim skončí funkční období. Jestliže před skončením funkčního období počet členů jedné z rad státních zaměstnanců klesl na méně než 3, přebírá její funkci zbývající rada státních zaměstnanců.

§ 138

(1) Rada státních zaměstnanců a funkce zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby zaniká dnem

a) skončení funkčního období, nebo

b) zrušení služebního úřadu.

(2) Rada státních zaměstnanců dále zaniká dnem, kdy počet členů rady zaměstnanců klesne na méně než 3.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 předá rada státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby veškeré podklady související s výkonem funkce služebnímu orgánu, který je uschová po dobu 5 let ode dne zániku funkce rady státních zaměstnanců nebo funkce zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby.

(4) Členství v radě státních zaměstnanců a funkce zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby končí rovněž dnem

a) vzdání se funkce, nebo

b) skončení služebního poměru.

§ 139

(1) Volby rady státních zaměstnanců a zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby se řídí § 283 až 285 zákoníku práce s tím, že radou zaměstnanců se rozumí rada státních zaměstnanců, zástupcem pro oblast bezpečnosti a ochranu zdraví při práci se rozumí zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, zaměstnavatelem se rozumí služební úřad, v němž vykonává státní zaměstnanec službu, zaměstnanci se rozumí státní zaměstnanci, kteří vykonávají ve služebním úřadu službu, pracovním poměrem se rozumí služební poměr a pracovní cestou se rozumí služební cesta.

(2) Volby rady státních zaměstnanců a zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby vyhlašuje služební orgán.

HLAVA IV

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 140

(1) Členové odborových orgánů, členové rady státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby nesmějí být pro výkon své činnosti diskriminováni nebo znevýhodněni ani zvýhodněni.

(2) Služební poměr nesmí být skončen z důvodu výkonu funkce v odborové organizaci, radě státních zaměstnanců nebo zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby.

§ 141

(1) Služební úřad je povinen poskytnout k výkonu činnosti podle § 131, § 132 odst. 1 a 2 a § 134 odst. 4 odborové organizaci nebo radě státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby pravdivé a úplné informace a podklady včas a přihlížet k jejich stanoviskům. Na požádání je povinen poskytnout informace písemně. Odborová organizace nebo rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby a v případě uvedeném v § 129 odst. 3 větě první státní zaměstnanci mají právo požadovat na služebním úřadu doplnění informací a odpovědi na položené otázky.

(2) Služební úřad je povinen umožnit státním zaměstnancům konání voleb do orgánů odborové organizace, voleb členů rad státních zaměstnanců a zástupců státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, a vytvořit podmínky pro řádný výkon jejich činnosti, zejména jim poskytovat podle svých provozních možností v přiměřeném rozsahu místnosti s nezbytným vybavením, hradit nezbytné náklady na údržbu a technický provoz a náklady na potřebné podklady.

(3) Služební úřad je povinen poskytnout členům volební komise, členům odborové organizace, členům rad státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby k výkonu jejich činnosti podle tohoto zákona služební volno v nezbytně nutném rozsahu; za dobu uvolnění jim přísluší plat.

§ 142

(1) Odborová organizace působící ve služebním úřadu, rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby jsou povinni vhodným způsobem informovat státní zaměstnance o své činnosti a o obsahu a závěrech informací a projednání se služebním úřadem.

(2) Členové odborové organizace, členové rad státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dovědí při výkonu své funkce, pokud by porušením mlčenlivosti mohlo dojít k vyzrazení utajovaných informací nebo porušení oprávněných zájmů služebního úřadu nebo státních zaměstnanců. Povinnost podle věty první trvá po dobu 1 roku po skončení výkonu jejich funkce, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak.

§ 143

Kolektivní dohoda

(1) Ke zlepšení podmínek výkonu služby, zejména zdravotních, sociálních nebo kulturních, je možné v kolektivní dohodě upravit práva státních zaměstnanců, jakož i práva a povinnosti stran této dohody.

(2) Kolektivní dohodu smí za státní zaměstnance uzavřít pouze odborová organizace.

(3) Postup při uzavírání kolektivní dohody se řídí § 8 zákona o kolektivním vyjednávání. Platnost a účinnost kolektivní dohody se řídí § 26 zákoníku práce. Řešení kolektivních sporů se řídí § 10 až 26 zákona o kolektivním vyjednávání s tím, že za

a) podnikovou kolektivní smlouvu se považuje kolektivní dohoda uzavřená mezi služebním orgánem nebo více služebními orgány a odborovou organizací nebo více odborovými organizacemi působícími u služebního úřadu,

b) kolektivní smlouvu vyššího stupně se považuje kolektivní dohoda uzavřená mezi vládou a odborovou organizací nebo odborovými organizacemi,

c) stávku ve sporu za uzavření kolektivní smlouvy se považuje stávka za uzavření kolektivní dohody,

d) pracovněprávní nároky se považují nároky ze služebního poměru.

ČÁST DEVÁTÁ

ODMĚŇOVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ

§ 144

Obecná ustanovení o platu a odměně za služební pohotovost

(1) Odměňování státních zaměstnanců se řídí zákoníkem práce, není-li stanoveno jinak.

(2) Kde se v zákoníku práce používá pojem

a) zaměstnanec, rozumí se tím pro účely tohoto zákona státní zaměstnanec,

b) vedoucí zaměstnanec, rozumí se tím pro účely tohoto zákona představený,

c) zaměstnavatel, rozumí se tím pro účely tohoto zákona služební orgán,

d) pracovní poměr, rozumí se tím pro účely tohoto zákona služební poměr,

e) výkon práce, rozumí se tím pro účely tohoto zákona výkon služby,

f) plat za práci přesčas, rozumí se tím pro účely tohoto zákona plat za službu přesčas,

g) příplatek za práci v sobotu a v neděli, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příplatek za službu v sobotu a v neděli,

h) příplatek za noční práci, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příplatek za službu v noční době,

i) příplatek za práci ve svátek, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příplatek za službu ve svátek,

j) příplatek za práci ve ztíženém pracovním prostředí, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příplatek za službu ve ztíženém pracovním prostředí,

k) pracovní pohotovost, rozumí se tím pro účely tohoto zákona služební pohotovost.

§ 145

Zvláštní ustanovení o platovém tarifu a platových třídách

(1) První až čtvrtá platová třída stanovená zákoníkem práce se v případě státních zaměstnanců nepoužijí. Výši platových tarifů s přihlédnutím k povinnostem a omezením při výkonu služby a k jeho významu, způsob jejich určení pro státní zaměstnance a podmínky pro určení započitatelné praxe stanoví vláda nařízením.

(2) Charakteristika platových tříd je uvedena v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Vláda na jejím základě stanoví nařízením katalog správních činností a jejich zařazení podle složitosti, odpovědnosti a namáhavosti do jednotlivých platových tříd.

(3) Pro nové služební místo státního zaměstnance, na kterém se mají vykonávat činnosti neuvedené v katalogu správních činností, platovou třídu navrhne služební orgán v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem financí při vypracování návrhu systemizace nebo její změny.

§ 146

Zvláštní ustanovení o příplatku za vedení

(1) Rozpětí příplatků za vedení stanoví příloha č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Vláda může nařízením stanovit závazná pravidla pro určení konkrétní výše příplatků za vedení v rámci stanoveného rozpětí.

§ 147

Zvláštní ustanovení o příplatku za službu přesčas

K veškeré službě přesčas je přihlédnuto v platu představeného, který je služebním orgánem nebo vedoucím zastupitelského úřadu.

§ 148

Zvláštní ustanovení o zvláštním příplatku

(1) Vláda nařízením stanoví pravidla pro určení konkrétní výše zvláštního příplatku.

(2) Služební orgán služebním předpisem stanoví výši zvláštního příplatku pro služební místa ve služebním úřadu.

§ 149

Zvláštní ustanovení o osobním příplatku

(1) Státnímu zaměstnanci lze osobní příplatek přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout v závislosti na výsledku jeho služebního hodnocení.

(2) Státnímu zaměstnanci lze do jeho prvního služebního hodnocení přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout osobní příplatek, a to na návrh představeného.

(3) Státnímu zaměstnanci lze osobní příplatek přiznat, zvýšit nebo snížit též v souvislosti s jeho zařazením, převedením nebo jmenováním na jiné služební místo.

(4) Státnímu zaměstnanci lze osobní příplatek přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout též v souvislosti s jeho vysláním k výkonu služby v zahraničí nebo s ukončením tohoto vyslání, a to na návrh představeného.

§ 150

Zvláštní ustanovení o odměně

(1) Odměnou lze ocenit též úspěšné splnění naléhavých služebních úkolů za nepřítomného státního zaměstnance, pokud mu nevznikl nárok na příplatek za vedení nebo plat při zastupování podle § 66.

(2) Celkový úhrn odměn vyplacených státnímu zaměstnanci za kalendářní rok činí nejvýše 25 % z ročního úhrnu nejvyššího platového tarifu a nejvýše přípustného osobního příplatku v příslušné platové třídě a v případě představeného též příplatku za vedení, který mu lze jako nejvýše přípustný přiznat podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, a to podle služebního místa, na kterém státní zaměstnanec v příslušném kalendářním roce naposledy vykonával službu.

§ 151

Zvláštní ustanovení o odměně za služební pohotovost

Výše odměny za služební pohotovost činí 10 % průměrného výdělku.

§ 152

Zvláštní ustanovení o platu některých služebních orgánů

(1) Výši platového tarifu, výši příplatku za vedení, poskytnutí odměny a její výši a přiznání a výši osobního příplatku, jeho zvýšení, snížení nebo odejmutí představenému na služebním místě náměstka pro státní službu, vedoucího služebního úřadu v ústředních správních úřadech a vedoucího služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, určí ten, kdo jej na dané služební místo jmenoval, podle této části a příloh č. 1 a 2 k tomuto zákonu. Pokud služební orgán jmenovala na dané služební místo vláda, může vláda pověřit jednáním podle věty první příslušného člena vlády.

(2) U ostatních vedoucích služebních úřadů rozhodne o platových náležitostech uvedených v odstavci 1 nadřízený služební orgán.

ČÁST DESÁTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

OSOBNÍ SPIS, SLUŽEBNÍ PRŮKAZ, SLUŽEBNÍ HODNOCENÍ A STÍŽNOST STÁTNÍHO ZAMĚSTNANCE

§ 153

Osobní spis

(1) O služebním poměru státního zaměstnance se vede osobní spis, který smí obsahovat jen písemnosti nezbytné pro služební poměr a hodnocení státního zaměstnance.

(2) Do osobního spisu mají právo nahlížet služební orgán, jakož i představení, kteří jsou státnímu zaměstnanci nadřízeni. Právo nahlížet do osobního spisu, jakož i právo na pořízení opisu osobního spisu má Ministerstvo vnitra, orgán inspekce práce, Úřad pro ochranu osobních údajů, soud, státní zástupce, policejní orgán, Národní bezpečnostní úřad a zpravodajská služba.

(3) Státní zaměstnanec a bývalý státní zaměstnanec mají právo nahlížet do svého osobního spisu, činit si z něj výpisy a na náklady služebního úřadu z něho požadovat opisy listin.

(4) Rozhodnutí o uložení kárného opatření se po zahlazení kárného opatření uchovává odděleně mimo osobní spis; pro nahlížení do rozhodnutí se použije odstavec 2 obdobně.

§ 154

Služební průkaz

(1) Služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu, vystaví státnímu zaměstnanci služební průkaz. Služební průkaz osvědčuje, že jeho držitel je státním zaměstnancem. Služební průkaz obsahuje

a) fotografii státního zaměstnance,

b) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul státního zaměstnance,

c) evidenční číslo státního zaměstnance,

d) označení služebního úřadu, v němž státní zaměstnanec vykonává službu,

e) číslo služebního průkazu,

f) datum vystavení, popřípadě i datum platnosti služebního průkazu,

g) jiné údaje, stanoví-li tak jiný právní předpis.

(2) Služební průkaz může dále obsahovat kontaktní elektronický čip nebo jiný nosič informací. Do kontaktního elektronického čipu nebo jiného nosiče informací lze nahrát pouze elektronické prostředky využívané při výkonu služby nebo v souvislosti s ním.

(3) Vzor služebního průkazu stanoví Ministerstvo vnitra vyhláškou.

Služební hodnocení

§ 155

(1) Státní zaměstnanec podléhá služebnímu hodnocení.

(2) Služební hodnocení státního zaměstnance zahrnuje hodnocení

a) znalostí,

b) dovedností a

c) výkonu služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli.

(3) Služební hodnocení musí obsahovat závěr o tom, zda státní zaměstnanec dosahoval ve službě

a) vynikající výsledky,

b) velmi dobré výsledky,

c) dobré výsledky,

d) dostačující výsledky, nebo

e) nevyhovující výsledky.

(4) Služební hodnocení dále obsahuje stanovení individuálních cílů pro další osobní rozvoj státního zaměstnance.

(5) Pravidelné služební hodnocení se u všech státních zaměstnanců vykonávajících službu v témže služebním úřadu provádí za období stanovené služebním orgánem ve služebním předpisu, které může být stanoveno v délce 1, 2 nebo 3 let a zahrnuje i období, za něž byla prováděna služební hodnocení podle odstavců 6 až 10. Pravidelné služební hodnocení se provede do 3 měsíců od uplynutí období, za něž je státní zaměstnanec hodnocen; termín provedení pravidelného služebního hodnocení stanoví služební orgán ve služebním předpisu. Nezahrnuje-li u státního zaměstnance období, za něž se provádí pravidelné služební hodnocení, alespoň 60 odsloužených dnů, provede se pravidelné služební hodnocení bezprostředně po jejich uplynutí; v případě prvního služebního hodnocení se postupuje podle odstavce 6.

(6) První služební hodnocení se provede nejpozději do 6 měsíců od uplynutí zkušební doby, ne však dříve než po 60 odsloužených dnech.

(7) Služební hodnocení se dále provede podle potřeby za uplynulé, dosud nehodnocené období, které zahrnuje alespoň 60 odsloužených dnů ode dne seznámení státního zaměstnance s předchozím služebním hodnocením.

(8) Služební hodnocení se dále provede na požádání státního zaměstnance za uplynulé, dosud nehodnocené období, které zahrnuje alespoň 60 odsloužených dnů ode dne seznámení státního zaměstnance s předchozím služebním hodnocením. Na požádání státního zaměstnance lze služební hodnocení provést pouze jednou ročně, nejpozději však 3 měsíce před termínem provedení pravidelného služebního hodnocení.

(9) Obsahuje-li služební hodnocení státního zaměstnance závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovujících výsledků, další služební hodnocení se provede vždy po uplynutí 90 odsloužených dnů ode dne seznámení státního zaměstnance s předchozím služebním hodnocením.

(10) Služební hodnocení se dále provede, přechází-li státní zaměstnanec na jiný služební úřad; toto služební hodnocení neobsahuje závěr o tom, jaké státní zaměstnanec dosahoval ve službě výsledky, ani stanovení individuálních cílů pro další osobní rozvoj státního zaměstnance a zašle se novému služebnímu orgánu státního zaměstnance.

(11) Za odsloužený se považuje den, v němž státní zaměstnanec vykonával službu převážnou část své směny. Části směn odsloužené v různých dnech se nesčítají.

(12) Státní zaměstnanec musí být se služebním hodnocením seznámen.

§ 156

(1) Služební hodnocení státního zaměstnance provede bezprostředně nadřízený představený v součinnosti se služebním orgánem, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Služební hodnocení vedoucího služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, provede pověřený člen vlády po projednání s náměstkem pro státní službu. Služební hodnocení vedoucího služebního úřadu, který je bezprostředně podřízen ministerstvu, provede příslušný člen vlády po projednání se státním tajemníkem. V ostatních případech provede služební hodnocení vedoucího služebního úřadu nadřízený služební orgán.

(3) Služební hodnocení státního tajemníka provede příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády po projednání s náměstkem pro státní službu.

(4) Služební hodnocení náměstka pro řízení sekce provede příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády po projednání se státním tajemníkem.

(5) Služební hodnocení personálního ředitele sekce pro státní službu provede náměstek pro státní službu.

(6) Služební hodnocení náměstka pro státní službu provede vláda nebo ministr vnitra na základě pověření vlády.

§ 156a

Námitky proti služebnímu hodnocení

(1) Státní zaměstnanec může podat proti služebnímu hodnocení námitky do 15 dnů ode dne seznámení se služebním hodnocením. Námitky se podávají písemně služebnímu orgánu, musí z nich být zřejmé, proti jaké části služebního hodnocení směřují, a musí obsahovat odůvodnění nesouhlasu se služebním hodnocením a návrh způsobu úpravy služebního hodnocení.

(2) Služební orgán vyřídí podané námitky ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim zcela nebo zčásti vyhoví a služební hodnocení upraví, nebo je zamítne. Námitky, z nichž není zřejmé, proti jaké části služebního hodnocení směřují, nebo námitky, u nichž chybí odůvodnění nesouhlasu se služebním hodnocením nebo návrh způsobu úpravy služebního hodnocení, služební orgán zamítne jako nedůvodné. Proti upravenému služebnímu hodnocení nelze podat další námitky.

(3) Námitky proti služebnímu hodnocení nemůže podat náměstek pro státní službu, státní tajemník, vedoucí služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, vedoucí služebního úřadu, který je bezprostředně podřízen ministerstvu, náměstek pro řízení sekce a personální ředitel sekce pro státní službu.

Stížnost

§ 157

(1) Státní zaměstnanec může podat ve věcech výkonu služby a ve věcech služebního poměru, s výjimkou věcí podle § 159 odst. 2 písm. j), písemnou stížnost služebnímu orgánu.

(2) Stížnost státního zaměstnance vyřizuje podle jejího obsahu představený, který je státnímu zaměstnanci bezprostředně nadřízen, nebo služební orgán, není-li dále stanoveno jinak.

(3) Stížnost státního zaměstnance nesmí vyřizovat představený nebo služební orgán, vůči kterému stížnost směřuje; vyřizuje ji nadřízený představený nebo nadřízený služební orgán představeného nebo služebního orgánu, vůči kterému směřuje.

(4) Stížnost státního zaměstnance, který je služebním orgánem, vyřizuje nadřízený služební orgán.

(5) Stížnost státního zaměstnance musí být vyřízena písemně nejpozději do 30 dnů od jejího podání.

§ 158

Státní zaměstnanec je oprávněn požádat o pomoc s řešením své stížnosti odborovou organizaci, radu státních zaměstnanců a ve věcech týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby.

HLAVA II

ŘÍZENÍ VE VĚCECH SLUŽBY

§ 159

Základní ustanovení

(1) Ustanovení o řízení ve věcech služby se vztahují na rozhodování o

a) přijetí do služebního poměru,

b) zařazení na služební místo,

c) jmenování na služební místo představeného,

d) odměňování,

e) změně služebního poměru,

f) kárné odpovědnosti,

g) skončení služebního poměru,

h) odbytném,

i) odchodném,

j) jmenování a odvolání členem

1. zkušební komise,

2. kárné komise,

3. výběrové komise,

k) povolení

1. kratší služební doby,

2. zvýšení vzdělání státního zaměstnance na náklady služebního úřadu včetně volna k němu a zastavení poskytování tohoto volna,

3. výkonu jiné výdělečné činnosti než služby,

l) náhradě nákladů podle § 110,

m) zastavení poskytování úlev ve službě podle § 111.

(2) Ustanovení o řízení ve věcech služby ani ustanovení správního řádu o správním řízení se nevztahují na rozhodování o

a) jmenování na služební místo představeného a odvolání z tohoto služebního místa, pokud spadá do působnosti vlády,

b) vyslání na služební cestu,

c) zastupování státního zaměstnance nebo představeného,

d) zproštění povinnosti zachovávat mlčenlivost,

e) povolení pružného rozvržení služební doby,

f) nařízení služební pohotovosti, služby přesčas nebo ve dnech pracovního klidu,

g) povolení služebního volna,

h) čerpání dovolené a dodatkové dovolené,

i) prohlubování vzdělání,

j) služebním hodnocení státního zaměstnance,

k) stanovení platu, je-li předmětem rozhodnutí

1. změna výše platového tarifu v důsledku změny výše platových tarifů stanovených nařízením vlády, nebo

2. zařazení státního zaměstnance do vyššího platového stupně v důsledku dosažení délky započitatelné praxe stanovené pro vyšší platový stupeň,

l) odměně.

§ 160

Použití správního řádu

Nestanoví-li zákon jinak, v řízení ve věcech služby se postupuje podle správního řádu.

Účastníci řízení a rozhodující orgány

§ 161

Účastníkem řízení je

a) žadatel o přijetí do služebního poměru, nebo

b) státní zaměstnanec.

§ 162

(1) Ve věcech kárné odpovědnosti rozhoduje v prvním stupni kárná komise prvního stupně.

(2) V ostatních věcech služby rozhoduje v prvním stupni příslušný služební orgán.

(3) Pokud se rozhodnutí služebního orgánu má týkat působnosti jiného služebního orgánu, lze ho vydat jen s jeho souhlasem.

(4) Nadřízeným služebním orgánem je

a) náměstek pro státní službu vůči vedoucímu služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, státnímu tajemníkovi, personálnímu řediteli sekce pro státní službu a ve věcech, v nichž rozhodl náměstek pro státní službu,

b) vedoucí služebního úřadu vůči vedoucímu podřízeného služebního úřadu,

c) státní tajemník vůči vedoucímu služebního úřadu podřízeného ministerstvu,

d) kárná komise druhého stupně ve věcech, v nichž rozhodla kárná komise druhého stupně.

§ 163

Zvláštní ustanovení o vyloučení z projednávání a rozhodování věci

Ustanovení správního řádu o vyloučení z projednávání a rozhodování věci podle tohoto zákona se nepoužijí pro náměstka pro státní službu a státního tajemníka.

§ 164

Zvláštní ustanovení o výběrovém řízení

(1) Pro výběrové řízení podle tohoto zákona se § 146 správního řádu nepoužije. Lhůta pro podávání žádostí podle § 24 odst. 3 a 4 nesmí být kratší než 10 dnů, zmeškání lhůty pro podávání žádostí nelze prominout a po uplynutí lhůty pro podávání žádostí se nepřipouští změna žádosti. Výběrové řízení se zpravidla dokončí do 90 dnů ode dne uplynutí lhůty pro podávání žádostí. Nahlížet do spisu lze až po uplynutí lhůty pro podávání žádostí.

(2) Na výběrovou komisi se vztahuje ustanovení správního řádu o řízení před kolegiálním orgánem.

(3) O průběhu a výsledku výběrového řízení se sepisuje protokol. Protokol obsahuje označení služebního orgánu, oboru služby a služebního místa, kterého se výběrové řízení týkalo, jména a příjmení členů výběrové komise, výsledek provedeného výběrového řízení v podobě pořadí žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznamu žadatelů, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Protokol musí dále obsahovat datum jeho vyhotovení, podpis všech členů výběrové komise, poučení o možnosti podat proti výsledku výběrového řízení námitky s uvedením lhůty pro jejich podání a komu se podávají.

(4) Služební orgán bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí žadatele o výsledku výběrového řízení. Žadatelé, kteří ve výběrovém řízení neuspěli, a žadatelé, kteří ve výběrovém řízení uspěli, ale nebyli vybráni jako nejvhodnější, mohou podat proti protokolu námitky do 5 dnů ode dne jeho doručení. Námitky se podávají písemně, musí být z nich zřejmé, proti jakému výběrovému řízení směřují, a musí obsahovat odůvodnění nesouhlasu s výsledkem výběrového řízení.

(5) Podané námitky vyřídí výběrová komise ve lhůtě 15 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim vyhoví nebo je zamítne. Pokud výběrová komise námitkám vyhoví, výběrové řízení zruší. Námitky, z nichž není zřejmé, proti jaké části protokolu směřují, nebo námitky, u nichž chybí odůvodnění, výběrová komise zamítne jako nedůvodné. Služební orgán výběrové řízení dále zruší, pokud nikdo nepodá žádost nebo všichni žadatelé z výběrového řízení odstoupí.

(6) Nevyrozumí-li žadatel služební orgán nebo výběrovou komisi o odstoupení z výběrového řízení písemně, o odstoupení žadatele z výběrového řízení se učiní záznam do spisu.

(7) Služební orgán nebo výběrová komise vydá o zrušení výběrového řízení usnesení, které se pouze poznamená do spisu.

(8) Služební orgán vyrozumí úspěšné žadatele vybrané jako nejvhodnější podle § 28 odst. 2 nebo úspěšné žadatele podle § 28 odst. 3, o jejichž přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného anebo o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného služební orgán nerozhodl, o tom, že rozhodl o přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného anebo o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného jiného žadatele.

§ 165

Zvláštní ustanovení o vydání rozhodnutí

Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení, s výjimkou rozhodnutí o kárné odpovědnosti nebo skončení služebního poměru.

§ 166

Zvláštní ustanovení o náhradě nákladů řízení

Jestliže je účastník v řízení o odvolání, rozkladu, v obnoveném nebo přezkumném řízení úspěšný, má nárok na náhradu nákladů od služebního úřadu. Jestliže má účastník v řízení úspěch jen částečný, má nárok na poměrnou náhradu nákladů. Nárok musí účastník uplatnit před ukončením řízení, a jestliže to není možné, do 3 dnů ode dne doručení rozhodnutí, jinak zaniká.

§ 167

Zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí

Nesplní-li účastník ve stanovené lhůtě povinnost k peněžitému plnění, která je mu uložena vykonatelným rozhodnutím vydaným podle § 159 odst. 1 písm. l), rozhodne služební orgán o srážkách z jeho platu.

§ 168

Odvolací řízení

(1) Odvolacím orgánem je

a) ve věcech kárné odpovědnosti kárná komise druhého stupně,

b) v ostatních věcech služby nadřízený služební orgán.

(2) Odvolání nemá odkladný účinek. To neplatí při odvolání proti rozhodnutí ve věcech kárné odpovědnosti, o odbytném, odchodném a náhradě nákladů podle § 110.

(3) Odvolá-li se státní zaměstnanec proti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného, o skončení služebního poměru nebo o přiznání, zvýšení, snížení nebo odejmutí osobního příplatku, lze přezkoumat i služební hodnocení, které bylo podkladem pro vydání rozhodnutí. Pokud odvolací orgán shledá, že služební hodnocení je v rozporu s právními předpisy, po nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání se provede nové služební hodnocení; původní služební hodnocení, ke kterému se nepřihlíží, se vyřadí z osobního spisu státního zaměstnance.

(4) Odvolá-li se státní zaměstnanec proti rozhodnutí o uložení kárného opatření, nelze mu v řízení o odvolání uložit přísnější kárné opatření.

§ 169

Je-li pravomocné rozhodnutí o přeložení zrušeno pro nezákonnost, přísluší státnímu zaměstnanci od služebního úřadu, z něhož byl přeložen, jeden měsíční plat, který mu příslušel před nezákonným přeložením.

HLAVA III

PŘECHOD VÝKONU PRÁV A POVINNOSTÍ ZE SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 170

(1) Stanoví-li jiný zákon, že služební úřad zaniká sloučením nebo splynutím s jiným služebním úřadem, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru v plném rozsahu na přejímající služební úřad.

(2) Stanoví-li jiný zákon, že služební úřad zaniká rozdělením, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru na služební úřady nově vzniklé.

§ 171

Stanoví-li jiný zákon, že část služebního úřadu se převádí do jiného služebního úřadu, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru týkajících se této části služebního úřadu na přejímající služební úřad s výjimkou práv a povinností z kolektivního vyjednávání.

HLAVA IV

SYSTEMIZACE PRACOVNÍCH MÍST A POSTAVENÍ NÁMĚSTKA ČLENA VLÁDY

§ 172

Systemizace pracovních míst

Pro stanovení systemizace pracovních míst zaměstnanců ve správním úřadu platí § 17 a 18 obdobně s tím, že počet míst náměstků člena vlády a zaměstnanců, kteří vykonávají práci pro člena vlády, včetně zaměstnanců zařazených v kabinetu člena vlády, nebo zaměstnanců, kteří vykonávají práci pro vedoucího Úřadu vlády, a jejich platový tarif určuje a objem prostředků na jejich platy navrhuje příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády. Kabinetem člena vlády se rozumí útvar v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, v jehož působnosti je formulování politik výlučně pro člena vlády.

§ 173

Náměstek člena vlády

(1) Náměstek člena vlády je zástupcem člena vlády. Náměstek člena vlády zastupuje člena vlády v rozsahu stanoveném členem vlády ve vztahu k působnosti služebního úřadu nebo úkolům svěřeným členovi vlády, s výjimkou věcí, které vyhrazuje členovi vlády zákon. Zejména je oprávněn účastnit se místo člena vlády jednání schůze vlády a zastupovat jej na schůzi výboru nebo komise Poslanecké sněmovny včetně vyšetřovací komise, není-li výslovně požadována osobní účast člena vlády, nebo na schůzi výboru nebo komise Senátu.

(2) Pracovní místo náměstka člena vlády není v organizačním uspořádání správního úřadu stupněm řízení; člen vlády může mít nejvýše 2 takové náměstky.

(3) Náměstek člena vlády je v pracovním poměru ke státu a jmenuje a odvolává jej příslušný člen vlády; náměstek člena vlády, který není pověřen řízením ministerstva, je zařazen v Úřadu vlády.

HLAVA V

PRŮMĚRNÝ VÝDĚLEK

§ 174

Zjišťování a používání průměrného výdělku se řídí § 352, 353, § 354 odst. 1 až 3 a § 355 až 357 zákoníku práce.

§ 175

Plat při

a) zproštění výkonu služby,

b) zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů,

c) dočasné neschopnosti k výkonu služby,

d) nezákonném přeložení

se pro účely zjišťování průměrného výdělku nezahrnuje do hrubého platu zúčtovaného státnímu zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a doba, po kterou je tento plat poskytován, se nepovažuje za odpracovanou v rozhodném období.

HLAVA VI

VÝKLAD NĚKTERÝCH POJMŮ

§ 176

Platem státního zaměstnance se pro účely

a) doplatku k platu v souvislosti s přeložením státního zaměstnance,

b) zproštění výkonu služby,

c) snížení platu při převedení státního zaměstnance na jiné služební místo,

d) zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů,

e) odbytného,

f) uložení kárného opatření spočívajícího ve snížení platu,

g) poskytování platu ve snížené výši po dobu dočasné pracovní neschopnosti,

h) odchodného

rozumí součet měsíčních částek platového tarifu, příplatku za vedení, příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, osobního příplatku a zvláštního příplatku, na které státnímu zaměstnanci naposledy vznikl nárok nebo které mu byly naposled určeny.

§ 177

(1) Pro ohrožení nemocí z povolání se použije § 347 odst. 1 zákoníku práce.

(2) Právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby a pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby se rozumějí předpisy a pokyny uvedené v § 349 odst. 1 a 2 zákoníku práce.

(3) Karanténou se rozumějí též izolace, karanténní opatření formou zvýšeného zdravotnického dozoru, byl-li uložen zákaz činnosti, který brání státnímu zaměstnanci ve výkonu služby, a mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku podle zákona o ochraně veřejného zdraví, jde-li o zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami a o zákaz nebo nařízení další určité činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku, brání-li tyto zákazy, omezení nebo nařízení zaměstnanci ve výkonu práce.

(4) Osamělými se rozumějí neprovdané, ovdovělé nebo rozvedené ženy, svobodní, ovdovělí nebo rozvedení muži a ženy i muži osamělí z jiných vážných důvodů, nežijí-li s druhem, popřípadě s družkou nebo s partnerem.

HLAVA VII

POUŽITÍ PRACOVNÍHO POMĚRU

§ 178

(1) Služební orgán může obsadit služební místo osobou v pracovním poměru na dobu určitou podle pracovněprávních předpisů, jestliže státní zaměstnanec dočasně nevykonává službu na služebním místě po dobu delší než 1 kalendářní měsíc.

(2) Služební orgán může obsadit služební místo, s výjimkou služebního místa představeného, postupem podle odstavce 1 též osobou, která nesplňuje vzdělání stanovené pro služební místo, v případě, že

a) v uplynulých 10 letech vykonávala činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 4 let,

b) splňuje vzdělání stanovené pro služební místo zařazené v platové třídě o 1 platovou třídu nižší, nebo

c) získává studiem vzdělání stanovené pro služební místo, které se shoduje se stanoveným odborným zaměřením vzdělání.

(3) Se zaměstnancem uvedeným v odstavcích 1 a 2 se sjedná zkušební doba v délce 6 měsíců. O dobu celodenních překážek v práci, pro které zaměstnanec nekoná práci v průběhu zkušební doby, a o dobu celodenní dovolené se zkušební doba prodlužuje.

(4) Je-li vážně ohrožen řádný výkon působnosti služebního úřadu, může služební orgán obsadit služební místo, s výjimkou služebního místa představeného, osobou v pracovním poměru na dobu určitou podle pracovněprávních předpisů, a to s trváním do doby, než bude toto místo obsazeno státním zaměstnancem postupem podle § 24 odst. 1 nebo 5, nejdéle však na 6 měsíců.

(5) Se zaměstnancem uvedeným v odstavcích 1, 2 a 4 se sjednají požadované činnosti jako druh práce v pracovní smlouvě a přísluší mu plat podle části deváté.

(6) Zaměstnanci uvedenému v odstavcích 1, 2 a 4 se na jeho žádost umožní vykonat úřednickou zkoušku.

§ 178a

(1) Služební orgán může obsadit služební místo zařazené v 10. a vyšší platové třídě, s výjimkou služebního místa představeného, osobou v pracovním poměru na dobu určitou podle pracovněprávních předpisů, která nesplňuje vzdělání stanovené pro služební místo, avšak dosáhla alespoň středního vzdělání s maturitní zkouškou. Podmínkou postupu podle věty první je, že se jedná o služební místo, na jehož obsazení byla vyhlášena alespoň dvě výběrová řízení za sebou a na jejich základě nebylo služební místo obsazeno.

(2) Zaměstnanci uvedenému v odstavci 1 se stanoví doba určitá trvání pracovního poměru v délce doby, na kterou bylo služební místo zřízeno, nejdéle však v délce

a) 9 let, nesplňuje-li předpoklad stanoveného vysokoškolského vzdělání získaného studiem v magisterském studijním programu,

b) 6 let, nesplňuje-li předpoklad stanoveného vysokoškolského vzdělání získaného studiem v bakalářském studijním programu nebo stanoveného vyššího odborného vzdělání, nebo

c) 5 let, je-li absolventem studia v bakalářském studijním programu, ale nesplňuje předpoklad stanoveného vysokoškolského vzdělání získaného studiem v magisterském studijním programu.

(3) Se zaměstnancem uvedeným v odstavci 1 se sjedná zkušební doba v délce 6 měsíců. O dobu celodenních překážek v práci, pro které zaměstnanec nekoná práci v průběhu zkušební doby, a o dobu celodenní dovolené se zkušební doba prodlužuje.

(4) Zaměstnanec uvedený v odstavci 1 předloží do 2 let ode dne vzniku pracovního poměru potvrzení o zápisu ke vzdělávání na vyšší odborné škole nebo do studia v bakalářském studijním programu nebo v magisterském studijním programu na vysoké škole, které musí odpovídat vzdělání stanovenému pro služební místo, včetně jeho odborného zaměření, jinak jeho pracovní poměr skončí dnem následujícím po uplynutí této lhůty. Pracovní poměr skončí rovněž dnem následujícím po dni, kdy se služební úřad dozví, že zaměstnanec ukončí vzdělávání nebo studium jiným než řádným způsobem.

(5) Zaměstnanec uvedený v odstavci 1 má po doplnění vzdělání stanoveného pro služební místo nárok na přijetí do služebního poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou v délce doby, na kterou bylo služební místo zřízeno, a na zařazení na toto služební místo, požádá-li písemně o přijetí do služebního poměru a v den podání žádosti o přijetí do služebního poměru splňuje předpoklady podle § 25 odst. 1.

(6) Zaměstnanec uvedený v odstavci 5, který dosud úspěšně nevykonal úřednickou zkoušku, se přijme do služebního poměru na dobu určitou, a to s trváním 12 měsíců, není-li délka doby, na kterou bylo služební místo zřízeno, kratší. Zaměstnanec má po úspěšném vykonání úřednické zkoušky nárok na změnu doby trvání služebního poměru na dobu neurčitou a na zařazení na dosavadní služební místo na dobu neurčitou, nebo na změnu doby trvání služebního poměru na dobu určitou a na zařazení na dosavadní služební místo na dobu určitou v délce doby, na kterou bylo služební místo zřízeno.

(7) Služební úřad kontroluje průběh vzdělávání nebo studia zaměstnance uvedeného v odstavci 1. Vyšší odborná škola nebo vysoká škola je povinna sdělit služebnímu úřadu na základě jeho žádosti informaci o průběhu vzdělávání nebo studia zaměstnance.

(8) Ustanovení § 178 odst. 5 a 6 se pro zaměstnance uvedeného v odstavci 1 použijí obdobně.

HLAVA VIII

INFORMAČNÍ SYSTÉMY

§ 179

Informační systém o platech státních zaměstnanců

Informační systém o platech státních zaměstnanců je součástí informačního systému o platech podle § 137 zákoníku práce.

Informační systém o státní službě

§ 180

(1) Zřizuje se informační systém o státní službě jako informační systém veřejné správy, jehož účelem je vedení údajů nezbytných pro správu organizačních věcí služby a služebních vztahů v rámci služebních úřadů i mezi nimi a činění některých úkonů podle tohoto zákona.

(2) Správcem informačního systému o státní službě je Ministerstvo vnitra.

(3) Součástí informačního systému o státní službě je rejstřík státních zaměstnanců, evidence obsazovaných služebních míst, portál pro přihlašování na úřednickou zkoušku a evidence uskutečněných úřednických zkoušek.

§ 181

(1) Rejstřík státních zaměstnanců obsahuje údaje o státním zaměstnanci, kterými jsou

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul,

b) datum narození,

c) státní občanství,

d) číslo služebního průkazu,

e) evidenční číslo státního zaměstnance,

f) adresa elektronické pošty zřízená státnímu zaměstnanci služebním úřadem,

g) služební označení,

h) den vzniku služebního poměru,

i) údaj o tom, zda se jedná o služební poměr na dobu neurčitou nebo na dobu určitou; v případě služebního poměru na dobu určitou též doba jeho trvání,

j) služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává nebo vykonával službu,

k) obor služby,

l) služební působiště,

m) údaj o výsledku úřednické zkoušky,

n) údaj o jmenování na služební místo představeného a o odvolání z něj,

o) platové zařazení,

p) údaj o přeložení,

q) údaj o převedení na jiné služební místo,

r) údaj o zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby a jeho důvod,

s) údaj o zastupování,

t) údaj o vyslání k výkonu služby v zahraničí a zařazení po jeho ukončení,

u) údaj o vyslání k výkonu služby do mezinárodní organizace a zařazení po jeho ukončení,

v) údaj o zkrácení služební doby,

w) údaj o přerušení výkonu služby za účelem dalšího vzdělání nebo odborné stáže,

x) den skončení služebního poměru a jeho důvod.

(2) Evidence obsazovaných služebních míst obsahuje údaje o volném služebním místě, kterými jsou

a) název služebního úřadu, ve kterém je volné služební místo systemizováno,

b) obor služby, jehož se obsazované služební místo týká,

c) místo výkonu služby na obsazovaném služebním místu,

d) požadavky související s obsazovaným služebním místem,

e) platová třída obsazovaného služebního místa,

f) den nástupu do služby na obsazovaném služebním místu,

g) informace o tom, zda se jedná o obsazení služebního místa, na němž je služba vykonávána ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, v případě služebního poměru na dobu určitou též doba jeho trvání,

h) datum, do kterého musí být podána služebnímu orgánu žádost o přijetí do služebního poměru nebo v případě státního zaměstnance žádost o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného, místo a způsob podání žádosti, adresa, na kterou se žádost odesílá, a výčet příloh týkajících se skutečností souvisejících s výkonem služby na obsazovaném služebním místě, které žadatel přiloží k žádosti.

(3) Portál pro přihlašování na úřednickou zkoušku slouží k přihlašování na úřednickou zkoušku. Portál pro přihlašování na úřednickou zkoušku obsahuje termín, místo a čas konání úřednické zkoušky, seznam zkušebních otázek a seznam odborné literatury a může obsahovat další údaje.

(4) Evidence provedených úřednických zkoušek obsahuje údaje o provedené úřednické zkoušce, kterými jsou

a) datum konání úřednické zkoušky,

b) jméno, popřípadě jména, a příjmení členů zkušební komise,

c) jméno, popřípadě jména, příjmení a evidenční číslo státního zaměstnance, který vykonal úspěšně úřednickou zkoušku,

d) jméno, popřípadě jména, příjmení a evidenční číslo státního zaměstnance, který nevykonal úspěšně úřednickou zkoušku,

e) jméno, popřípadě jména, příjmení, datum a místo narození, státní občanství a evidenční číslo osoby, které bylo umožněno vykonání úřednické zkoušky.

§ 182

(1) Rejstřík státních zaměstnanců je přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup služebnímu orgánu, popřípadě tomu, koho zmocnil. Evidence obsazovaných služebních míst je přístupná způsobem umožňujícím dálkový přístup v rozsahu služebních míst, která nebylo možno obsadit státním zaměstnancem zařazeným mimo výkon služby; v ostatním je přístupná pouze služebnímu orgánu a státnímu zaměstnanci zařazenému mimo výkon služby. Portál pro přihlašování na úřednickou zkoušku je přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup. Evidence provedených úřednických zkoušek je přístupná způsobem umožňujícím dálkový přístup, s výjimkou údaje podle § 181 odst. 4 písm. d) a e); údaj podle § 181 odst. 4 písm. d) a e) je přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup služebnímu orgánu.

(2) Údaj uvedený v § 181 odst. 1 a 2 zapisuje do příslušné součásti informačního systému o státní službě příslušný služební orgán. Údaj uvedený v § 181 odst. 3 a 4 zapisuje do příslušné součásti informačního systému o státní službě ten, kdo organizuje úřednickou zkoušku.

(3) Údaj uvedený v § 181 odst. 1 je veden v rejstříku státních zaměstnanců po dobu trvání služebního poměru státního zaměstnance, jehož se týká, a 10 let od jeho skončení. Údaj uvedený v § 181 odst. 4 je v evidenci provedených úřednických zkoušek veden 50 let ode dne jeho zápisu do evidence provedených úřednických zkoušek.

§ 183

(1) Ministerstvo vnitra a služební orgán pro výkon působnosti podle tohoto zákona využívá údaje ze základního registru obyvatel v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) datum narození,

c) adresa místa pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,

d) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Ministerstvo vnitra a služební orgán pro výkon působnosti podle tohoto zákona využívá údaje z informačního systému evidence obyvatel v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení,

b) datum narození,

c) adresa místa trvalého pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,

d) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Ministerstvo vnitra a služební orgán pro výkon působnosti podle tohoto zákona využívá údaje z informačního systému cizinců v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení,

b) datum narození,

c) adresa místa trvalého pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti.

(4) Z údajů uvedených v odstavcích 1 až 3 lze v konkrétním případě použít jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

(5) Údaje, které jsou uvedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo z informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

ČÁST JEDENÁCTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 184

Systemizace a systemizace pracovních míst

(1) První systemizace a první systemizace pracovních míst podle tohoto zákona se ve všech správních úřadech stanoví s účinností od 1. července 2015. Namísto služebního orgánu předloží návrh těchto systemizací Ministerstvu vnitra, po projednání s Ministerstvem financí, ten, kdo je v čele správního úřadu, jehož se tento návrh týká.

(2) Systemizace podle odstavce 1 se zaměřují zejména na vymezení služebních míst státních zaměstnanců a pracovních míst zaměstnanců.

(3) Ke dni 1. ledna 2016 lze provést změnu systemizací podle odstavce 1, jejímž cílem je zpřesnění vymezení služebních míst státních zaměstnanců a pracovních míst zaměstnanců; ustanovení § 18 se nepoužije.

(4) Na systemizace podle odstavce 1 a jejich změnu se jinak použijí § 17, 18 a 172 obdobně.

§ 185

Náměstek pro státní službu

(1) Výběrové řízení organizuje Ministerstvo vnitra.

(2) Výběrového řízení se může zúčastnit

a) zaměstnanec v pracovním poměru ve správním úřadu (dále jen „dosavadní zaměstnanec"),

b) vedoucí úředník územního samosprávného celku, který řídí jiné vedoucí úředníky,

c) vedoucí zaměstnanec, který řídí jiné vedoucí zaměstnance,

pokud je státním občanem České republiky, ke dni jmenování dosáhne věku 40 let a v uplynulých 8 letech vykonával nejméně po dobu 4 let ve vedoucí funkci ve správním úřadu, územním samosprávném celku, instituci Evropské unie, mezinárodní organizaci nebo jako uvolněný člen zastupitelstva kraje anebo obce s rozšířenou působností činnosti obdobné činnostem podle § 5, a stanoví mu plat podle části deváté.

(3) Na výběrové řízení se obdobně použije § 52. Náměstek pro státní službu složí služební slib před předsedou vlády; jinak platí § 31 a 32.

(4) Na výběrové řízení na služební místo personálního ředitele sekce pro státní službu se odstavce 1 až 3 použijí obdobně.

§ 186

Vedoucí služebního úřadu

(1) Vedoucí správního úřadu se považuje za vedoucího služebního úřadu ve služebním poměru na dobu neurčitou; může vykonávat službu na služebním místě vedoucího služebního úřadu, nejdéle však do doby, než bude toto služební místo obsazeno postupem podle tohoto zákona.

(2) Vedoucí služebního úřadu, který je v čele ústředního správního úřadu, složí do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona služební slib před náměstkem pro státní službu, vedoucí jiného služebního úřadu složí služební slib před nadřízeným služebním orgánem, popřípadě před náměstkem pro státní službu; nesloží-li služební slib ve lhůtě, odmítne-li jej složit nebo jej složí s výhradou, služební poměr mu zanikne.

(3) Je-li vedoucí služebního úřadu osobou podle § 33 odst. 1 nebo 2, učiní neprodleně právní jednání směřující k odstranění překážky podle § 33 odst. 1 nebo 2.

(4) Náměstek pro státní službu vyhlásí do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výběrové řízení na služební místo vedoucího služebního úřadu; toto výběrové řízení se zpravidla dokončí do 30. června 2016. Výběrového řízení se může zúčastnit státní zaměstnanec, který v uplynulých 5 letech vykonával nejméně po dobu 3 let ve správním úřadu, územním samosprávném celku, instituci Evropské unie nebo mezinárodní organizaci činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné; ustanovení § 51 odst. 4 se použije obdobně.

§ 187

Státní tajemník

(1) Náměstek pro státní službu na základě výběrového řízení jmenuje v ministerstvu a v Úřadu vlády státního tajemníka z dosavadních

a) vedoucích zaměstnanců alespoň 2. stupně řízení nebo představených s výjimkou vedoucích oddělení v těchto správních úřadech, kteří vykonávají činnosti obdobné činnostem podle § 5,

b) úředníků územních samosprávných celků zařazených na pracovních místech ředitelů krajských úřadů a

c) úředníků územních samosprávných celků zařazených na pracovních místech tajemníků obecních úřadů obcí s rozšířenou působností,

pokud splňují předpoklady podle § 25 odst. 1 a v uplynulých 8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech, v obecním úřadu obce s rozšířenou působností, krajském úřadu, institucích Evropské unie nebo mezinárodních organizacích činnosti obdobné činnostem podle § 5, a stanoví mu plat podle části deváté.

(2) Na výběrové řízení se obdobně použije § 53. Státní tajemník složí služební slib před náměstkem pro státní službu, jinak platí § 31 a 32.

§ 188

Představený

(1) Dosavadní vedoucí zaměstnanec ve správním úřadu vykonávající činnosti obdobné činnostem podle § 5 se dnem 1. července 2015 považuje za státního zaměstnance ve služebním poměru na dobu neurčitou a představeného; může vykonávat službu na služebním místě představeného, nejdéle však do doby, než bude toto služební místo obsazeno postupem podle tohoto zákona.

(2) Zaměstnanec uvedený v odstavci 1, který ke dni 1. července 2015 pracuje jako vedoucí zaměstnanec 1. stupně řízení se považuje za představeného na služebním místě vedoucího oddělení, zaměstnanec uvedený v odstavci 1, který ke dni 1. července 2015 pracuje jako vedoucí zaměstnanec 2. stupně řízení, se považuje za představeného na služebním místě ředitele odboru.

(3) Zaměstnanec uvedený v odstavci 1, který ke dni 1. července 2015 pracuje jako

a) náměstek vedoucího ústředního správního úřadu, který současně řídí sekci, nebo

b) vedoucí zaměstnanec 3. stupně řízení,

se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje v ministerstvu nebo v Úřadu vlády za náměstka pro řízení sekce, v jiném správním úřadu za ředitele sekce.

(4) Představený uvedený v odstavci 2 nebo 3 složí do 31. srpna 2015 služební slib před služebním orgánem; nesloží-li služební slib ve lhůtě, odmítne-li jej složit nebo jej složí s výhradou, služební poměr mu zanikne.

(5) Je-li představený osobou podle § 33 odst. 1 nebo 2, učiní neprodleně právní jednání směřující k odstranění překážky podle § 33 odst. 1 nebo 2; neučiní-li tak, postupuje se podle § 33 odst. 4.

(6) Služební orgán vyhlásí do 31. prosince 2015 výběrové řízení na služební místo náměstka pro řízení sekce nebo ředitele sekce; toto výběrové řízení se zpravidla dokončí do 30. června 2016. Na služební místo ředitele odboru a vedoucího oddělení vyhlásí služební orgán výběrové řízení nejpozději do 30. června 2016; toto výběrové řízení se zpravidla dokončí do 30. června 2017. K výběrovému řízení se mohou přihlásit státní zaměstnanci ve služebním poměru na dobu neurčitou, kteří vykonávají službu na služebním místě ve stejném oboru služby, v jakém je služební místo představeného, které má být obsazeno; ustanovení § 51 odst. 4 se použije obdobně.

§ 189

Náměstek člena vlády

Dosavadní vedoucí zaměstnanec, který ke dni 1. července 2015 pracuje jako náměstek člena vlády, nejde-li o náměstka podle § 188 odst. 3 písm. a), se považuje za náměstka člena vlády podle § 173 odst. 2.

Služební poměr ostatních dosavadních zaměstnanců

§ 190

(1) Dosavadní zaměstnanec vykonávající činnosti podle § 5, který je ke dni 1. července 2015 v pracovním poměru na dobu neurčitou, má nárok být na základě systemizace podle § 184 odst. 1 přijat do služebního poměru na dobu neurčitou, jestliže

a) splňuje předpoklady uvedené v § 25 odst. 1,

b) má podle systemizace vykonávat činnosti podle § 5,

c) požádá o přijetí do služebního poměru správní úřad písemně do 31. srpna 2015 a

d) vykonával v den podání žádosti v uplynulých 10 letech ve správním úřadu, v obecním úřadu obce s rozšířenou působností, krajském úřadu, instituci Evropské unie nebo mezinárodní organizaci činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 4 let.

(2) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 trvá ode dne 1. července 2015 až do dne vzniku služebního poměru na dobu neurčitou; to nevylučuje skončení pracovního poměru podle pracovněprávních předpisů i před vznikem služebního poměru.

(3) Vznik služebního poměru se řídí § 23 a § 30 až 32. Služební orgán vydá rozhodnutí o přijetí do služebního poměru do 31. prosince 2015.

(4) Nepožádá-li dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 o přijetí do služebního poměru, zaniká jeho pracovní poměr na dobu neurčitou uplynutím 30. června 2017 a v případě zaměstnance, který vykonává činnosti jako lékař orgánu sociálního zabezpečení, uplynutím 31. prosince 2018; to nevylučuje skončení pracovního poměru před tímto dnem podle pracovněprávních předpisů. Do doby zániku nebo skončení pracovního poměru smí na služebním místě vykonávat činnosti podle § 5.

(5) Odstavec 4 se použije obdobně i v případě, že dosavadní zaměstnanec požádal o přijetí do služebního poměru, ale nebyl do něj přijat proto, že nesplňuje předpoklady pro přijetí do služebního poměru podle § 25 odst. 1; v tomto případě mu přísluší odstupné podle pracovněprávních předpisů.

§ 190a

(1) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v § 190 odst. 1, který nebyl přijat do služebního poměru proto, že nesplňoval předpoklad podle § 25 odst. 1 písm. e), nebo nepožádal o přijetí do služebního poměru a nesplňoval předpoklad podle § 25 odst. 1 písm. e), zaniká uplynutím 31. prosince 2021.

(2) Dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 má nárok být přijat do služebního poměru na dobu neurčitou, požádá-li o přijetí do služebního poměru správní úřad písemně do 31. srpna 2017, v den podání žádosti o přijetí do služebního poměru splňuje předpoklady podle § 25 odst. 1 písm. a), c), d) a f) a podmínku uvedenou v § 190 odst. 1 písm. b), dosáhl věku 50 let a vykonával ve správním úřadu, v obecním úřadu obce s rozšířenou působností, krajském úřadu, instituci Evropské unie nebo mezinárodní organizaci činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 20 let.

(3) Dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 má nárok být přijat do služebního poměru na dobu neurčitou, požádá-li o přijetí do služebního poměru správní úřad písemně do 31. srpna 2021 a v den podání žádosti o přijetí do služebního poměru splňuje podmínky uvedené v § 190 odst. 1 písm. a), b) a d).

(4) Vznik služebního poměru se řídí § 23 a § 30 až 32. Služební orgán vydá rozhodnutí o přijetí do služebního poměru do čtyř měsíců od doručení žádosti o přijetí do služebního poměru podle odstavce 2 nebo 3.

(5) Nárok na odstupné podle § 190 odst. 5 zaniká přijetím dosavadního zaměstnance do služebního poměru.

(6) Vznikem služebního poměru státního zaměstnance podle odstavce 4 platí, že úspěšně vykonal úřednickou zkoušku; služební orgán mu o tom vystaví osvědčení.

§ 191

(1) Dosavadní zaměstnanec, který splňuje předpoklady uvedené v § 190 odst. 1, s výjimkou předpokladu uvedeného v § 190 odst. 1 písm. d), má nárok být na základě systemizace podle § 184 odst. 1 přijat do služebního poměru na dobu určitou, a to s trváním do 30. června 2017.

(2) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 trvá ode dne 1. července 2015 až do dne vzniku služebního poměru na dobu určitou; to nevylučuje skončení pracovního poměru podle pracovněprávních předpisů i před vznikem služebního poměru.

(3) Dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 je povinen do 30. června 2017 úspěšně vykonat obecnou část úřednické zkoušky.

(4) Služební poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 zanikne posledním dnem kalendářního měsíce, v němž nevykonal úspěšně ani opakovanou úřednickou zkoušku, nejpozději však marným uplynutím lhůty stanovené v odstavci 3 pro úspěšné vykonání této zkoušky; v tomto případě mu přísluší odstupné podle pracovněprávních předpisů. Jinak se použije § 190 odst. 3 až 5 obdobně.

(5) Dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 má po úspěšném vykonání úřednické zkoušky nárok na přijetí do služebního poměru na dobu neurčitou.

§ 192

(1) Dosavadní zaměstnanec vykonávající činnosti podle § 5, který je ke dni 1. července 2015 v pracovním poměru na dobu určitou, má nárok být na základě systemizace podle § 184 odst. 1 přijat do služebního poměru na dobu určitou, která nesmí překročit dobu, na kterou byl sjednán pracovní poměr, jestliže

a) splňuje předpoklady uvedené v § 25 odst. 1,

b) má podle systemizace vykonávat činnosti podle § 5a

c) požádá o přijetí do služebního poměru správní úřad písemně do 31. srpna 2015.

(2) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 trvá ode dne 1. července 2015 až do dne vzniku služebního poměru na dobu určitou; to nevylučuje skončení pracovního poměru podle pracovněprávních předpisů i před vznikem služebního poměru. Do doby zániku nebo skončení pracovního poměru smí na služebním místě vykonávat činnosti podle § 5.

(3) Vznik služebního poměru se řídí § 23 a § 30 až 32. Služební orgán vydá rozhodnutí o přijetí do služebního poměru do 31. prosince 2015.

(4) Nepožádá-li dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 o přijetí do služebního poměru, zaniká jeho pracovní poměr na dobu určitou uplynutím této doby, nejpozději však uplynutím 30. června 2017. Nepožádá-li o přijetí do služebního poměru dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1, který vykonává činnosti jako lékař orgánu sociálního zabezpečení, zaniká jeho pracovní poměr nejpozději uplynutím 31. prosince 2018.

§ 193

(1) Dosavadní zaměstnanec žádost o přijetí do služebního poměru podává písemně v českém jazyce.

(2) Předpoklad bezúhonnosti dosavadní zaměstnanec osvědčuje písemným čestným prohlášením. Za účelem ověření plnění předpokladu bezúhonnosti si příslušný služební orgán do 30. června 2016 vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Vyjde-li na základě výpisu z Rejstříku trestů najevo, že dosavadní zaměstnanec předpoklad bezúhonnosti nesplňoval, služební poměr skončí dnem následujícím po dni, kdy byl výpis z Rejstříku trestů služebnímu orgánu doručen.

(3) Dosavadní zaměstnanec uvedený v § 190 až 192, který nepožádal o přijetí do služebního poměru, vykonává na služebním místě druh práce podle pracovní smlouvy, přitom smí vykonávat činnosti podle § 5; při odměňování tohoto zaměstnance se postupuje podle § 178 odst. 5.

§ 194

(1) Na dosavadního zaměstnance vykonávajícího činnosti podle § 5, jehož pracovní místo bylo systemizací podle § 17 nebo její změnou podle § 18 nebo § 184 odst. 3 vymezeno jako služební místo státního zaměstnance, se použijí § 190 až 193 obdobně s tím, že lhůty tam stanovené se namísto ode dne 1. července 2015 počítají ode dne nabytí účinnosti systemizace nebo její změny.

(2) Na dosavadního zaměstnance vykonávajícího činnosti podle § 5, který nekoná práci z důvodu překážky v práci na straně zaměstnance podle § 191 až 205 zákoníku práce, se použijí § 190 až 193 obdobně s tím, že lhůty tam stanovené se namísto ode dne 1. července 2015 počítají ode dne odpadnutí překážky v práci na straně zaměstnance.

§ 195

Vznikl-li podle § 185 až 188, § 190 až 192 nebo § 194 služební poměr osobě, která přede dnem jeho vzniku dovršila věk 70 let, skončí uplynutím kalendářního roku, v němž vznikl.

§ 195a

Na státního zaměstnance, který je zařazen nebo jmenován na služební místo lékaře orgánu sociálního zabezpečení, se v období do 31. prosince 2017 ustanovení § 74 odst. 1 písm. h) nepoužije. Státnímu zaměstnanci, který je zařazen nebo jmenován na služební místo lékaře orgánu sociálního zabezpečení a který dosáhl věku 70 let přede dnem 1. ledna 2018, skončí služební poměr dnem 31. prosince 2018.

§ 196

Úřednická zkouška

(1) Vznikem služebního poměru státních zaměstnanců podle § 185 až 188 a 190 platí, že úspěšně vykonali úřednickou zkoušku; služební orgán jim o tom vystaví osvědčení.

(2) Vznikem služebního poměru státních zaměstnanců podle § 191 a 192 platí, že úspěšně vykonali zvláštní část úřednické zkoušky pro příslušný obor služby; služební orgán jim o tom vystaví osvědčení.

§ 197

Omezení některých práv státních zaměstnanců

Do doby 3 měsíců po vzniku služebního poměru jsou státní zaměstnanci povinni ukončit jinou výdělečnou činnost nebo požádat služební orgán o udělení souhlasu podle § 81 odst. 2.

Odměňování

§ 198

(1) Dosavadnímu zaměstnanci se ke dni vzniku jeho služebního poměru stanoví osobní příplatek a příplatek za vedení ve výši, která odpovídá výši jeho osobního příplatku a příplatku za vedení podle platového výměru platného ke dni bezprostředně předcházejícímu vzniku služebního poměru; zařazení do platové třídy a platového stupně se nemění, nejde-li o případy, kdy ke dni vzniku služebního poměru dosavadní zaměstnanec splnil podmínky pro postup do vyššího platového stupně.

(2) Dosavadnímu zaměstnanci, kterému byl určen platový tarif v rámci rozpětí platových tarifů stanovených pro nejnižší až nejvyšší platový stupeň příslušné platové třídy a jeho platový tarif podle platného platového výměru ke dni bezprostředně předcházejícímu vzniku služebního poměru je v důsledku toho nižší, než by odpovídalo jeho započitatelné praxi, se ke dni vzniku služebního poměru platový tarif stanoví tak, aby odpovídal platovému stupni podle započitatelné praxe.

(3) Dosavadní zaměstnanec, kterému byl určen platový tarif v rámci rozpětí platových tarifů stanovených pro nejnižší až nejvyšší platový stupeň příslušné platové třídy, a jeho platový tarif podle platového výměru platného ke dni bezprostředně předcházejícímu vzniku služebního poměru je v důsledku tohoto postupu vyšší, než by odpovídalo jeho započitatelné praxi, se ke dni vzniku služebního poměru zařadí do platového stupně, pro který je stanoven platový tarif hodnotově nejbližší platovému tarifu určenému zaměstnanci v rámci rozpětí platových tarifů. V tomto platovém stupni bude státní zaměstnanec zařazen do doby, než dosáhne délky započitatelné praxe stanovené pro vyšší platový stupeň. Obdobně se postupuje u dosavadního zaměstnance, který byl zařazen do vyššího platového stupně, než odpovídá délce jeho započitatelné praxe.

(4) Dosavadnímu zaměstnanci, který je odměňován smluvním platem, se ke dni vzniku služebního poměru stanoví platový tarif, osobní příplatek a příplatek za vedení, popřípadě zvláštní příplatek a příplatek za službu ve ztíženém pracovním prostředí, tak, aby jejich úhrn odpovídal dosavadní výši sjednaného smluvního platu; pokud by však takto stanovená výše osobního příplatku, příplatku za vedení, popřípadě zvláštního příplatku a příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, přesahovala jejich nejvyšší přípustnou výši podle tohoto zákona, tyto složky platu se sníží na jejich nejvýše přípustnou výši. Platový tarif musí odpovídat zařazení do platové třídy stanovené pro příslušné služební místo a délce započitatelné praxe.

(5) V případě státních zaměstnanců uvedených v odstavci 1 se § 149 odst. 2 nepoužije.

§ 199

Služební úřady poskytnou Ministerstvu práce a sociálních věcí součinnost a podklady pro přípravu nového systému odměňování státních zaměstnanců tak, aby tento nový systém odměňování mohl nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2017.

§ 200

Započtení doby pracovního poměru dosavadních zaměstnanců a jejich nároky

(1) Do doby trvání služebního poměru státních zaměstnanců podle § 185 až 188 a § 190 až 192 se započítává doba trvání pracovních poměrů ve správních úřadech, které vzniku služebního poměru bezprostředně předcházely.

(2) Nároky dosavadních zaměstnanců z pracovního poměru, které vznikly přede dnem vzniku služebního poměru a do tohoto dne nezanikly, se od dne vzniku služebního poměru považují za nároky vyplývající jim ze služebního poměru.

§ 201

Výjimka z předpokladu vzdělání

(1) Dosavadního zaměstnance, který se při výkonu práce v pracovním poměru dlouhodobě osvědčil, přestože nesplňoval pro požadované činnosti předpoklad vzdělání podle právního předpisu o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, lze přijmout do služebního poměru a zařadit nebo jmenovat na služební místo, na kterém bude vykonávat službu obdobného obsahu, jaký měl jeho druh práce v pracovním poměru, i v případě, že pro toto služební místo nesplňuje stanovené vzdělání podle § 7 odst. 2 písm. c) až e).

(2) Po dobu výkonu služby na služebním místě uvedeném v odstavci 1 se státní zaměstnanec považuje za státního zaměstnance, který stanovené vzdělání splňuje.

(3) Státní zaměstnanec přijatý do služebního poměru a zařazený nebo jmenovaný na služební místo podle odstavce 1 může být převeden nebo zařazen na jiné služební místo podle § 49 odst. 2 části věty před středníkem nebo § 49 odst. 3 nebo jmenován na jiné služební místo představeného podle § 51 odst. 5 části věty před středníkem nebo § 51 odst. 6. Ustanovení odstavce 2 se použije obdobně.

§ 202

Generální ředitelství státní služby se zrušuje.

§ 203

Zvláštní postup do doby zprovoznění informačního systému o státní službě

(1) Ministerstvo vnitra zprovozní informační systém o státní službě nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Do doby zprovoznění rejstříku státních zaměstnanců vede Ministerstvo vnitra přehled státních zaměstnanců zařazených mimo výkon služby včetně důvodu zařazení mimo výkon služby. Služební orgán je povinen Ministerstvu vnitra do 7 dnů sdělit údaje o evidenčních číslech, služebním označení, oborech služby a platovém zařazení státních zaměstnanců zařazených mimo výkon služby včetně důvodu zařazení mimo výkon služby, jakož i změnu těchto údajů.

(3) Do doby zprovoznění ostatních součástí informačního systému o státní službě se jeho funkcionality zabezpečují způsobem stanoveným Ministerstvem vnitra; Ministerstvo vnitra zveřejní tento způsob na svých internetových stránkách.

§ 204

Služební průkaz

Služební úřad vystaví státnímu zaměstnanci služební průkaz nejpozději do 31. prosince 2019.

§ 205

Zmocňovací ustanovení

Vláda stanoví nařízením

a) pravidla pro organizaci služebního úřadu,

b) pravidla pro vytvoření předpokladů sladění rodinného a osobního života s výkonem služby,

c) podmínky výkonu služby z jiného místa a charakteristiku činností vykonávaných v jednotlivých oborech služby, u kterých výkon služby z jiného místa nelze sjednat,

d) pravidla pro ochranu státních zaměstnanců, kteří učinili oznámení o podezření ze spáchání protiprávního jednání představeným nebo jiným státním zaměstnancem, jiným zaměstnancem nebo osobou ve služebním poměru podle jiného právního předpisu, a stanoví vhodná opatření k ochraně těchto oznamovatelů; zejména vymezí podmínky pro poskytnutí práva oznamovatele na utajení totožnosti, pro organizační zajištění

oznamování protiprávního jednání státním zaměstnancem i anonymním způsobem, pro informování o průběhu a výsledcích šetření oznámení oznamovatele a lhůt k prošetření.

ČÁST DVANÁCTÁ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 206

Zrušuje se:

1. Zákon č. 213/1948 Sb., o úpravě některých poměrů na ochranu veřejných zájmů.

2. Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).

3. Zákon č. 281/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 123/2003 Sb.

4. Část první zákona č. 426/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

5. Část jedenáctá zákona č. 359/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony v souvislosti se stanovením platu a dalších náležitostí poslanců Evropského parlamentu, zvolených na území České republiky.

6. Část čtyřicátá sedmá zákona č. 436/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zaměstnanosti.

7. Část čtvrtá zákona č. 586/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon).

8. Část devátá zákona č. 626/2004 Sb., o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování.

9. Část dvacátá zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).

10. Část padesátá čtvrtá zákona č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

11. Část devatenáctá zákona č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem.

12. Část čtyřicátá čtvrtá zákona č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění.

13. Část padesátá první zákona č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce.

14. Část první zákona č. 531/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

15. Část třicátá pátá zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.

16. Část pátá zákona č. 362/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

17. Část dvanáctá zákona č. 305/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

18. Část dvacátá zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

19. Zákon č. 381/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

20. Část třicátá první zákona č. 41/2009 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku.

21. Část desátá zákona č. 326/2009 Sb., o podpoře hospodářského růstu a sociální stability.

22. Část devátá zákona č. 30/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony.

23. Část dvacátá druhá zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů.

24. Část čtrnáctá zákona č. 364/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí.

25. Část šedesátá sedmá zákona č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.

26. Zákon č. 445/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

27. Část dvacátá zákona č. 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky.

28. Část padesátá čtvrtá zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.

ČÁST TŘINÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 207

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou ustanovení § 13, 184, 185, 186, 187, 202 a 206, která nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 144/2017 Sb. Čl. II

1. Státnímu zaměstnanci, kterému podle § 29 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, přísluší nejnižší platový tarif v platové třídě stanovené pro služební místo, na něž je zařazen nebo jmenován, protože dosud úspěšně nevykonal úřednickou zkoušku, přísluší od prvého dne kalendářního měsíce, v němž nabyl tento zákon účinnosti, platový tarif v platové třídě stanovené pro služební místo, na které je zařazen, nebo pro služební místo představeného, na které je jmenován, a v platovém stupni podle právního předpisu upravujícího platové poměry státních zaměstnanců účinného ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Státnímu zaměstnanci, který byl na základě výsledku výběrového řízení jmenován na volné služební místo představeného a podle § 59 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, byl přijat do služebního poměru na dobu určitou s trváním 2 měsíců, protože dosud úspěšně nevykonal úřednickou zkoušku, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mění doba trvání služebního poměru na dobu určitou s trváním 12 měsíců ode dne vzniku služebního poměru, nebyla-li v oznámení o vyhlášení výběrového řízení uvedena doba kratší; příplatek za vedení se státnímu zaměstnanci stanoví ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Státnímu zaměstnanci, který byl jako národní expert vyslán do orgánu nebo instituce Evropské unie, mezinárodní organizace, mírové nebo záchranné operace anebo za účelem humanitární pomoci v zahraničí podle § 109 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vydá rozhodnutí o změně služebního poměru podle § 67a zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Nabytím právní moci rozhodnutí vydaného podle § 67a zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývá rozhodnutí vydané podle § 109 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, právních účinků. Obdobně pozbývá právních účinků i rozhodnutí vydané podle § 109 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u státního zaměstnance, jehož vyslání jako národního experta skončilo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 335/2018 Sb. Čl. V

1. Služební místo pro výkon činnosti lékaře orgánu sociálního zabezpečení může služební orgán v období od 1. ledna 2019 do 30. června 2019 obsadit osobou v základním pracovněprávním vztahu podle pracovněprávních předpisů. Finanční prostředky schválené na platy státních zaměstnanců při postupu podle věty první se použijí na platy nebo odměny zaměstnanců v základním pracovněprávním vztahu.

2. Státní zaměstnanec zařazený na služebním místě uvedeném v bodě 1, který je v den 31. prosince 2018 ve služebním poměru na dobu určitou podle § 29 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou případů uvedených v § 21 odst. 2 větě druhé a v § 21 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne 1. ledna 2019 považuje za státního zaměstnance ve služebním poměru na dobu neurčitou. Ustanovení § 35 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se u státních zaměstnanců uvedených ve větě první a u státních zaměstnanců zařazených na služebním místě uvedeném v bodě 1 ve služebním poměru na dobu určitou podle § 29 odst. 1 v případech uvedených v § 21 odst. 2 větě druhé a v § 21 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nepoužije.

3. Jestliže státní zaměstnanec, který je ve služebním poměru na dobu neurčitou zařazen na služební místo uvedené v bodě 1 a který do konce roku 2019 nedovrší věku 70 let, písemně požádá správní úřad, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen, do 31. května 2019 o uzavření pracovní smlouvy s druhem práce lékařská posudková činnost v pracovním poměru na dobu neurčitou, má právo na to, aby s ním Česká republika, za kterou jedná správní úřad, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen, tuto pracovní smlouvu se dnem nástupu do práce 1. července 2019 uzavřela; u služebního místa představeného a jmenování na pracovní místo vedoucího zaměstnance se postupuje obdobně. Ustanovení § 61 odst. 1 písm. c), § 72 odst. 1 písm. d) a § 72 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se v případě postupu podle věty první nepoužije. Česká republika, za kterou jedná správní úřad, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen, je povinna se státním zaměstnancem uvedeným ve větě první pracovní poměr na dobu neurčitou podle věty první založit. Dnem 30. června 2019 státnímu zaměstnanci uvedenému ve větě první jeho dosavadní služební poměr zanikne.

4. Jestliže státní zaměstnanec uvedený v bodě 3 písemně nepožádá za podmínek uvedených v bodě 3 o založení pracovního poměru, jeho dosavadní služební poměr dnem 30. června 2019 zanikne.

5. Státní zaměstnanec, kterému podle bodů 3 a 4 zanikl jeho dosavadní služební poměr, má nárok na výplatu zadostiučinění ve výši trojnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku. Pro výplatu zadostiučinění se použije obdobně § 67 odst. 4 zákoníku práce; ustanovení § 68 zákoníku práce se na zadostiučinění nepoužije. Pro účely jiných právních předpisů se na zadostiučinění hledí jako na odstupné podle zákoníku práce.

6. Pracovní poměr podle bodu 3 musí být založen i se státním zaměstnancem, který věku 70 let dovrší do konce roku 2019, pokud splňuje ostatní podmínky stanovené v bodě 3, s tím, že se zakládá pracovní poměr na dobu určitou do 31. prosince 2019; založen může být pracovní poměr i na dobu neurčitou. Dnem 30. června 2019 státnímu zaměstnanci uvedenému ve větě první jeho dosavadní služební poměr zanikne.

7. Do doby trvání pracovního poměru, který byl založen na základě bodů 3 a 6, se započítává doba trvání služebního poměru, který pracovnímu poměru bezprostředně předcházel, a dále doba trvání pracovního poměru ve správním úřadu, který vzniku služebního poměru bezprostředně předcházel.

8. Nároky dosavadních státních zaměstnanců, které vznikly přede dnem vzniku pracovního poměru podle bodu 3 nebo 6 a do tohoto dne nezanikly, se ode dne vzniku pracovního poměru považují za práva vyplývající jim z pracovního poměru, pokud nejsou v pracovním poměru zákonem vyloučeny.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 32/2019 Sb. Čl. XX

Plat ve snížené výši v době dočasné neschopnosti k výkonu služby, která vznikla před účinností tohoto zákona a trvá za jeho účinnosti, se řídí podle dosavadních právních předpisů.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 35/2019 Sb. Čl. II

1. Jako podklad pro vydání rozhodnutí podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud jde o závěr služebního hodnocení, že představený ve službě dosahoval dostačujících nebo nevyhovujících výsledků, lze použít služební hodnocení provedené nejdříve za období, které zahrnuje alespoň 60 dnů, v nichž státní zaměstnanec vykonával službu převážnou část své směny, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Státní zaměstnanec, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona úspěšně nevykonal zvláštní část úřednické zkoušky pro obor služby, který je stanoven na služebním místě, na němž vykonává službu, je povinen tuto zvláštní část úřednické zkoušky vykonat nejpozději do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. K dříve neúspěšně vykonané úřednické zkoušce v tomto oboru služby se nepřihlíží. Toto ustanovení se nepoužije na státního zaměstnance, který byl přijat do služebního poměru na dobu určitou podle § 29 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Ustanovení § 61 odst. 1 písm. h) zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poprvé použije po uplynutí 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Státnímu zaměstnanci, který je zařazen nebo jmenován na služebním místě, na němž budou služebním předpisem podle § 5 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nově stanoveny obory služby, vydá služební orgán do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona rozhodnutí o stanovení oborů služby na služebním místě, na kterém je státní zaměstnanec zařazen nebo jmenován.

5. Státnímu zaměstnanci, kterému se podle § 4 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, změní služební působiště, vydá služební orgán do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona rozhodnutí o určení služebního působiště.

6. Služební hodnocení za rok 2018 se provede podle dosavadních právních předpisů. Služební hodnocení podle § 155 odst. 2 věty druhé zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se provede podle dosavadních právních předpisů; uplyne-li však ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona období, které zahrnuje alespoň 90 dnů, v nichž státní zaměstnanec vykonával službu převážnou část své směny, provede se podle § 155 odst. 9 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Služební hodnocení podle § 155 odst. 6 až 8 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze provést nejdříve za období, které zahrnuje alespoň 60 dnů, v nichž státní zaměstnanec vykonával službu převážnou část své směny, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Služební hodnocení podle § 155 odst. 7 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nelze u státních zaměstnanců, kteří v roce 2018 vykonávali službu po dobu delší než 6 měsíců, provést před provedením služebního hodnocení za rok 2018.

7. Kárná odpovědnost státního tajemníka se posoudí podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud k jednání zakládajícímu kárnou odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Podle § 60 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze státního tajemníka odvolat za jednání, k němuž došlo po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Zahájené řízení o kárném provinění státního tajemníka, které nebylo pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 234/2014 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Hamáček v. r.

Sobotka v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 234/2014 Sb.

Charakteristika platových tříd státních zaměstnanců

5. platová třída

Služební označení: referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s výučním listem

Stejnorodé, přesně vymezené činnosti s rámcovým zadáním a s přesně vymezenými výstupy, s větší možností volby jiného postupu a rámcovými návaznostmi na další procesy, jejichž předmětem jsou ucelené systémy s vnitřním řádem mnoha prvků s dílčími vazbami na malý okruh dalších systémů, například jednoduchá podání do protokolu, evidence, registrace, soubory podkladů pro správní řízení v jednoduchých věcech (malého rozsahu a jednoduchého způsobu zjišťování bez dalších náležitostí stanovených právním předpisem), například shromažďování a vedení návrhů a vyjádření účastníků řízení, důkazů, čestných prohlášení, přiznání a dokladů, provádění výpočtů, poskytování odborných informací.

6. platová třída

Služební označení: odborný referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Různorodé, rámcově vymezené činnosti se zadáním podle obvyklých postupů se stanovenými výstupy, postupy a značnými vazbami na další procesy (dále jen „odborná činnost"), kde jsou předmětem ucelené samostatné systémy s případným členěním na dílčí subsystémy a s vazbami na další systémy, například příprava správního řízení (případu) s jednoznačným postupem a s malým počtem účastníků nebo příprava (vedení) ucelené podkladové dokumentace pro rozhodnutí s dalšími náležitostmi a listinnými důkazy, požadovanými právním předpisem, znaleckými posudky, ohledáním.

7. platová třída

Služební označení: odborný referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Odborné činnosti, kde jsou předmětem komplexní systémy s vnitřním členěním na ucelené subsystémy s úzkými vazbami na další systémy a s dalším vnitřním členěním, například vyřizování správních případů (správního řízení) s více účastníky, s rozsáhlou podkladovou dokumentací, zasahujících do více právních a věcných oblastí, náročné na dobu řízení (lhůty) a předpokládající složitou podkladovou dokumentaci, vedení jednoduchých agend s jednotlivými prvky systému, malým rozsahem působnosti a omezenými vazbami na další agendy, vedení soustavy podkladové dokumentace spojené s vyhledáváním (bez analýzy), dokumentováním, složitými výpočty (mnoho parametrů), šetřením, prošetřováním.

8. platová třída

Služební označení: odborný referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Zajišťování širokého souboru činností s rámcově stanovenými vstupy a způsobem vykonávání a vymezenými výstupy, které jsou organickou součástí širších procesů, kde jsou předmětem činnosti zvlášť složité správní případy s mnoha účastníky zasahující do mnoha různorodých právních a věcných oblastí a vyžadující rozsáhlou podkladovou dokumentaci, dožádání, znalecké posudky a složitý výkon rozhodnutí. Zajišťování uceleného souhrnu prací v oboru služby (dále jen „služební agenda") územních správních úřadů.

9. platová třída

Služební označení: odborný referent nebo vrchní referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání

Zajišťování komplexu činností s obecně vymezenými vstupy, rámcově stanovenými výstupy, značnou variantností způsobu řešení a postupů a specifickými vazbami na široký okruh procesů (dále jen „systémová činnost"), kde jsou předmětem činnosti komplexní systémy složené ze samostatných různorodých systémů se zásadními určujícími vnitřními a vnějšími vazbami, například složité služební agendy územních správních úřadů s rozsáhlými vnitřními a vnějšími vazbami na další obory služby nebo služební agendy správních úřadů s celostátní působností.

10. platová třída

Služební označení: vrchní referent nebo rada

Stanovené vzdělání: vyšší odborné vzdělání nebo bakalářský studijní program

Systémové činnosti, kde je předmětem služební agenda ústředních správních úřadů s danými jednoznačnými vztahy k ostatním agendám, průběhem a způsobem provádění nebo služební agenda správních úřadů s celostátní působností s rozsáhlými vnitřními a vnějšími vazbami na další agendy a s dopady na široké skupiny obyvatelstva. Činnosti s nespecifikovanými vstupy, způsoby řešení a velmi rámcově vymezenými výstupy s velmi širokými vazbami na další procesy (dále jen „systémová specializovaná činnost") v oborech služby územních správních úřadů.

11. platová třída

Služební označení: rada nebo odborný rada (ministerský rada, vládní rada)

Stanovené vzdělání: bakalářský nebo magisterský studijní program

Systémové činnosti, kde je předmětem služební agenda ústředních správních úřadů nebo obor služby správních úřadů s celostátní působností. Systémové specializované činnosti v oborech služby územních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním a s četnými vazbami na další služební obory a zasahujících do mnoha věcných a právních oblastí.

12. platová třída

Služební označení: odborný rada (ministerský rada, vládní rada)

Stanovené vzdělání: bakalářský nebo magisterský studijní program

Činnosti s nespecifikovanými vstupy, způsoby řešení a velmi rámcově vymezenými výstupy s velmi širokými vazbami na další procesy (dále jen „koncepční činnost") v oborech služby správních úřadů s celostátní působností nebo v oborech služby územních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním na specializované obory služby a s četnými vazbami na další obory služby a zasahující do mnoha věcných a právních oblastí nebo se zvlášť obtížnými podmínkami pro plnění úkolů celospolečenského významu včetně koordinace a sjednocování postupu územních správních úřadů při výkonu daného oboru služby. Systémové činnosti v oborech služby ústředních správních úřadů nebo ve služebních agendách těchto úřadů zasahujících do různých věcných a právních oblastí nebo jinak věcně a organizačně složitých služebních agendách se zásadními vazbami na další obory služby.

13. platová třída

Služební označení: odborný rada (ministerský rada, vládní rada)

Stanovené vzdělání: magisterský studijní program

Systémové specializované činnosti v oborech služby dalších ústředních správních úřadů nebo systémové činnosti v oborech služby ministerstev a dalších ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním a s širokými vazbami na jiné obory služby s celostátní působností. Koncepční činnosti správních úřadů s celostátní působností s rozsáhlým vnitřním členěním na obory služby a s četnými vazbami na další obory služby a zasahující do mnoha věcných a právních oblastí nebo se zvlášť obtížnými podmínkami pro plnění úkolů celospolečenského významu včetně koordinace a sjednocování postupu dalších územních správních úřadů při výkonu daného oboru služby.

14. platová třída

Služební označení: vrchní rada (vrchní ministerský rada, vrchní vládní rada)

Stanovené vzdělání: magisterský studijní program

Koncepční činnost v oborech služby dalších ústředních správních úřadů včetně systémové koordinace více oborů služby a systémů celospolečenského významu. Systémové specializované činnosti v oborech služby ministerstev a dalších ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním s širokými vazbami na jiné obory služby s celostátní působností.

15. platová třída

Služební označení: vrchní rada (vrchní ministerský rada, vrchní vládní rada)

Stanovené vzdělání: magisterský studijní program

Stanovování koncepce dlouhodobého vývoje oborů služby ministerstev a dalších ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním na obory služby a s širokými vazbami na jiné obory služby s celostátní působností a jiné celospolečenské systémy předurčující konání nejširších skupin dalších osob v zásadních oblastech včetně systémové koordinace s mezinárodními a nadnárodními systémy.

16. platová třída

Služební označení: vrchní rada (vrchní ministerský rada, vrchní vládní rada)

Stanovené vzdělání: magisterský studijní program

Komplexní koordinace stanovování koncepcí dlouhodobého vývoje oborů hlavní činnosti v zákonem vymezené působnosti ministerstev s rozsáhlým vnitřním členěním na specializované obory služby s vazbami na jiné obory správy s celostátní působností a jiné celospolečenské systémy předurčující chování nejširších skupin osob v zásadních oblastech.

Příloha č. 2 k zákonu č. 234/2014 Sb.

ROZPĚTÍ PŘÍPLATKŮ ZA VEDENÍ

(v % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které je místo představeného zařazeno)

Představený	Ústřední správní úřady	Správní úřady s celostátní působností	Správní úřady s územní působností	Ostatní správní úřady
zástupce vedoucího oddělení, určený podle § 9 odst. 7	10 až 20	5 až 15		
vedoucí oddělení, zástupce ředitele odboru, určený podle § 9 odst. 7, zástupce vedoucího zastupitelského úřadu, určený podle § 9 odst. 7	20 až 30	10 až 20		
ředitel odboru, zástupce náměstka pro řízení sekce nebo zástupce ředitele sekce, určení podle § 9 odst. 7, vedoucí zastupitelského úřadu, zástupce státního tajemníka, určený podle § 9 odst. 7	30 až 40	25 až 35	20 až 30	15 až 25
náměstek pro řízení sekce nebo ředitel sekce, státní tajemník, zástupce vedoucího služebního úřadu, určený podle § 9 odst. 7	40 až 50	35 až 45	30 až 40	25 až 35
vedoucí služebního úřadu, náměstek pro státní službu	50 až 60	45 až 55	35 až 45	30 až 40